

പ്രത്യാശാദൂതൻ

പ്രവചന പരമ്പര - പാഠം 3

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

BY JOHN R ECOB DD

www.heraldofhope.org.au

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ (പരിപാലന) കാലഘട്ടങ്ങൾ

പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും

വിവിധ തരം ജീവജാലങ്ങൾ

ഉല്പ. 4-8

2 പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

1 പ്രകാശം

ഉല്പ. 2,3

ഉല്പ. 12-50

4 പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

5 പ്രകാശം

ഉല്പ. 1 മുതൽ അഞ്ചാം വരെ

ഉല്പ. 2-3

6 പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

7 പ്രകാശം

വെളി. 6-18

"യേശുവിന്റെ ജാതികൾ ചവിട്ടും..."
ലൂക്ക. 21:24

ജാതികളുടെ കാലം

സംഖ്യ 909

തീർത്ഥാടക
വെളി. 20:10-15

വെളി. 21 & 22

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

7 പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

പ്രകാശം
പ്രകാശം
പ്രകാശം

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“തിരുവചന സത്യത്തിന്റെ യഥോചിത വിഭജനം”

John R Ecob D.D.

Herald of Hope Inc.

www.heraldofhope.org.au

പകർപ്പവകാശം © John R Ecob 2021

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കൂടുതൽ പ്രതികൾക്കും
ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ വളരുവാൻ സഹായകമായ
മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾക്കും ബന്ധപ്പെടുക:

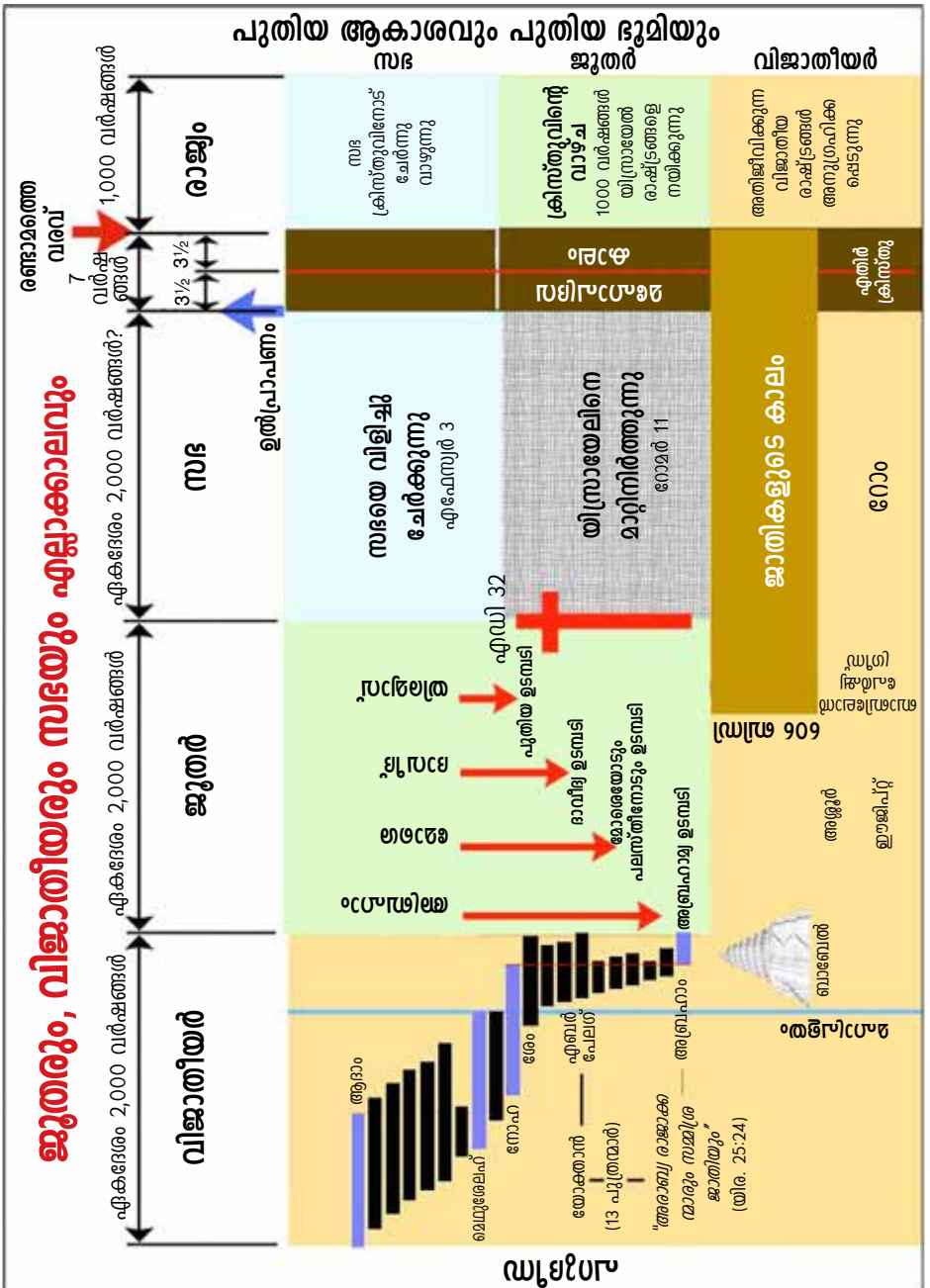
പ്രത്യാശാദീപം

മേഴ്സി ഹോം, ചേപ്പാട് പി. ഒ.

ആലപ്പുഴ ജില്ല - 690 507

ഫോൺ: 0479-2412459 / 2412359 / 9447976381

E-mail: hopemsn@hopemsn.org

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

യുഗപരമായ ദൈവവചന പഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

1 - നിഷ്കളങ്ക യുഗം

ആദാമിന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ വീഴ്ച വരെ (ബിസി 4130)

2 - മനുസാക്ഷി യുഗം

വീഴ്ച മുതൽ ജലപ്രളയം വരെ - 1656 വർഷങ്ങൾ

3 - മാനുഷിക ഭരണ യുഗം

ജലപ്രളയം മുതൽ അബ്രഹാം വരെ - 427 വർഷങ്ങൾ

4 - വാഗ്ദത്ത യുഗം

ഹാരാനിൽ നിന്ന് അബ്രാമിന്റെ പുറപ്പെടൽ മുതൽ പുറപ്പാട് വരെ - 430 വർഷങ്ങൾ

5 - ന്യായപ്രമാണ യുഗം -

പുറപ്പാട് മുതൽ പെന്തക്കോസ്ത് വരെ - ഏകദേശം 1,648 വർഷങ്ങൾ

6 - സഭാ യുഗം

പെന്തക്കോസ്ത് മുതൽ ഉൽപ്രാപണം - എഡി 32 മുതൽ ഇന്നുവരെ

യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്

7 വർഷക്കാലത്തെ മഹോപദ്രവത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ 1260 ദിവസങ്ങളിൽ യിസ്രായേൽ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടും. രണ്ടാമത്തെ 1260 ദിവസങ്ങളുടെ കാലയളവിൽ എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആധിപത്യത്തിലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടും. “ആ നാളുകളിലെ മഹോപദ്രവത്തിനു ശേഷം പെട്ടെന്ന്” കർത്താവ് മടങ്ങി വരും.

7 - ദൈവരാജ്യ യുഗം

ക്രിസ്തു രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായി യെരൂശലേമിൽ 1000 വർഷം വാഴും. അതിനുശേഷം ഭൂമി തീയാൽ നവീകരിക്കപ്പെടുകയും, പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും നിത്യതയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

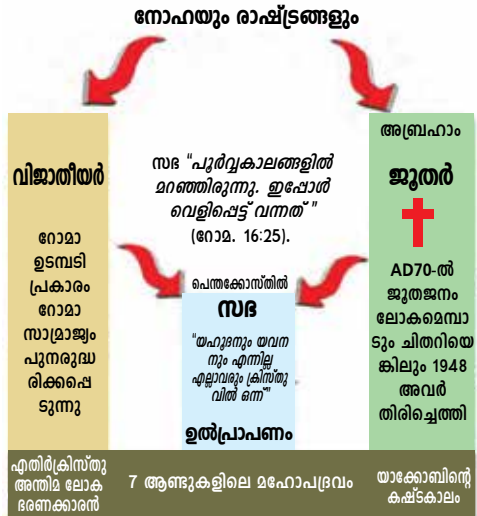
ആമുഖം

ദൈവവവചനം കൃത്യമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ദൈവിക കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. “സത്യവചനത്തെ ശരിയായി വിഭാഗിക്കാൻ” ഇതു മൂലം നമുക്ക് കഴിയും. ദൈവ വചനകാലഘട്ടത്തെ ഏഴ് തനതായ യുഗങ്ങളായി തരം തിരിക്കാം. പൗലോസ് തിമൊഥെയൊസിനോട് പറഞ്ഞു:

“സത്യവചനത്തെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ലജ്ജിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിനു കൊള്ളാകുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക” (2 തിമൊ. 2:15).

ബൈബിൾ ഒരു ചരിത്രപുസ്തകവും പ്രവചനപുസ്തകവുമാണ്. അതിൽ ഏഴ് പ്രധാനപ്പെട്ട കാലയളവുകൾ ഉണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ച, ചരിത്രത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന, കാലത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ ഏഴ് യുഗങ്ങളിലും ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന് മാത്രമുള്ള മുന്നറിവിനാൽ നല്കപ്പെട്ട പ്രവചനം യഥാർത്ഥത്തിൽ മുൻകൂറായി നല്കപ്പെട്ട ചരിത്രമാണ്. നാം ഈ കാലയളവിനെ കൈകാര്യ കാലഘട്ടങ്ങൾ അഥവാ കാര്യനിർവ്വഹണ യുഗങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ യുഗങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ കാണുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടാൽ ദൈവവചനത്തിലെ കാര്യനിർവ്വഹണങ്ങളെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നാം നയിക്കപ്പെടാം.

ലോകജനതയെ മൂന്ന് വിഭാഗമായി തരം തിരിക്കാം: യഹൂദർ, ജാതികൾ, സഭ. സഭയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ബൈബിളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് യഹൂദനും, വിജാതീയർക്കും ബാധകമല്ല. യഹൂദരെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് സഭയ്ക്കും ബാധകമല്ല. മേൽപറയപ്പെട്ട മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾ ഈ സമയത്തും, നിയുക്തയിലും ഉണ്ടാകും. സഭ പുതിയ യെരൂശലേമിൽ വസിക്കുകയും യിസ്രായേൽ ആ നഗരത്തിനു ചുറ്റും വസിക്കുകയും ചെയ്യും. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിജാതീയർ പുതിയ ഭൂമിയിലും വസിക്കും.

ചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ദേശ വിഭജനങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രളയത്തിന് ശേഷം ദൈവം കുടുംബങ്ങളെ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രങ്ങളായി വിഭജിക്കുകയും അവർക്ക് സ്വന്തമായി ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു (ഉല്പ. 10:5,32). എന്നാൽ മനുഷ്യർ വിഗ്രഹാരാധികളും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും ആയപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതികളെ ഒരു പ്രത്യേക രാഷ്ട്രമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു - അവരിലൂടെ ദൈവം ഭൂമിയിൽ സത്യത്തെ അറിയിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്രഹാമിന്റെ വംശപരമ്പര യിസ്രായേലിന്റെ സന്തതികളാവുകയും ദൈവം യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രവുമായി ശാശ്വതമായുള്ള ഉടമ്പടിബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചരിത്രത്തിലെ ആ കാലയളവിൽ രണ്ട് വിഭാഗം ജനങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ: യഹൂദരും, ജാതികളും. യഹൂദർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചപ്പോൾ ജാതികൾ തങ്ങളുടേതായ സ്വന്തം ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചു. ഒരു വിജാതീയൻ യിസ്രായേലിൽ വന്ന് സത്യദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുകയും തന്റെ ദേവന്മാരെയും ദേശത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ യിസ്രായേലിൽ “ഒരു പ്രവാസി” ആയിത്തീരുന്നു. ശലോമോന്റെ കാലത്ത് സത്യദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇങ്ങനെയുള്ള 153,600 ജാതീയ മനുഷ്യർ അഥവാ “പരദേശികൾ” (strangers) യിസ്രായേലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു (2 ദിന. 2:17). ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ ലോകമെങ്ങും വെളിപ്പെടുത്താൻ യിസ്രായേലിന് ദൗത്യം ലഭിച്ചു.

യിസ്രായേലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഭൂമിയിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ദൈവത്തിന് എപ്പോഴും പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മശിഹാ ആഗതനാകുമെന്ന് പ്രവാചകർ മുഖാന്തരം അരുളപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായി.

ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ യിസ്രായേൽ അവളുടെ വാഗ്ദത്ത മശിഹായെ തിരസ്ക്കരിക്കുകയും സത്യത്തെ വേണ്ട വിധത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഭാഗികമായി അന്ധരാവുകയും ചെയ്തു. ഇതുമൂലം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുമേൽ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മേധാവിത്വം നഷ്ടമായി. കർത്താവിങ്കലേക്ക് തിരിയുന്നതു വരെ യിസ്രായേൽ ആ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ തുടരും. എഡി 70-ൽ യഹൂദർ വിജാതീയരുടെ ഇടയിൽ ചിതറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനതയെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. യിസ്രായേലുമായുള്ള ശാശ്വത ഉടമ്പടിയിൽ ദൈവം സ്വയം വിധേയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യിസ്രായേൽ മഹോപദ്രവകാലത്ത് കർത്താവിങ്കലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ ദൈവം അവരോടുള്ള തന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റും.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

അതേസമയം, യേശു ക്രിസ്തുവിൽ വ്യക്തിപരമായി ആശ്രയം വെക്കുന്ന, യഹൂദരും വിജാതീയരും ഉൾപ്പെട്ട സഭയെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു വസിക്കുന്ന നിസ്തുല്യമായ ഒരു ശരീരമാണ് സഭ. പൗലോസ് എഴുതിയതു പോലെ അവിടെ യഹൂദനും വിജാതീയനും എന്ന വ്യത്യാസമില്ല:

“അതിൽ യെഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല; ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ” (ഗലാ. 3:28).

സഭ ഐഹിക അധികാരങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു രാജ്യമോ രാഷ്ട്രമോ അല്ല. ഭൗതിക അധികാരങ്ങൾ ദൈവം ഈ ലോകത്തിലെ വിജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു. നീതി നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ദൈവത്തോടു ബാധ്യതയുണ്ട്. ക്രിസ്തു വിശ്വാസികൾ ഈ “അധികാരങ്ങളോടു” ബാധ്യതയുള്ള പ്രജകളാണ്. കാരണം “ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (റോമ. 13:1). സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മീക അനുഗ്രഹങ്ങളാലും ക്രിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ പൗരൻമാരുടെ കൂട്ടമാണ് സഭ (എഫെ. 1:3).

പെന്തക്കോസ്ത് ദിവസത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ലോക ജനത മൂന്ന് വിഭാഗമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്: യഹൂദർ, വിജാതീയർ, സഭ. നാം ഈ സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ ദൈവവചനം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്കാകില്ല.

കാര്യനിർവ്വഹണപരമായ മാറ്റങ്ങൾ

സാഹചര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുമ്പോൾ, ദൈവം മനുഷ്യകുലത്തിനോട് യുഗപരമായ രീതിയിൽ ഇടപെടുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ വ്യത്യസ്തമായ ഈ മൂന്ന് ജനവിഭാഗങ്ങളെയും മാനവ ചരിത്രത്തിലെ ഏഴ് കാലഘട്ടങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരോ കാര്യനിർവ്വഹണ യുഗത്തിലും ദൈവം പുതിയ വെളിപ്പാടുകൾ നൽകുന്നു.

ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ഹവ്വ സാത്താനാൽ ചതിക്കപ്പെടുന്നതു വരെ പാപമില്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ വീഴുന്നതിന് മുൻപും പിൻപും ഉള്ള ലോകത്തിന്റെ നടപ്പ് ഒരുപോലെ ആയിരുന്നില്ല. ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ പാപം ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് രക്ഷയുടെ ആവശ്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പാപം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ദൈവിക നടത്തിപ്പിനും മാറ്റമുണ്ടായി: പാപമോചനത്തിന് യാഗങ്ങളുടെ ആവശ്യം വന്നു.

കാലം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയതനുസരിച്ച് മറ്റ് മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും, ഒരോ കാലഘട്ടത്തിലെയും മാനവകുലത്തിന്റെ പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങളെ ദൈവം

നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു. ഒരോ കാലത്തിലും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവിക ഇടപെടലിനെയാണ് യുഗങ്ങൾ എന്ന് നാം വിളിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ ഭാവി നിത്യത വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന, ദൈവവചനത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ട ഏഴ് യുഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- 1) നിഷ്കളങ്ക യുഗം - ആദാമും ഹവ്വയും മാത്രം.
- 2) മനുസാക്ഷി യുഗം - വ്യത്യസ്തയില്ലാത്ത ജനത.
- 3) മാനുഷിക ഭരണ യുഗം - വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രങ്ങൾ.
- 4) വാഗ്ദത്ത യുഗം - യഹൂദരും വിജാതീയരും.
- 5) ന്യായപ്രമാണ യുഗം - യഹൂദ രാഷ്ട്രവും വിജാതീയരും.
- 6) സഭാ യുഗം - യഹൂദരും, വിജാതീയരും, സഭയും
- 7) ദൈവരാജ്യ യുഗം - യഹൂദരും, വിജാതീയരും, സഭയും

അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ച ഭൂമിയിൽ ഒരുമിച്ചു വസിക്കാൻ ആദിയിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും തനിക്കായും തനിക്കുവേണ്ടിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആദാം തന്റെ സ്രഷ്ടാവുമായി ഇടതടവില്ലാത്ത ഒരു മനോഹര കൂട്ടായ്മ ആസ്വദിച്ചു.

ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ “സേവകാത്മാക്കൾ” ആയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ വാഴേണ്ടതിന് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഭൂമി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രമുഖ ദൂതനായ ലൂസിഫറിന് ദൈവം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാവാൻ പോകുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആധിപത്യം കൊടുത്തു. എന്നാൽ ലൂസിഫർ നിഗളിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന് മുകളിൽ തന്നെത്തന്നെ അവരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മൂന്നിൽ ഒന്ന് ദൂതഗണം അവനെ അനുഗമിച്ചു.

കർത്താവിനെ സാത്താൻ മരുഭൂമിയിൽ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ യേശുവിനെ ഈ ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യങ്ങളെയും കാണിച്ചിട്ട് അവയുടെ അധികാരമൊക്കെയും അവനു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു പ്രലോഭിപ്പിച്ചു. “ഈ അധികാരമൊക്കെയും അതിന്റെ മഹത്വവും നിനക്കു തരാം; അതു എങ്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു മനസ്സുള്ളവന് ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു” (ലൂക്കോ. 4:6).

ആദി മുതൽ സാത്താന്റെ പദ്ധതി മനുഷ്യരാശിയെയും, സകല സൃഷ്ടിയെയും “ഈ ലോകത്തിലെ ദൈവമെന്ന” നിലയിൽ ഭരിക്കുക എന്നതാണ് (2 കൊരി. 4:4). അതുകൊണ്ട് അവൻ ഹവ്വയെ ചതിക്കുകയും അതിനുശേഷം മനുഷ്യരെ അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗർവ്വിഷ്ടമായ അവന്റെ ഹൃദയം ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ടി കേഴുന്നതിനാൽ അത് സംഘർഷത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പിതാവ് ആരാധിക്കുന്നവരെ തിരയുന്നുവെന്ന് യേശു പറയുന്നു “ദൈവം ആത്മാവ് ആകുന്നു; അവനെ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം” (യോഹ. 4:24). എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സാത്താൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു.

മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന് വേണ്ടി ദൈവത്തിനും സാത്താനും ഇടയിൽ നടക്കുന്ന സംഘർഷമാണ് മാനവചരിത്രം. ഭൂമിയിൽ സത്യം ഉറപ്പാക്കാനും, മനുഷ്യരെ തന്നിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാനും വേണ്ടി സാത്താന്റെ ഒരോ തന്ത്രത്തോടും ദൈവം യഥോചിതമായി പ്രതികരിക്കാറുണ്ട്.

മനുഷ്യനു മേൽ സാത്താനുള്ള ശക്തിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനും ആത്യന്തികമായി അവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് രാജ്യങ്ങളുടെ അധികാരം തിരിച്ചു പിടിക്കാനും തന്റെ പുത്രനെ കാലസമ്പൂർണ്ണതയിൽ ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കുമെന്നായിരുന്നു ആദാം പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികരണം. ദൈവപുത്രൻ രാജ്യങ്ങളെ സാത്താനിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് ദൈവത്തെ ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ ആണ് നീതിമാന്മാർ വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും സ്ഥാപിതമാകുന്നത്. “ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കുടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും” (വെളി. 21:3). ഏദെനിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട പരുദീസ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടും.

“പിന്നെ അവസാനം; അന്ന് അവൻ എല്ലാ വാഴ്ചയ്ക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും നീക്കം വരുത്തിട്ടു രാജ്യം പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും. അവൻ സകലശത്രുക്കളെയും കാല്ക്കീഴാക്കുമ്പോളും വാഴേണ്ടതാകുന്നു. ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായിട്ടു മരണം നീങ്ങിപ്പോകും” (1 കൊരി. 15:24-26).

സാത്താന്റെ രാജ്യത്തുനിന്ന് മനുഷ്യകുലത്തെ വിടുവിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്ന പദ്ധതിയെ ഏഴ് യുഗങ്ങൾ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. ഒരോ യുഗത്തിലും, എല്ലാ കാലഘട്ടത്തിലും മനുഷ്യൻ താൻ ഒരു പരാജയമാണെന്ന് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു തികഞ്ഞ പാപപരിഹാരയാഗത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിശ്വാസം മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയിലും ദയയിലും കൂടി മാത്രമേ നമുക്ക് വീണ്ടെടുപ്പ് സാധിക്കൂ എന്ന് ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

കാലഗണനയേപ്പറ്റിയുള്ള കുറിപ്പ്

താഴെ പറയുന്ന വസ്തുതകൾ കാരണമാണ് ക്രിസ്തുവിനു മുൻപുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമുഖ സംഭവങ്ങളുടെ തീയതികൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

1) യഹൂദർ സൗര/ചാന്ദ്ര പഞ്ചാംഗങ്ങൾ ആണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ചന്ദ്രൻ ഒരു നേർത്ത ചന്ദ്രക്കലയാകുമ്പോൾ (കറുത്തവാവ്) ഓരോ മാസവും ആരംഭിക്കുന്നു. സൗര പഞ്ചാംഗവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ചാന്ദ്ര പഞ്ചാംഗങ്ങളുടെ മാസങ്ങൾക്ക് ദിവസങ്ങൾ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് ചില വർഷങ്ങളുടെ ഇടവേളയിൽ പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാലങ്ങളുടെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് മാറ്റം വരുത്തുകയും കൂടുതലായി പന്ത്രണ്ടു മാസങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

2) യഹൂദർ പന്ത്രണ്ട് മാസം തികയ്ക്കാത്ത അർദ്ധ വർഷങ്ങളെയും “ഒന്നിച്ചു” വർഷമായി എണ്ണി. ഒരു രാജാവ് ആണ്ടിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് വാഴ്ചയാരംഭിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ഒരു പൂർണ്ണ വർഷമായി കണക്കാക്കി.

3) യഹൂദയിലേയും യിസ്രായേലിലേയും രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചാൽ ഇവരുടെ കാലയളവുകൾക്കിടയിൽ ചില വീടവുകൾ കാണാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ഒരു രാജാവ് മരിച്ചതിനു ശേഷം അടുത്ത രാജാവ് ഭരണമേൽക്കുന്നതു വരെ ഒരു വീടവ് ഉണ്ടായേക്കാം.

4) ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങൾ മാസത്തിൽ 30 ദിവസങ്ങളും വർഷത്തിൽ 360 ദിവസങ്ങളും ഉള്ള പഞ്ചാംഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് $3\frac{1}{2}$ വർഷം എന്നതുകൊണ്ട് 1260 ദിവസങ്ങളെയും 42 മാസങ്ങളെയും കാണിക്കുന്നു.

5) ഈ പുസ്തകത്തിലെ പട്ടികപ്പടങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തീയതികൾ 365.24 ദിവസങ്ങൾ ഉള്ള, 712 ബിസിയിലെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഗ്രിഗോറിയൻ പഞ്ചാംഗത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

6) മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് മറ്റ് പഠനപുസ്തകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തീയതികളുമായി ഈ പുസ്തകത്തിലെ തീയതികൾക്ക് ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ അവ ഗൗരവമുള്ള വിഷയമല്ല. ഇവിടെ നൽകിയിരിക്കുന്ന തീയതികൾ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്കുള്ള ഉത്തമമായ സൂചനയാണ്. അതുകൊണ്ട് തിരുവെഴുത്തുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ അത് തീർത്തും മതിയായവ അത്രേ.

1 - നിഷ്കളങ്ക യുഗം

ആദാമും ഹവ്വയും ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഏടാണ് നിഷ്കളങ്ക യുഗം. ഏദനിലെ അവരുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും രേഖകൾ ഇല്ല. നമ്മുടെ ആദിമ മാതാപിതാക്കൾ നഗ്നരായിരുന്നു എന്നാൽ അവർക്ക് നാണം തോന്നിയില്ല. അവർക്ക് തോട്ടത്തിലെ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും പഴങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ “നമ്മ തിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിന് ഫലം” തിന്നാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. ദൈവം സമയാസമയം ആദാമിനോടൊത്ത് നടന്നു. തോട്ടത്തിൽ “വേലചെയ്യാനും” അതിനെ “കാപ്പാനും” ദൈവം ആദാമിന് ഉത്തരവാദിത്തം നൽകി. ദൈവം ആദാമിന് എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെ മേലും അധികാരം നൽകി.

പാപം ചെയ്യുന്നതിനുൻപ് എത്രനാൾ ആദാം ഏദനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നമ്മോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സാത്താൻ പാപം ചെയ്തത് എന്നാണെന്നതിനെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് അറിവില്ല. വളരെ മനോഹരമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ലൂസിഫർ എന്ന പ്രധാന ദൂതൻ ഗർവ്വമൂലവും, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനു മീതെ തന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതു മൂലവും താഴെ വീണത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം (യെശ. 14:12-14). മൂന്നിൽ ഒന്നു ദൂതന്മാരും അവനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു (വെളി. 12:3-4).

ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആറു സൗരദിനങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ക്രമവും അഴകും കൊണ്ടു വന്ന് മനുഷ്യനെ സർവ്വ സൃഷ്ടിയുടെയും അധിപതിയാക്കി. താൻ സൃഷ്ടിച്ചത് എല്ലാം നല്ലത് എന്ന് ദൈവം കണ്ടു. ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം 38:6-ൽ ആ സമയത്ത് “പ്രഭാതനക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും ദൈവപുത്രന്മാരെല്ലാം (ദൂതന്മാർ) സന്തോഷിച്ചാർക്കുകയും ചെയ്തു” എന്ന് വായിക്കാൻ കഴിയും. ലൂസിഫറിന്റെ വീഴ്ച സൃഷ്ടിക്കു ശേഷം ആയിരിക്കണം നടന്നത്. കാരണം ഭൂമി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവപുത്രന്മാർ എല്ലാം സന്തോഷിച്ചാർത്തു. സാത്താൻ പാപം ചെയ്തത് ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും പ്രഥമ സൃഷ്ടിക്ക് ശേഷമായിരിക്കണം (ഉല്പ. 1:1).

സാത്താൻ മിഖായേൽ, ഗബ്രിയേൽ, ലൂസിഫർ തുടങ്ങിയ മൂന്ന് പ്രധാന ദൂതന്മാരിൽ ഒരവനായിരുന്നു. മിഖായേൽ യിസ്രായേലിന്റെ കാവൽ മാലാഖയാണ് (ദാനി. 12:1), ഗബ്രിയേൽ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുകയും സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു (ലൂക്കോ. 1:19). ലൂസിഫറിന് സകല രാജ്യങ്ങളുടെയും മേൽ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടു (ലൂക്കോ. 4:6). അതുകൊണ്ട് ലൂസിഫറിന് ഭൂമിയുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉണ്ടായി. ഭൂമിയുടെ അധികാരം ഒരു പക്ഷെ മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനു

ശേഷമായിരിക്കും ലൂസിഫറിന് ലഭിച്ചത്. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ സാത്താന്റെ വീഴ്ച മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിക്കു ശേഷമാണ് നടന്നത്. ഹവ്വയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചതിലൂടെ ഭൂമിയെ ദൈവത്തിന് എതിരെ മത്സരിപ്പിക്കാൻ അവൻ ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചു. അവന്റെ പക്കൽ നേരത്തേതന്നെ മൂന്നിലൊന്ന് ദൂതന്മാർ ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ മനുഷ്യരാശിയും കൂടെ അവനോടൊപ്പം കൂടിയിരിക്കുന്നു.

ആദാം പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവം അവനെ ഏദെനിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. പാപം ചെയ്ത ആദാം വീഴ്ത്തപ്പെട്ട നിലയിൽ ജീവന്റെ വൃക്ഷ ഫലത്തിന്റെ അംശിയാകാതിരിക്കാൻ ദൈവം ഏദെൻ തോട്ടത്തിനു കിഴക്കു “കെരുമ്പുക

ളെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ ജാലയുമായി നിർത്തി”. ഈ ലോകം തന്നെ സേവിക്കണമെന്ന് ദൈവത്തിന് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ശത്രുവായ സാത്താന്റെ കൈയിൽ വീണു.

ഒരു ദിവസം സാത്താനും, അവനുമായി കൂട്ടുകൂടുന്ന എല്ലാവരും ന്യായം വിധിക്കപ്പെടും. “പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും വേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നരകത്തേക്കുറിച്ച് തിരുവചനം പറയുന്നു” (മത്താ. 25:41). സാത്താൻ ഹവ്വയെ ചതിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച പാമ്പുപോലും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദാം പാപം ചെയ്ത ഉടൻതന്നെ ദൈവം തന്റെ രാജ്യത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനുളള പദ്ധതി പ്രഖ്യാപിച്ചു. സ്ത്രീയുടെ സന്തതി (ക്രിസ്തു) സർപ്പത്തിന്റെ (സാത്താൻ) തല തകർക്കും. സർപ്പം അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തിയായി കാലത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ കന്യകയിൽ ജനിച്ച ദൈവപുത്രനായ സ്ത്രീയുടെ സന്തതി തന്റെ മരണത്തിലൂടെ അവനെ നശിപ്പിച്ചു (അവന്റെ ശക്തി തകർത്തു). “മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി” (എബ്രാ. 2:14) അതിനു ശേഷം ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ തകർത്തു. കാലാവസാനത്തിൽ എല്ലാവരും ജീവനിലേക്കോ ന്യായവിധിയിലേക്കോ പുനരുത്ഥാനം ചെയ്യും. മരണം നീങ്ങിപ്പോകും.

പാപത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതം മരണമത്രേ. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്നുള്ള വേർപിരിയലാണ്. അതിനു ശേഷം

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ശാരീരിക മരണം സംഭവിക്കും. ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും ഏദെനിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയെങ്കിലും, സ്നേഹവാനായ ദൈവം കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ട ആ പങ്കാളികൾക്ക് നാണം മറയ്ക്കാൻ മൃഗങ്ങളെ കൊന്ന് അതിന്റെ തോൽ കൊണ്ട് ഉടുപ്പുണ്ടാക്കി കൊടുത്തു. നഷ്ടപ്പെട്ട കൂട്ടായ്മയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി നിഷ്കളങ്ക രക്തം ചൊരിയണമെന്ന സത്യം അവിടെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആദാമിന്റെ സന്തതികളായ കയീനും ഹാബേലും ദൈവത്തോട് അടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഒരു പാപപരിഹാര യാഗം കൊണ്ടു മാത്രമേ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നുള്ളൂ. “കയീൻ അതു നിരസിച്ചുകൊണ്ട് “യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു പോയി” (ഉല്പ. 4:16).

ഏദെനിലെ നാല് നദികൾ

“തോട്ടം നന്തപ്പാൻ ഒരു നദി ഏദെനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അതു അവിടെ നിന്നു നാലു ശാഖയായി പിരിഞ്ഞു. ഒന്നാമത്തേതിന്നു പീശോൻ എന്നു പേർ; അതു ഹവീലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ പൊന്നുണ്ട്. ആ ദേശത്തിലെ പൊന്ന് മേത്തരമാകുന്നു; അവിടെ ഗുല്ഗുല്ഗവും ഗോമേദകവും ഉണ്ട്. രണ്ടാം നദിക്കു ഗീഹോൻ എന്നു പേർ; അതു കുശ്ദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു. മൂന്നാം നദിക്കു ഹിദ്രേക്കൽ എന്നു പേർ; അതു അശ്ശൂരിനു കിഴക്കോട്ടു ഒഴുകുന്നു; നാലാം നദി ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു” (ഉല്പ. 2:10-14).

ഹിദ്രേക്കൽ നദി ടൈഗ്രിസ് ആണെന്നും ഫ്രാത്ത് നദി യൂഫ്രട്ടീസ് ആണെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ മറ്റ് രണ്ട് നദികളെ തിരിച്ചറിയുക അനായാസമല്ല. ഹവീല ദേശം അറേബ്യയെ കാണിക്കുന്നു. പ്രളയത്തിന് ശേഷം പീശോൻ നദി അപ്രത്യക്ഷമായെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഗീഹോൻ നൈൽ നദിയായിരിക്കണം. പ്രളയത്തിന് മുൻപ് അത് ഏദെൻ തോട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. മോശെയുടെ കാലത്ത് നൈൽ നദി എത്യോപ്യാ ദേശം മുഴുവൻ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു (ആഫ്രിക്ക). അതുകൊണ്ട് ഈ നദി പ്രളയത്തിന് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന നൈൽ നദി തന്നെയാണ്.

വിവിധ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സവിശേഷതകളെ മാറ്റിമറിച്ച പ്രളയം ഒരു ആഗോള സംഭവം ആയിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയം ഇല്ല. “ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ” തുറന്നപ്പോൾ ആ വെള്ളത്തെ തിരിച്ചെടുക്കാൻ ഭൂമിയുടെ പുറത്തോടിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. ഇന്ന് കാണുന്ന പല മരുഭൂമികളും ഒരു കാലത്ത് കരയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടന്ന കടലുകൾ ആയിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് വെള്ളം ക്രമേണ ഇറങ്ങിപ്പോയതാണ്. ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലെയും ഗ്രീൻലാൻഡിലെയും ഹിമമുടികൾ ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രളയത്തിന്റെ ശേഷിപ്പാണ്. ഈ ഹിമമുടികൾക്ക് ആയിരക്കണക്കിന് മീറ്ററുകൾ ആഴമുണ്ട്. ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൽ ഇത് ഇന്നത്തെ സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് 5000 മീറ്റർ ഉയരത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. ഈ ഹിമപാളികൾ

മഞ്ഞിന്റെ വീഴ്ചകൊണ്ട് ഉണ്ടായതല്ല. കാരണം ദക്ഷിണധ്രുവം ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വരണ്ട ഭൂഖണ്ഡമാണ്. ഒരു ഇഞ്ച് മാത്രമാണ് അവിടുത്തെ വാർഷിക നീർ (ഹിമം) വീഴ്ചയുടെ നിരക്ക്.

പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ധ്രുവപ്രദേശങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ മേഘങ്ങളുടെ വിതാനം ഉണ്ടായിരുന്നതു കാരണം അവിടെ മിതമായ കാലാവസ്ഥയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മരങ്ങൾ തഴച്ചു വളർന്ന ആ പ്രദേശത്ത് മഹാമൃഗങ്ങൾ മേഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൽ കൽക്കരി നിക്ഷേപം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിക്കടിയിൽ ആയിപ്പോയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് ഈ കൽക്കരി ശേഖരം.

“വെള്ളം ഭൂമിയിൽ അത്യധികം പൊങ്ങി, ആകാശത്തിൻ കീഴെങ്ങുമുള്ള ഉയർന്ന പർവ്വതങ്ങളൊക്കെയും മുടിപ്പോയി” (ഉല്പ. 7:19). ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലെ മഞ്ഞു മലയുടെ ഉയരം 5,000 മീറ്റർ ആണ്. ഇത് അരാറത്ത് പർവ്വതത്തിന്റെ ഉയരത്തിൽ നിന്ന് അല്പം മാത്രം താഴെയാണ്. വെള്ളം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ പെട്ടകം അരാറത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ഉറച്ചു. 11,000 മീറ്റർ ആഴത്തിൽ സമുദ്രത്തിലെ കിടങ്ങുകൾ വെള്ളം സ്വീകരിക്കാൻ തുറക്കപ്പെട്ടത് കാരണമായിരിക്കാം പല പർവ്വതങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടത്. എവറസ്റ്റ് പർവ്വതം (8,848 മീറ്റർ) രൂപപ്പെട്ടത് ഭൂമിയിലെ പുറത്തോടിലെ ഇന്ത്യൻ കവചം (plate) ചെന്ന ആവരണത്തിനു മുകളിലൂടെ വടക്കോട്ട് നീങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ്. പ്രളയത്തിനു ശേഷം വെള്ളം ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ഭൂപ്രകൃതിയിൽ ആകമാനം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടാണ് ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലം ഇപ്പോൾ 70 ശതമാനവും സമുദ്രത്താൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മനോഹരമായ ഏദൻ തോട്ടത്തിന്റെ സ്ഥാനം പശ്ചിമേഷ്യയിൽ ആണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അതിന്റെ കൃത്യമായ സ്ഥാനം കണ്ടെത്താൻ നമുക്കു കഴിയുന്നില്ല.

നിഷ്കളങ്ക യുഗത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എന്തു പഠിക്കാൻ കഴിയും?

- 1) സൃഷ്ടികർത്താവായ ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടിയെ പരിപാലിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനം അനുപമമായി എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും മുകളിലാണ് (ഉല്പ. 1:26-27).
- 2) ദൈവം മനുഷ്യനുമായി ആശയവിനിമയത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും ഏർപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു (ഉല്പ. 3:8).
- 3) മനുഷ്യൻ പരിണാമപ്പെട്ടതല്ല, പകരം ഉയർന്ന ചിന്താശേഷിയുള്ളവനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആദാമാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പേരിട്ടത്. അവന്റേത് എബ്രായ ഭാഷ ആയിരുന്നു. ആദാമിന് വായിക്കാനും സംസാരിക്കാനും അറിയാമായിരുന്നു. കാരണം, ആദാമിന്റെ വംശപാരമ്പര്യം അവൻ തന്നെയാണ് എഴുതിയത് (ഉല്പ. 5:1).

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

- 4) പുരുഷനും സ്ത്രീയും വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട് ജീവിക്കണമെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നത് നന്നല്ല (ഉല്പ. 2:18). വിവാഹം മനുഷ്യനെ ദുർന്നടപ്പിൽ നിന്ന് സൂക്ഷിക്കും (1 കൊരി. 7:2). “വിവാഹം എല്ലാവർക്കും മാനുവു കിടക്ക നിർമ്മലവും ആയിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ ദുർന്നടപ്പുകാരെയും വൃദിചാരികളെയും ദൈവം വിധിക്കും” (എബ്രാ. 13:4).
- 5) ദൈവം ആദാമിനെ “ഗാഢനിദ്രയിലാക്കിയിട്ട്” അവനെ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനാക്കി അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ നിന്ന് ഒന്ന് എടുത്തു. അതുകൊണ്ട് ശസ്ത്രക്രിയകളും അതിനു വേണ്ടിയുള്ള ബോധം കെടുത്തലും ദൈവവചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണ് (ഉല്പ. 2:21). ദൈവമാണ് ആദ്യത്തെ ശസ്ത്രക്രിയക്കാരൻ.
- 6) സ്ത്രീയുടെ ആഗ്രഹം അവളുടെ ഭർത്താവിനോട് (മാത്രം) ആകും. അവൻ അവളെ ഭരിക്കും (ഉല്പ. 3:16). പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ തലയാണ് (1 കൊരി. 11:3).
- 7) മനുഷ്യൻ ഉത്സാഹിയായി തോട്ടം സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചു. അതായത് “ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യാനും അതിനെ കാപ്പാനും” അവനെ അവിടെ ആക്കി (ഉല്പ. 2:15).
- 8) എന്താണ് നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും മനുഷ്യന് അറിയാം. കാരണം ദൈവത്തിന്റെ നിയമം അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഉല്പ. 3:7). “അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു” (റോമ. 2:15).
- 9) മനുഷ്യൻ സമ്പൂർണ്ണനായി (പാപരഹിതമായി) ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഇച്ഛാശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യന് നന്മയോ തിന്മയോ (ദൈവം അല്ലെങ്കിൽ പിശാച്) തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു (ഉല്പ. 2:16-17). തിന്മയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് പാപത്തിൽ വീഴപ്പെട്ട സ്ഥിതിവിശേഷം വേണമെന്നില്ല. ദൈവം മനുഷ്യനെയും ദൂതഗണങ്ങളെയും പാപരഹിതമായി സൃഷ്ടിച്ചു. പാപരഹിതരായ മനുഷ്യനും ദൂതന്മാർക്കും ദൈവത്തിന് എതിരെ പാപം ചെയ്യുന്നത് തെരഞ്ഞെടുക്കാം. കാരണം അവർ യന്ത്രികമായല്ല (robot) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവർക്ക് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഇച്ഛാശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ വീഴ്ചയ്ക്ക് മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു (ഉല്പ. 3:12-13).
- 10) മനുഷ്യൻ ഉത്സാഹിയായി “നിലം ഉഴുത്ത്” കൃഷി ചെയ്യണം (ഉല്പ. 3:23).
- 11) പിശാച് ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവാണ്. നമ്മുടെ ശത്രുവായ സാത്താൻ നമ്മെ ദൈവത്തിന് എതിരെ തിരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു (ഉല്പ. 3:1-5).

- 12) പിശാച് ഭോഷ്ക് പറയുന്നവനും വഞ്ചകനും ആണ്. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്നും നമുക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾ തരുന്നില്ല എന്നും ചിന്തിക്കാൻ സാത്താൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു (ഉല്പ. 3:1-5).
- 13) സാത്താനും മനുഷ്യവർഗ്ഗവും തമ്മിൽ എപ്പോഴും സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഹവ്വയുടെ സന്തതികളിൽ ഒരുവൻ ഒരു ദിവസം അവനു മേൽ വിജയം നേടും. സ്ത്രീയുടെ സന്തതി കന്യകയിൽ ജനിക്കപ്പെട്ട ദൈവപുത്രനാണ് (ഉല്പ. 3:15).
- 14) സാത്താന്റെ നാശം നേരത്തേതന്നെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു കാൽവരി കുരിശിലെ തന്റെ മരണത്താൽ സാത്താന്റെ മേൽ വിജയം വരിക്കും (ഉല്പ. 3:15).
- 15) പാപം മൂലം ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ തകരപ്പെട്ടു (ഉല്പ. 3:8-11).
- 16) പാപം നിന്ദയും ദൈവത്തോടുള്ള ഭീതിയും കൊണ്ടുവന്നു (ഉല്പ. 3:7).
- 17) പാപം മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകറ്റി ന്യായവിധിക്ക് ഇരയാക്കുന്നു (ഉല്പ. 4:23-24).
- 18) പാപം മരണത്തിന് ഇടവരുത്തുന്നു (ഉല്പ. 2:17). മരണത്തിന് ശേഷം പൊടിയിൽ നിന്നെടുക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ പൊടിയിലേക്ക് തിരികെ പോകുന്നു (ഉല്പ. 3:19).
- 19) ഒരു പാപപരിഹാരയാഗം വഴി നമ്മുടെ നിന്ദ മറയ്ക്കപ്പെടുകയും നമ്മുടെ പാപം മോചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും (ഉല്പ. 3:22). ക്രിസ്തുവാണ് നമുക്കു പകരമുള്ള പാപപരിഹാര യാഗം.
- 20) തന്റെ ന്യായവിധി നടപ്പിലാക്കാൻ ദൈവത്തിന് ശക്തനായ ദൂതന്മാരുണ്ട് (ഉല്പ. 3:24; മത്താ. 25:31).

നിഷ്കളങ്ക യുഗത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കാൻ ധാരാളം ഉണ്ട്!

2 - മനുസാക്ഷി യുഗം

ഏകദേശം തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ പുറത്താക്കിയതു മുതൽ നോഹ യുടെ കാലത്തെ പ്രളയം വരെയുള്ള ചരിത്രത്തിലെ കാലഘട്ടമാണ് മനുസാക്ഷിയുഗം. ആദാമും ഹവ്വയും “നന്മ തിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ” ഫലം ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മനുസാക്ഷി സജീവമാവുകയും നന്മയും തിന്മയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് അവർക്കു സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്കും നന്മയും തിന്മയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഈ മനുസാക്ഷി ലഭിച്ചു. ബൈബിൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത ജാതികൾ ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ളതു സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ ഒരു ന്യായപ്രമാണം ആകുന്നു. അവരുടെ മനസ്സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ തമ്മിൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയോ പ്രതിവാദിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടു അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു” (റോമ. 2:14-15).

ആദാമിന്റെ ഓരോ പുത്രന്മാരുടെ മനസ്സിലും നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഉണ്ട്. ഒരോ പ്രാവശ്യവും പാപം ചെയ്യുമ്പോഴും പാപം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ഈ അറിവിനെപ്പറ്റി ബോധവാനാകുന്നു. “സ്വന്തമനുസാക്ഷിയിൽ ചൂടു വെച്ചവരായി” ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ആ പാപപ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് മാറിയിരിക്കാൻ കഴിയൂ (1 തിമൊ. 4:2). ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രത്യക്ഷമായി ഇല്ലെങ്കിൽപോലും പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ പാപബോധം ഉണ്ടാകും. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും സംസാരിക്കുന്നു:

“ദൈവം അവർക്കു വെളിവാക്കിയല്ലോ. അവന്റെ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ അദ്യശ്യലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു; അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ” (റോമ. 1:20).

സൃഷ്ടാവിനെ നിരസിക്കാൻ പരിണാമസിദ്ധാന്തക്കാർ ഒരുക്കുന്ന വമ്പൻ പദ്ധതി മനുസാക്ഷിയിലും സൃഷ്ടിയിലും ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ശബ്ദത്തെയും നിശബ്ദമാക്കാനുള്ള പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ജീവജാലങ്ങളുടെ ബഹുലമായ വൈവിധ്യവും, ചെറുതും വലുതുമായ ജീവികളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ രൂപകല്പനയും, ആകാശത്തിന്റെ അപാരതയും, ജ്യോതിർഗോളങ്ങളുടെ പൊരുത്തവും ഏതൊരു സത്യാന്വേഷിയേയും ഒരേ ഒരു നിർണ്ണയത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു: ദൈവമാണ് ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചത്. ദാവീദ് പറഞ്ഞു:

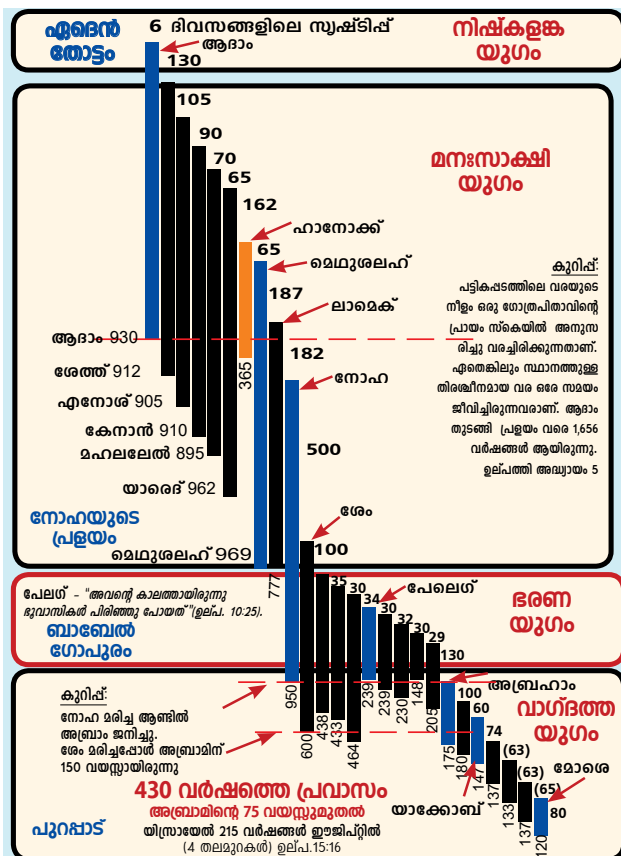
“ഭയങ്കരവും അതിശയവുമായി എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അത്ഭുതകരമാകുന്നു; അതു എന്റെ ഉള്ളം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു” (സങ്കീ. 139:14).

വീണ്ടെടുപ്പിലേക്കുള്ള പാത വെളിപ്പെടുന്നു

ആദാമിന്റെ വിഴ്ചയ്ക്ക് ശേഷം മാനവരാശിയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന് വേണ്ടി ദൈവം ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗം വെളിപ്പെടുത്തി. “പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ” (റോമ. 6:23). ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ മരണമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ആദാം പാപം ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ ശരീരികമായി മരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ആത്മീകമായി “അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചു” (എഫെ. 2:1). യാക്കോബ് പറയുന്നു, “പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിർജീവമാകുന്നു” (യാക്കോ. 2:26). ഇഹലോകജീവിതത്തിലും നിത്യതയിലും മരണം നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്നു.

യുഗം (Era)	എന്റെ യോട്ടം (My Fight)
1930s	130
1940s	105
1950s	90
1960s	70
1970s	65
1980s	162
1990s	65
2000s	187
2010s	182

ക്ഷമ അന്വേഷിച്ച് കയീനും ഹാബേലും ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ വഴിപാട് കഴിക്കാൻ വന്നു. ഹാബേൽ യാഗത്തിനുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ യും, ഗർഭിയായ കയീൻ തന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന്: “നിലത്തെ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

അനുഭവവും” (ഉല്പ. 4:3) വഴിപാടായി കൊണ്ടുവന്നു. ദൈവം കയീന്റെ വഴിപാടിൽ പ്രസാദിച്ചില്ല. ദൈവം അവനോട് പാപപരിഹാരയാഗമായി ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ അർപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതിന് വിരുദ്ധമായി അവൻ കോപിക്കുകയും തന്റെ സഹോദരനെ കൊന്ന് അവന്റെ ശരീരം ഒളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട കയീൻ സ്വന്തം സഹോദരിയെ ഭാര്യയായി എടുത്തു കുടുംബജീവിതം ആരംഭിച്ചു. അനുതാപത്തിന്റെ യാതൊരു അടയാളവും ഇല്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ അവന്റെ പരമ്പരയിൽ ഉണ്ടായി.

കയീനെപ്പോലെ, ഇന്നും, മനുഷ്യർ എല്ലാത്തരം നല്ല പ്രവൃത്തികളും മതപരമായ കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തിട്ട് ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ രക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടും പ്രിയ പുത്രനുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗമരണത്താലും കാൽവരി കുരിശിൽ അവിടുന്ന് ചീന്തിയ രക്തത്താലും മാത്രമേ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിന് പരിഹാരം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. “ദൈവം ലോകത്തിനു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു പോന്നു” (2 കൊരി. 5:19). അതല്ലാതെ വേറെ വഴിയില്ല. കർത്താവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിൻ പ്രവൃത്തിയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം മാത്രമാണ് രക്ഷാമാർഗ്ഗം. ആദി മുതൽ കർത്താവിന്റെ വരവ് വരെ മനുഷ്യർ ഊനമില്ലാത്ത കുഞ്ഞാടുകളെ പാപപരിഹാര യാഗമായി അർപ്പിച്ചു. പാപമില്ലാത്ത “ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടായ” ക്രിസ്തു ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിന് പരിഹാരം വരുത്തുന്ന ദിനത്തിനായി മനുഷ്യർ കാത്തിരുന്നു (യോഹ. 1:29). ഇന്ന് നാം വിശ്വാസത്തോടെ അത് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നു.

കയീന്റെ വഴി

യൂദായുടെ ലേഖനത്തിൽ “കയീന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുകയും കുലി കൊതിച്ചു ബിലെ യാമിന്റെ വഞ്ചനയിൽ തങ്ങളേത്തന്നെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി” നാം വായിക്കുന്നു (യൂദാ 11). രക്തം ചൊരിയേണ്ടാത്ത, കർമ്മ മാർഗ്ഗങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായ മതങ്ങളെ ഇവർ പ്രസംഗിക്കുന്നു. ധനവാൻ ആകാൻ പ്രവചനം നടത്തിയ ഒരു കള്ളപ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു ബിലെയോം. മതം ഒരു വ്യാപാരം ആയി മാറി.

കയീന്റെ തലമുറയെപ്പറ്റി നമുക്ക് അധികം വിവരങ്ങൾ ഇല്ല. അവൻ ഒരു പട്ടണം പണിഞ്ഞതായും അവന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ഒരാൾ “ചെമ്പുകൊണ്ടും ഇരുമ്പുകൊണ്ടുമുള്ള ആയുധങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിൽ നിപുണനായിരുന്നു” എന്നും വായിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ “കൂടാരവാസികൾക്കും പശുപാലകന്മാർക്കും പിതാവായി തീർന്നു”. മറ്റൊരു പിൻഗാമി “കിന്നരവും വേണുവും പ്രയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പിതാവായി തീർന്നു” (ഉല്പ. 4:20-22).

കയീന്റെ അഭേതരായ മുൻതലമുറ പിന്നീടുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വന്ന യവനരെ പോലെ സാംസ്കാരികമായി ഉയർന്നവരും പ്രയത്നശീലരും ആയി

രുന്നു. ബി സി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒളിമ്പസിനടുത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന യവനനായ ഓർഫിയസ് ഒരു പ്രവാചകൻ ആയും മാന്ത്രികൻ ആയും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഓർഫിയസ്, തന്റെ അസാധാരണമായ പാട്ടും സംഗീതവും കൊണ്ട് മൃഗങ്ങളെയും, ചെടികളെയും, പാറകളെയും വശീകരിച്ചിരുന്നു. അവൻ സംഗീതത്തിന്റെ ദേവനായ അപ്പോളോയുടെ (സംഗീതദേവൻ) പുത്രനാണെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെട്ടു. അപ്പോളോ ഓർഫിയസിന് സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു കിന്നരം നൽകി. ആ കിന്നരം അവന് പാതാളത്തിനു മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു. ഓർഫിയസിന്റെ ഭാര്യ പാമ്പു കടിയേറ്റ് മരിക്കുകയും നരകത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ഭാര്യയെ തിരികെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ താൻ പാതാളത്തിൽ പോയെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ തിരികെ വന്നില്ല. കല എപ്പോഴും വിഗ്രഹ ആരാധനയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

സംഗീതത്തെ ദൈവികമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തിന് മഹത്വം കൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ആരാധനയുടെ നല്ലൊരു ഭാഗം ഈ സംഗീതമായിരുന്നു. ഇന്ന് നമുക്ക് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ വിഗ്രഹാരാധനാ സംഗീതം മനുസാക്ഷിയെ വശീകരിക്കുകയും മരവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവാത്മാവിന്റെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഈ സംഗീതം ഒരു വൈകാരിക മുർച്ച നൽകുന്നു.

വീണുപോയ ദൂതന്മാർ മനുഷ്യരുമായി സഹവസിക്കുന്നു

മനുസാക്ഷി യുഗം 1,656 വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. മനുഷ്യൻ ആയിരം വർഷം വരെ ജീവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് 10 തലമുറകളെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ കാര്യനിർവ്വഹണ യുഗത്തിലാണ് സാത്താൻ വീണുപോയ ദൂതന്മാരെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സംഗമത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണ് മല്ലൻമാർ.

“ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരെന്നു കണ്ടിട്ടു തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ച ഏവരെയും ഭാര്യമാരായി എടുത്തു” (ഉല്പ. 6:2).

പ്രളയത്തിന് ശേഷവും ഇത് തുടർന്നുപോന്നു. തന്മാത്രകളിൽ (gene) കൃത്രിമം നടത്തി ഉയരം കൂടിയ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി യായിരുന്നില്ല അത്. ഒരാൾക്ക് ഉയരം ഉള്ളത് പാപമല്ല. തനതായ മനുഷ്യകുലത്തെ നശിപ്പിച്ച് പകരം ഒരു സങ്കരവർഗ്ഗത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അർദ്ധദൈവകുലത്തെ വാർത്തെടുത്ത്, “സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായ ക്രിസ്തു യേശു” സർപ്പത്തിന്റെ തലതകർത്ത് മാനവരാശിയെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയെ തടയാൻ ആണ് സാത്താൻ വീണുപോയ ദൂതന്മാരെ മനുഷ്യപുത്രിമാരുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചത്. ക്രിസ്തു “ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട” സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും ദൈവവും അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവിടുത്തേക്ക് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ആകാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം; യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവൊക്കെയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളത്. യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്ത യാതൊരു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ; അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; അതു ഇപ്പോൾ തന്നെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ട്” (1 യോഹ. 4:2-3).

ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസം അബ്രാം ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് രചിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എരെക് നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഗിൽഗമേഷിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം ഒരു ദേവനും മൂന്നിൽ ഒന്ന് ഭാഗം മനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. അവന്റെ സ്വവർഗ്ഗാനുരാഗിയായ പങ്കാളിയെ ഒരു ദേവനാണ് സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ഇതിഹാസം പറയുന്നു. ഗ്രീസിലെയും, ഈജിപ്റ്റിലെയും, റോമിലെയും ദേവന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അർദ്ധദൈവകുലത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആയിരുന്നു. പ്രളയത്തിന് ശേഷമുള്ള ബാബിലോനിലെ ദേവന്മാർ ഇവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ “തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ച ഏവരെയും ഭാര്യമാരായി എടുത്തു” എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. എബ്രായ മൂല ഭാഷയിൽ “എടുത്തു” എന്ന പദത്തിന് പകരം മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ “എടുത്തു” എന്ന പദപ്രയോഗമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസം ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ ഗിൽഗമേഷിനെ “കാട്ടുകാള” എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.

“കാട്ടുകാളയുടെ ശക്തിയും പ്രഭാവവും അദിതീയമാണ്. അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ആർക്കും ആവില്ല. അച്ഛന്റെ പുത്രനോ, പ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യയോ, അമ്മയുടെ മകളോ, യോദ്ധാവിന്റെ മണവാട്ടിയോ ആരും അവന്റെ മുന്നിൽ സുരക്ഷിതരല്ല” (പുറം 4). “കാട്ടുകാളയുടെ തൃഷ്ണയെ ആർക്കും പ്രതിരോധിക്കാൻ ആകില്ല” (പുറം 5).

എരെക് നഗരത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ ഗിൽഗമേഷിന്റെ ശല്യം സഹിക്കവയ്യാതെ “ദേവന്മാരെ” സമീപിച്ചതായി ഇതിഹാസത്തിൽ പറയുന്നു. ഗിൽഗമേഷിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ മറ്റൊരു മല്ലനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ അവർ ദേവന്മാരോട് അപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, ദേവന്മാരിൽ ഒരാൾ “പൊടികൊണ്ടും ദിവ്യ തുപ്പലും” കൊണ്ടും എന്കിഡു എന്ന മല്ലനെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവൻ ഗിൽഗമേഷിന്റെ സ്വവർഗ്ഗ പങ്കാളിയായി മാറി. അതുമൂലം എരെക് നഗരത്തിലെ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും ആൺകുട്ടികളിൽ നിന്നും ഗിൽഗമേഷിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടാൻ ആയി. ഗിൽഗമേഷ് നോഹയുമായി സംസാരിച്ചെന്നുള്ള വാദങ്ങൾ ഈ ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് കുറച്ചൊക്കെ വസ്തുതാപരമായ അടിസ്ഥാനം നൽകുന്നു.

യൂദായുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഈ ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നു: “തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊള്ളാതെ സ്വന്തം വാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദൂതന്മാർ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ടു അന്ധകാരത്തിന് കീഴിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു” (യൂദാ. വാക്യം 6). എന്നാൽ പ്രളത്തിന് മുൻപ്

മാത്രമാണ് ഇത് നടന്നതെന്ന് പറയാൻ പറ്റിയ തെളിവുകൾ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല. പ്രളയത്തിന് ശേഷവും ഇക്കൂട്ടർ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തി തുടർന്നു പോന്നു. കാരണം ദാവീദിന്റെ കാലത്ത് (ബിസി 1000) കനാൻ ദേശത്ത് മല്ലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന് രേഖകൾ ഉണ്ട്. അമ്മോന്യർ ദേശം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുൻപ് സംസൃമ്യരെ യഹോവ നിശ്ചയിച്ചു എന്ന് കാണുന്നു (ആവ. 2:21). അതുപോലെ അനാക്യർ, ഏമൂർ, 14 അടി നീളമുള്ള ഇരുമ്പ് കട്ടിലിൽ ഉറങ്ങിയ ബാശാനിലെ ഓഗ് രാജാവും ഒക്കെ മല്ലന്മാരാണ്! ഗോലിയാത്തും അവന്റെ നാല് സഹോദരങ്ങളും ദാവീദിന്റെ കാലത്ത് യിസ്രായേലിനോട് പൊരുതി. എന്നാൽ ദാവീദ് അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ വംശപാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നാണ് ക്രിസ്തു വന്നത്. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ അവിടുന്ന് അനന്തമായി ഇരിക്കും.

ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു: മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്തധാരയെ മലിനമാക്കി “സ്ത്രീയുടെ സന്തതി”യുടെ വാഗ്ദത്തം അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാത്താന്റെ ശ്രമമായിരുന്നു ഇത്.

ഈ “ദൈവപുത്രന്മാരുടെ” സന്തതികൾ (വീഴ്ത്തപ്പെട്ട ദൂതന്മാർ) അർദ്ധദേവന്മാരായി, ഈ ദൈവങ്ങളെ (വിഗ്രഹങ്ങൾ) ചരിത്രപരമായി വിജാതീയ ദേശങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ബാബിലോൻ, ഗ്രീസ്, റോം, ഈജിപ്റ്റ് എന്നീ പൗരാണിക ലോകമെല്ലാം അനവധി “ദൈവങ്ങളെ” ആരാധിച്ചിരുന്നു. നാം ഇതിനെ ബഹുദൈവവിശ്വാസം എന്നു വിളിക്കുന്നു. പൗലോസിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ്:

“താഴ്മയിലും ദൂതന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ച് സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും തന്റെ ജഡമനസ്സിനാൽ വെറുതെ ചീർക്കുകയും തലയെ മറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരും നിങ്ങളുടെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുത്” (കൊലോ. 2:18).

മനുഷ്യകുലത്തെ അധിനിവേശം ചെയ്യാൻ വന്ന, “തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊള്ളാതെ” സ്വന്ത വാസസ്ഥലം വിട്ടു വീണുപോയ ദൂതന്മാർക്ക് ദൈവം കൊടുത്ത മറുപടി, അവരെ അഗാധകുപത്തിലേക്ക് നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് അന്ധതമസ്സിന്റെ ചങ്ങലയിട്ടു ന്യായവിധിക്കായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏല്പിച്ചതാണ് (യൂദാ. 6; 2 പത്രോ. 2:4). ഗദരേനരുടെ ദേശത്തെ ദൂതബാധിതന്റെ ദേഹത്ത് കുടിയിരുന്ന അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ സേനാദളമായ ലെഗ്യോൻ

യേശു ക്രിസ്തു തങ്ങളെ “സമയത്തിന് മുൻപെ അഗാധകുപത്തിൽ” അയക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു (മത്താ. 8:29). മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയേൽക്കുന്നവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കാൻ മഹോപദ്രവകാലത്ത് (വെളി. 9:2-11) ഇവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ഒടുവിൽ ഇവരെ “പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുകിയിരിക്കുന്ന” തീപൊയ്കയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്യും (മത്താ. 25:41).

പ്രളയത്തിനുമുമ്പുള്ളവർക്ക് ദൈവം പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് മനുസാക്ഷിയുടെയും സൃഷ്ടിയുടെയും സാക്ഷ്യം മാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നത്. **നിതിപ്രസംഗിമാരായ** ഹാനോക്കും നോഹയും ആ കാലയളവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു:

“പുരാതനലോകത്തെയും ആദിക്കാതെ ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ജലപ്രളയം വരുത്തിയപ്പോൾ **നിതിപ്രസംഗിയായ** നോഹയെ ഏഴു പേരോടുകൂടെ പാലിക്കയും ചെയ്തു” (2 പത്രോ. 2:5).

“ആദാം മുതൽ ഏഴാമനായ ഹാനോക്കും ഇവരെക്കുറിച്ചു: ഇതാ കർത്താവു എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത ഭക്തിവിരുദ്ധമായ സകല പ്രവൃത്തികളും നിമിത്തം ഭക്തികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പാഞ്ഞ സകല നിഷ്ഠൂരങ്ങളും നിമിത്തവും ഭക്തികെട്ടവരെ ഒക്കെയും ബോധംവരുത്തുവാനും **ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു** എന്നു പ്രവചിച്ചു” (യുദാ 14-15).

ഇവിടെ യൂദാ ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായമുള്ളവരുണ്ട്. ഇവിടെ പറയുന്ന വാക്യം ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 105 അധ്യായങ്ങൾ ഉള്ള ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകം കൃത്രിമമാണെന്ന് വിധിക്കപ്പെടുന്ന ഹാനോക്കിന്റെ പേരിലുള്ള വ്യാജപ്രമാണമാണത്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അസാധാരണമായ വിവരണങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. പ്രളയത്തിന്റെ സമയത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന മല്ലൻമാർക്ക് 300 മുഴം (450 അടി) പൊക്കമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവർ മനുഷനെ ഉൾപ്പെടെ എന്തും ഭക്ഷിക്കുമായിരുന്നു എന്നും ഈ പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്യം ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട്, വളരെ വ്യത്യസ്തമായി നിൽക്കുന്നതാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. **ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകം ദൈവശാസിയമല്ലെന്നും** അതിന്റെ എഴുത്തുകാരനെക്കുറിച്ചോ എഴുതിയ കാലയളവിനെക്കുറിച്ചോ വിവരങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. യൂദായുടെ ലേഖനത്തിലെ 14, 15 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും വ്യാജപ്രമാണമായ ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നല്ല ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് ലഭ്യമല്ലാത്ത മറ്റ് രേഖകളിൽ നിന്നാണ് യൂദാ ഈ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹാനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ രചയിതാവിന് യൂദായുടെ ലേഖ

നത്തിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധ ഉപയോഗിച്ച ദൈവശാസിയമായ മറ്റേതെങ്കിലും രേഖകളിൽ നിന്നോ ആയിരിക്കും മേൽപറഞ്ഞ വാക്യം കിട്ടിയതെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമാണ്.

വരുവാനുള്ള ന്യായവിധിയെപ്പറ്റി ദൈവം മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തത് പ്രസംഗികനു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടുചിരുന്നു. ദൈവം പറഞ്ഞു:

“അപ്പോൾ യഹോവ: **മനുഷ്യനിൽ എന്റെ ആത്മാവു സദാകാലവും വാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയില്ല; അവൻ ജഡം തന്നെയല്ലോ; എങ്കിലും അവന്റെ കാലം നൂറ്റി ഇരുപതു സംവത്സരമാകും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു**” (ഉല്പ. 6:3).

ക്രിസ്തുവാണ് തന്റെ ആത്മാവിനാൽ അന്ന് പ്രസംഗിച്ചതെന്ന് പത്രൊസ് നമ്മോട് പറയുന്നു.

“ക്രിസ്തുവും നമ്മെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കേണ്ടതിനു നീതിമാനായി നീതി കെട്ടുവർക്കു വേണ്ടി പാപം നിമിത്തം ഒരിക്കൽ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു, ജഡത്തിൽ മരണശിക്ഷ ഏൽക്കയും ആത്മാവിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു, പണ്ടു നോഹയുടെ കാലത്തു പെട്ടകം ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം ദീർഘക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ അനുസരിക്കാത്തവരായി തടവിലുള്ള ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. ആ പെട്ടകത്തിൽ അല്പജനം, എന്നുവെച്ചാൽ എട്ടുപേർ, വെള്ളത്തിൽകുടി രക്ഷ പ്രാപിച്ചു” (1 പത്രൊ. 3:18-20).

യേശു മരിച്ചുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പാതാളത്തിലെ യാതനാസ്ഥലത്തുള്ള നഷ്ടപ്പെട്ട പോയ മനുഷ്യരുടെയും ദുതന്മാരുടെയും ആത്മാക്കളോട് പ്രസംഗിക്കാൻ പോയില്ല. യേശു ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമാണ്. ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് നോഹയിലൂടെ തന്റെ ആത്മാവിനാൽ അവൻ പ്രസംഗിച്ചു. അന്ന് ദൈവശബ്ദത്തോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയ മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കൾ ഇന്ന് പാതാളത്തിലെ യാതനാസ്ഥലത്ത് അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദേഹി പാതാളത്തിലെ യാതനാസ്ഥലത്ത് (എബ്രായ ഭാഷയിൽ *ഷിയോൾ*) ഇറങ്ങിപ്പോയില്ലെന്നും പകരം പഴയനിയമ വിശുദ്ധൻമാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്ന പാതാളത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമായ പൗദീസയിലേക്കാണ് പോയതെന്നും സങ്കീർത്തനം 16:10, അപ്പൊ. 2:31 തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിൽ വായിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് നില്പ്രാപിച്ച പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു മുൻപ് പാതാളത്തിൽ (എബ്രായ ഭാഷയിൽ *ഷിയോൾ*) രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, യാതനാസ്ഥലവും പൗദീസയും. വലിയൊരു പിളർപ്പിനാൽ ഇത് രണ്ടും വേർപിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ലൂക്കോ. 16:26).

നോഹയുടെ കാലത്ത് ലോകത്ത് ദുഷ്ടത വലിയതായിരുന്നു എങ്കിലും ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിലും ദീർഘക്ഷമയിലും 120 വർഷം കാത്തിരുന്ന്, വരാൻ പോകുന്ന ന്യായവിധിയെപ്പറ്റി മനുഷ്യന് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

മനുസാക്ഷിയുഗത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യരോട് മനുസാക്ഷിയിലൂടെ മാത്രമല്ല സംസാരിച്ചത്. പിന്നെയോ, സൃഷ്ടിയിലൂടെയും, ശേത്തിന്റെ ദൈവിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെയും, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ വാദിക്കലിലൂടെയും ദൈവം മാനവരാശിയോട് ഇടപെട്ടതുകൊണ്ട് തങ്ങൾക്ക് രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ അവസരം കിട്ടിയില്ലെന്ന് പറയാൻ ആർക്കും സാധിക്കില്ല എന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. പിശാച് അവന്റെ അർദ്ധദേവന്മാരായ മല്ലന്മാരിലൂടെ മനുഷ്യരെ ശല്യപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു ഒഴിവുകഴിവ് അല്ല.

ബഹുഭാര്യത്വം

കയീന്റെ പരമ്പരയിലെ ലാമെക് ആണ് രണ്ടു ഭാര്യമാരെ എടുത്ത് ആദ്യമായി ബഹുഭാര്യത്വം ആരംഭിച്ചത് (ഉല്പ. 4:19,23). പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ലാമെക് എന്ന് പേരുള്ള രണ്ടു പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ കയീന്റെ പരമ്പരയിലും മറ്റൊരാൾ ശേത്തിന്റെ പരമ്പരയിലും ഉള്ളവർ ആയിരുന്നു. കയീന്റെ പരമ്പരയിലുള്ള ലാമെക് ആണ് രണ്ടു ഭാര്യമാരെ എടുത്തത്. യേശു പറഞ്ഞു: “സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിങ്കലോ ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി ഉണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും **ഒരു ദേഹമായിത്തീരും**; അങ്ങനെ അവർ പിന്നെ രണ്ടല്ല **ഒരു ദേഹമത്രേ**” (മർക്കൊ. 10:6-8).

ആദാം ഹവ്വയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്:

ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽ നിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നരനിൽനിന്നു എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു നാരി എന്നു പോരാകും എന്നു പറഞ്ഞു” (ഉല്പ. 2:23).

ബഹുഭാര്യത്വം സ്ത്രീത്വത്തെ അവമതിക്കുന്നു. അത് സ്ത്രീയെ മനുഷ്യന്റെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമുള്ള വെറുമൊരു വ്യാപാരവസ്തുവാക്കുന്നു. വിവാഹം എന്നത് ഒരു പുരുഷന്റെയും ഒരു സ്ത്രീയുടെയും ജീവിതാവസാനം വരെയുള്ള ഏകീകരണം ആയിരിക്കണം എന്ന് ദൈവം വിവക്ഷിക്കുന്നു. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം പങ്കാളികൾ അവിശ്വസ്തത കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിവാഹമോചനവും, പുനർവിവാഹവും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കാരണം, വിശ്വാസവഞ്ചന കാണിച്ച പങ്കാളി തന്റെ ഭാര്യയോട് / ഭർത്താവിനോട് ഉള്ള “ഒരു ദേഹമെന്ന” ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗലോസ് പറയുന്നു,

“വേശ്യയോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവൻ അവളുമായി ഏക ശരീരമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? **ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും** എന്നുണ്ടല്ലോ” (1 കൊരി. 6:16).

വിവാഹം പവിത്രമാണ്. കാരണം പിതാവായ ദൈവവും യിസ്രായേലും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും, കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും അത് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ

മണവാട്ടി മാത്രമല്ല, അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവുമാണ്. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോട് ചേർന്നു (1 കൊരി. 12:13). അന്നുമുതൽ നാം ക്രിസ്തുവുമായി “ഒന്നാകുന്നു”. ഈ കാലത്തിലോ നിത്യതയിലോ ആ ബന്ധം വേർപിരിക്കാൻ ആകില്ല.

നോഹയുടെ പെട്ടകവും പ്രളയവും

നോഹ ഭീമാകാരമായ പെട്ടകം, (300 X 50 X 30 മുഴം അല്ലെങ്കിൽ 465 X 77 X 46 അടി വലിപ്പവും മൂന്ന് നില പൊക്കവും) ഉണ്ടാക്കാൻ അനേകം പേരെ നിയോഗിച്ചു കാണും. ഈ ജോലിക്കാർ അവർ ചെയ്ത ജോലിയുടെ ശമ്പളം വാങ്ങാൻ തയ്യാറായി എങ്കിലും സഭകളുടെ പണികൾ ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ജോലിക്കാരെപ്പോലെ ഇവരും മാനസാന്തരപ്പെടാൻ വിമുഖത കാണിച്ചു.

പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മൃഗങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു എന്ന് സംശയം വേണ്ട. മാത്രമല്ല, പ്രളയം തീരുന്നതു വരെ അവരാരും തന്നെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചതുമില്ല (ഉല്പ. 9:1-3). ധ്രുവകരടി, മുളളൻപന്നി, കൂട്ടി സ്രാങ്ക്, പാമ്പ് തുടങ്ങിയ ധാരാളം മൃഗങ്ങൾ ശീതകാലത്ത് നീണ്ടനിദ്രയിൽ (hibernation) ആകും. ഒരു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന പ്രളയസമയത്ത് പെട്ടകത്തിനുള്ളിലെ ചില മൃഗങ്ങൾ ദീർഘമായ നിദ്രയിൽ ആയിരുന്നു.

നോഹ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ദൈവം അതിന്റെ വാതിൽ അടച്ചു. ഏഴ് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രളയം തുടങ്ങി. തുടർച്ചയായി നാല്പത് രാവും പകലും മഴ പെയ്തു. പ്രളയത്തിനു മുൻപ് മേഘങ്ങളുടെ ഒരു മേലാപ്പ് ഭൂമിയെ മറച്ചിരുന്നു (ഉല്പ. 2:6). അതുവരെ മഞ്ഞ് വീണായിരുന്നു ഭൂമിയെ നനച്ചിരുന്നത്. പ്രളയത്തിന്റെ സമയത്ത് മേഘങ്ങളുടെ മേലാപ്പ് തകർന്നു. നാല്പത് ദിവസ കാലയളവിന്റെ അവസാനത്തിൽ

“...ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ ഒക്കെയും പിളർന്നു; ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിലുകളും തുറന്നു” (ഉല്പ. 7:11).

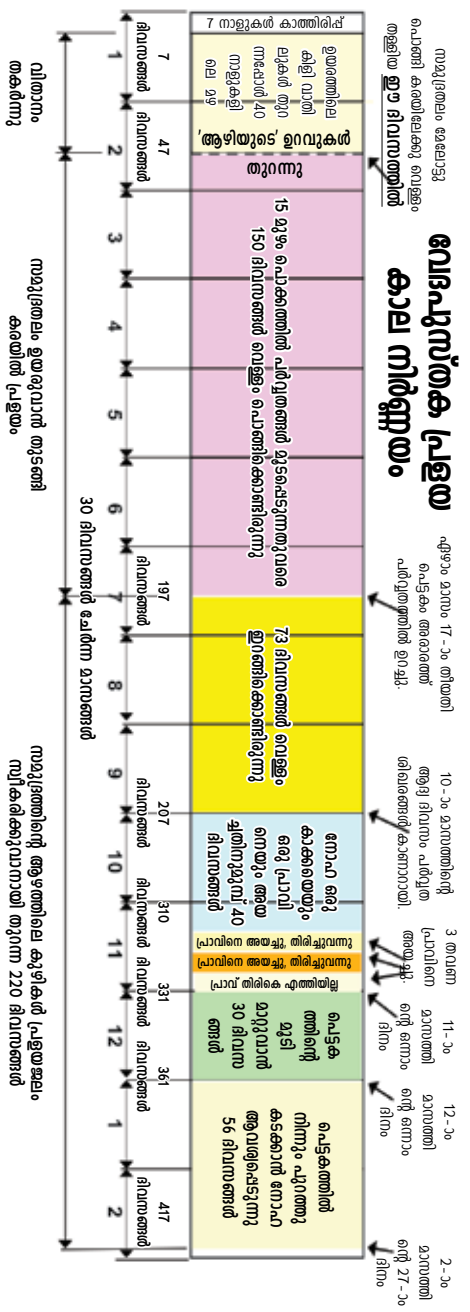
ഇന്ന് ഭൂമിയിലെ 97% ജലവും സമുദ്രങ്ങളിലാണ്. സമുദ്രങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ചെറിയോരളവ്, അതായത്, രണ്ടു ശതമാനം ജലം ഉറഞ്ഞു മഞ്ഞു മലകളായി മാറി. ഭൂമിയിലെ ആകെ ജലത്തിന്റെ അളവിന്റെ ഒരു ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമാണ് ശുദ്ധജലം.

ഭൂമിയുടെ പുറംപാളിയായ തോട് നേർത്തതാണ്. ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ അടിയിൽ ഇതിന്റെ ഘനം 30 കിലോമീറ്ററും സമുദ്രങ്ങളുടെ അടിയിൽ ഇത് വെറും 5 കിലോമീറ്ററുമാണ്. ഭൂമിയുടെ പുറംതോട് ഉരുകിയ അവസ്ഥയിലുള്ള പാറയ്ക്ക് മുകളിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പൊട്ടലുകൾ ഉണ്ട്. ചന്ദ്രന്റെ ഭ്രമണത്തിന് അനുസരിച്ച് തിരമാലകൾ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇതും ഉയരുകയും താഴുകയും

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ചെയ്യുന്നു. 40 ദിവസത്തെ മഴയ്ക്ക് ശേഷം സമുദ്രോപരിതലം 150 ദി വസങ്ങൾ പ്രളയജലത്തെ താങ്ങി നിർത്തി. 150 ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം സമുദ്രങ്ങളിലെ മഹാഗർത്തങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുകയും പ്രളയ ജലം ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ജീവിച്ച പ്രവാചകനായ ഹാനോക്കിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു മെമുശലഹ്. ദൈവം അവന് ഭാവിയിലെ ന്യായവിധിയെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. ചില വേദപണ്ഡിതർ മെമുശലഹ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം “കുന്താ ഏന്തിയ പുരുഷൻ” എന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റ് ചില പുരാതന പണ്ഡിതർ “അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കും” എന്നാണ് ആ വാക്കിന് അർത്ഥം നൽകിയത്. ഇത് സത്യമാണെങ്കിൽ ഹാനോക്ക് തന്റെ പുത്രന് നൽകിയ പേര് ഒരു പ്രവചനം ആയിരുന്നു എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. അതായത്, **മെമുശലഹിന്റെ മരണം വരെ** പ്രളയം വരില്ല. മറ്റേത് മനുഷ്യരേക്കാൾ മെമുശലഹിന്റെ ആയുസ്സ് കൂടുതൽ ആയിരുന്നു (969 വർഷങ്ങൾ). ഈ ദീർഘമായ കാലയളവ് ദൈവത്തിന് മെമുശലഹിനോടും അവന്റെ പുത്രനായ ലാമെക്കിനോടും, (നോഹയുടെ പിതാവ്) ഉണ്ടായിരുന്ന ദീർഘക്ഷമയുടെയും സഹനത്തിന്റെയും സാക്ഷ്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. പ്രളയത്തിന് തലേ ആണ്ടിൽ മെമുശലഹ് മരിച്ചു.

നിരന്തരമായ പാപം ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുന്നു

മനുസാക്ഷിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ മനുസാക്ഷിയെ പാപം മരവിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യൻ മനുസാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ ഉള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിന്റെ കാരണമിതാണ്, “ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും എല്ലായ്പ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രേ എന്നും യഹോവ കണ്ടു” (ഉല്പ. 6:5).

“മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു; പാപം മുഴുത്തിട്ടു മരണത്തെ പെറുന്നു” (യാക്കോ. 1:15).

പ്രലോഭനം ആദ്യം സംഭവിക്കുന്നത് ചിന്തകളിലും ഹൃദയത്തിന്റെ വിചാരങ്ങളിലുമാണ്. ചിന്തകളിൽ ചെയ്യുന്ന പാപം യഥാർത്ഥപാപത്തിന് സമമാണ് (മത്താ. 5:27-28). അർത്ഥശൂന്യവും നിഗൂഢം നിറഞ്ഞതുമായ ചിന്ത കാരണം ആത്മാവ് ഇരുണ്ടുപോകുന്നു:

“അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവനെ ദൈവമെന്നു ഓർത്തു മഹത്വീകരിക്കുകയോ നന്ദി കാണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തീർന്നു, അവരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയി” (റോമ. 1:21).

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ഒരോ ദൃഷ്ടവിചാരങ്ങളുടെ മേലും നമുക്കു വിജയം തരുന്നു:

(“തങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ ജഡികങ്ങൾ അല്ല, കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവ തന്നെ.) അവയാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയർച്ചയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ്, ഏതു വിചാരത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിനായിട്ടു പിടിച്ചടക്കി” (2 കൊരി. 10:4-5).

ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം നിറഞ്ഞു

മനുസാക്ഷിയുഗം ആരംഭിക്കുന്നത് അതിക്രമത്തിലാണ്. ഈ യുഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കയീൻ ഹാബെലിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ അവസാനം ആയപ്പോഴേക്കും ലോകം മുഴുവൻ കൊലപാതകങ്ങളും അതിക്രമങ്ങളും നിറയുകയും ചെയ്തു. വീണുപോയ ദൂതന്മാരും മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരും ചേർന്നുണ്ടായ “പുരാതനകാലത്തെ കീർത്തിപ്പെട്ട മല്ലന്മാർ അക്കാലത്തു ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു” (ഉല്പ. 6:4).

മോശെ പഞ്ചഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയ സമയത്തുപോലും പ്രസിദ്ധരായിരുന്ന ഇക്കൂട്ടർ “ശക്തന്മാരായ യോദ്ധാക്കൾ” അല്ലെങ്കിൽ “നുഷ്ഠരശാസകർ” ആയിരുന്നു എന്ന് എബ്രായർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ അവർ പ്രസിദ്ധരല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജാതീയർ അവരെ ദേവന്മാരായി ആരാധിച്ചതിലൂടെ അവരുടെ ഓർമ്മ ഭൂമിയിൽ നിലനിർത്തപ്പെട്ടു. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ പകുതി മനുഷ്യരും പകുതി ദുഷ്ടദൂതന്മാരുമായ അർദ്ധദൈവങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

അന്ത്യനാളുകൾ നോഹയുടെ കാലത്തേപ്പോലെ

ജനസംഖ്യാ വിസ്ഫോടനം ഉണ്ടാകുന്നു:

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ പെരുകിത്തുടങ്ങി” (ഉല്പ. 6:1).

ആദാമിന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ പ്രളയം വരെയുള്ള 1,656 വർഷങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയൊരു ജനസംഖ്യയെ നാം സ്വാഭാവികമായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ജോസീഫസിന്റെ ജൂത പൗരാണികതങ്ങൾ (*Antiquities of Jews*) എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ അടിക്കുറിപ്പിൽ ആദാമിന് 33 പുത്രന്മാരും 23 പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. കയീന്റെ പരമ്പരയിലെ ലാമെക്കിന് രണ്ടു ഭാര്യമാരിൽ നിന്നായി 77 മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

1850 ലെ ലോകജനസംഖ്യ ഒരു ബില്യൺ (നൂറ് കോടി) ആയിരുന്നു. അത് 2020 ആയപ്പോഴേക്കും 770 കോടി ആയി. ഓരോ പതിനൊന്ന് വർഷം കൂടുമ്പോഴും ലോകജനസംഖ്യയിൽ പത്തു ലക്ഷം പേരുടെ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടാകുന്നു. നോഹയുടെ കാലത്തെപ്പോലുള്ള ജനസംഖ്യ വിസ്ഫോടനത്തിന് ഇപ്പോൾ നാം സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു:

“നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും ഉണ്ടാകും. നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു കൊടുത്തും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ എല്ലാവരെയും മൂടിച്ചുകളഞ്ഞു” (ലൂക്കോ. 17:26-27).

പൈശാചിക പ്രവർത്തികൾ അന്ത്യകാലത്ത് പെരുകും. പൗലോസ് എഴുതി: “എന്നാൽ ഭാവിക്കാലത്തു ചിലർ വ്യാജാത്മാക്കളെയും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചു ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം തൃജിക്കും എന്നു ആത്മാവു തെളിവാതി പറയുന്നു. അവർ സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയിൽ ചൂടു വെച്ചവരായി.” (1 തിമൊ. 4:1-2).

ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ച ഇന്ന് ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രമുഖ വിഭാഗങ്ങളിലും കാണാൻ കഴിയും. കൃപാവരസംഘങ്ങളുടെ അന്യഭാഷയെപ്പറ്റിയുള്ള പഠിപ്പിക്കലും, ഭൂതമിറക്കലും, രോഗശാന്തിയും അത്ഭുതങ്ങളും ഒക്കെ ഇന്ന് സ്വീകാര്യമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ദൈവത്തിൽ നിന്നു ഒരു വചനം കേട്ടെന്ന്” അവകാശപ്പെടുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ഇന്ന് ധാരാളമായി പെരുകിയിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്യഭാഷ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജാതികളുടെ ഭാഷയാണ്. ദൈവം ജാതികളെയും വിളിച്ചു വേർതിരിക്കുന്നു എന്ന സന്ദേശം യിസ്രായേലിന് നൽകാൻ ആണ് ആദിമ സഭയ്ക്ക് ദൈവം അത് നൽകിയത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ അന്യഭാഷാ ജല്പനങ്ങളും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവചനങ്ങളും “മറ്റൊരു ആത്മാവിന്റേതാണ്” (2 കൊരി. 11:4), ഇത് ധാരാളം പേരെ വശീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

മനുസാക്ഷിയുഗം പ്രളയത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. പ്രളയത്തിന് തെളിവായി നമ്മുടെ മുന്നിൽ എണ്ണമറ്റ അശ്മക (fossil) രേഖകൾ ഉണ്ട്. ഒരു പുതിയ കാര്യനിർവ്വഹണ യുഗം ആരംഭിച്ചു.

3 - മാനുഷിക ഭരണ യുഗം

പ്രളയത്തിനുശേഷം മാനുഷിക ഭരണ യുഗം ആരംഭിച്ചു. നോഹയ്ക്കും അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് കൃപ ലഭിച്ചു. ഭൂമിയെ ഒരിക്കലും ജലപ്രളയം കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കില്ല എന്ന് ദൈവം നോഹയ്ക്ക് വാഗ്ദത്തം കൊടുത്തു. മാനവരാശിയെ ദൈവത്തിന്റെ ദയയുടെ ഉടമ്പടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ മഴവില്ല് ശാശ്വതമായ അടയാളമായി മാറി.

പ്രളയത്തിനു ശേഷം ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത് എന്നീ നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരാശി വീണ്ടും ഉദയം കൊണ്ടു. കനാന്റെ സന്തതി പരമ്പര ശപിക്കപ്പെടുകയും അവർ കനാൻ, ഈജിപ്റ്റ്, ആഫ്രിക്ക എന്നീ ദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേമിന്റെ സന്തതി ദൈവിക പരമ്പരയിൽ നിന്നുള്ളവർ ആണ്. അബ്രഹാമും അവന്റെ പിൻ തുടർച്ചക്കാരും ശേമിന്റെ പിൻഗാമികളാണ്. യൂറോപ്യൻ വംശങ്ങൾ യാഫെത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചു.

മാനവരാശിയുടെ ഭരണശൈലി മാറി. പ്രളയത്തിനുശേഷം ദൈവം നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു: “ഇവർ തന്നെ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ വംശങ്ങൾ. അവരിൽ നിന്നാകുന്നു ജലപ്രളയത്തിന്റെശേഷം ഭൂമിയിൽ ജാതികൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു” (ഉല്പ. 10:32). സമൂഹങ്ങൾ രാഷ്ട്രങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട്, രാജാക്കന്മാർ പട്ടണങ്ങൾ ഭരിച്ചു. ബാബിലോനിൽ നിന്നുള്ള നാലു രാജാക്കന്മാർ കനാനിലെ പട്ടണങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്ന സോദോം, ഗോമോറ, ആദ്മാ, സെബോയീം, സോവർ തുടങ്ങിയ അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരുമായി പടവെട്ടാൻ കനാൻ ആക്രമിക്കുന്നതായി ഉൽപത്തി പതിനാലാം അധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. പ്രളയത്തിന് മുൻപ് നാം രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയോ രാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പറ്റിയോ വായിക്കുന്നില്ല. ആ കാലയളവിൽ മാനവരാശി രണ്ടു കുടുംബങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; കയീന്റെ പരമ്പരയും ശേത്തിന്റെ പരമ്പരയും.

ബിസി ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അശൂർ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവായ ആശൂർ ബാനിപാൽ നിനവേയിലെ ബൃഹത്തായ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച പുരാതന ചരിത്ര രേഖകളിൽ പ്രളയത്തിന് മുൻപുള്ള സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ഭരിച്ചിരുന്ന പത്തു രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റി ചില ലിഖിതങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബൈബിൾ ഇവരെ രാജാക്കന്മാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നില്ല. പകരം,

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

അവരെ ശേത്തിന്റെ പരമ്പരയിലെ പത്തു പിതാക്കൻമാരായി കാണുന്നു. പ്രളയത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ബൈബിൾ രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മാനുഷികഭരണയുഗത്തിന് മുൻപ് രാഷ്ട്രങ്ങളും രാജാക്കന്മാരും നിലനിന്നിരുന്നില്ല.

പുതിയ ഭാഷകളും പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങളും

പ്രളയത്തിന് ശേഷം മനുഷ്യർ ട്രൈഗ്രിസ് നദിക്കും യൂഫ്രട്ടീസ് നദിക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ശിനാർ സമതലത്തിൽ താമസിച്ചു തുടങ്ങി. അവരെല്ലാം ഒരേ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു. അത് എബ്രായ ഭാഷയാണെന്നതിൽ ഒരു സംശയവും വേണ്ട. നിമ്രോദ് എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവന്റെ കീഴിൽ ഒന്നിപ്പിച്ച് ബാബേൽ ഗോപുരവും, അതിനു ഏറ്റവും മുകളിൽ ജ്യോതിർഗോളങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ ഒരു ക്ഷേത്രവും നിർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ദൈവം ഒരോ കുടുംബത്തിന്റെയും ഭാഷ കലക്കുകയും, ഒരോ ഭാഷാ സമൂഹങ്ങളെയും ഒരോ രാഷ്ട്രങ്ങളായി ദൈവം തന്നെ അനുവദിച്ച ഭേദങ്ങളിലേക്ക് ചിതറിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ രൂപീകൃതമായത്. ബൈബിളിൽ നാം വായിക്കുന്നു:

“ഇവരാൽ ജാതികളുടെ ദ്വീപുകൾ അത്തു ദേശത്തിൽ ഭാഷഭാഷയായും ജാതി ജാതിയായും കുലംകുലമായും പിരിഞ്ഞു” (ഉല്പ. 10:5).

“ഇവർ തന്നെ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ വംശങ്ങൾ. അവരിൽനിന്നാകുന്നു ജലപ്രളയത്തിന്റെശേഷം ഭൂമിയിൽ ജാതികൾ പിരിഞ്ഞുപോയത്” (ഉല്പ. 10:32).

പേലെസിന്റെ കാലത്താണ് ഭൂവാസികൾ “പിരിഞ്ഞു” പോയത് (ഉല്പ. 10:25). അതിൻപ്രകാരം, ഭാഷ കലങ്ങിപ്പോയത് പ്രളയത്തിന് 250 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണെന്നും, ആ സമയത്ത് ലോക ജനസംഖ്യ ഏകദേശം പല ദശലക്ഷങ്ങൾ ആയിരുന്നുവെന്നും അനുമാനിക്കുന്നു.

നിമ്രോദ് വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്ക് ബാബേൽ ഗോപുരം പണിഞ്ഞപ്പോൾ, ശേമിന്റെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട അശൂർ തന്റെ ദേശത്തു നിന്ന് “പുറപ്പെട്ട്” ബാബിലോനിന് 450 കിലോമീറ്റർ വടക്ക് ഭാഗത്ത് പട്ടണങ്ങൾ പണിതു: “ആ ദേശത്തുനിന്നു അശൂർ പുറപ്പെട്ടു നീനവേ, റെഹോബോത്ത് പട്ടണം, കാലഹ്, നീനവേക്കും കാലഹിനും മദ്ധ്യേ മഹാനഗരമായ രേസൻ എന്നിവ പണിതു” (ഉല്പ. 10:11-12). അശൂർക്കാർ അശൂരിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ്. നിമ്രോദിന്റെ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കെതിരെയുള്ള അശൂരിന്റെ പ്രതിഷേധമായിരുന്നു നീനവേ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ബിസി ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ട് നീനവേക്കാർ അനുതപിച്ചത് (യോന 3:5).

സാംസ്കാരികവൈവിധ്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ആധുനിക പ്രവണത മാനുഷിക ഭരണയുഗത്തിലെ ദൈവിക പദ്ധതിയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.

പുതിയ പരിസ്ഥിതി

പ്രളയത്തിന് ശേഷം ഒരു പുതിയ പരിസ്ഥിതി രൂപപ്പെടുകയും മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് ആദ്യം നാനൂറ്റി അമ്പതും, അത് കഴിഞ്ഞ് ഇരുന്നൂറ്റി മുപ്പതും ആയി കുറയുകയും ചെയ്തു. മോശെയുടെ സമയമായപ്പോഴേക്കും അത് 120 ആയി കുറഞ്ഞു. (പേജ് 23-ലെ പട്ടികപടം കാണുക). പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും സൂര്യന്റെ ഉഗ്രശക്തികളിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചിരുന്ന, ആകാശത്തെ മുടിയിരുന്ന മേഘങ്ങളുടെ മേലാപ്പ് പ്രളയത്തോടനുബന്ധിച്ച് തകർന്നു. ഇത് ആയുസ്സ് കുറയ്ക്കാൻ കാരണമായി. ബൈബിൾ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“അന്നുതന്നെ ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ ഒക്കെയും പിളർന്നു; ആകാശത്തിന്റെ കിളി വാതിലുകളും തുറന്നു” (ഉല്പ. 7:11).

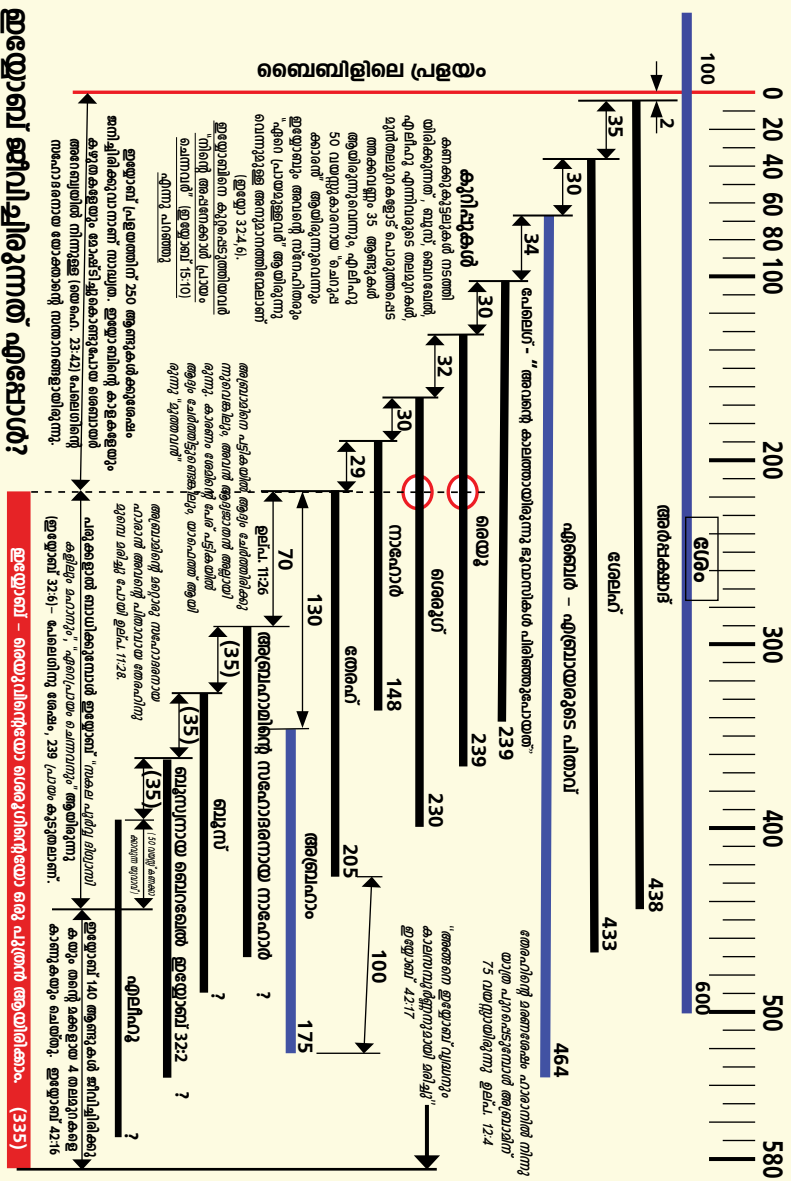
പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ആദാം ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ വസിച്ചപ്പോൾ:

“ഭൂമിയിൽ നിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലമൊക്കെയും നനച്ചുവന്നു” (ഉല്പ. 2:6).

മഴവീഴ്ചയില്ലാതെ മഴവില്ല് ഉണ്ടാവുക എന്നത് അസാധ്യമാണ്. പ്രളയത്തിന് ശേഷമാണ് ഭൂമിയെ ഇനി ജലപ്രളയത്താൽ നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അടയാളമായി ദൈവം മഴവില്ല്നെ നൽകിയത്. മാത്രമല്ല, ആകാശത്തിന് മുകളിലുള്ള മേഘങ്ങളുടെ മേലാപ്പിനെ മാറ്റിയതു മൂലം ജ്യോതിർഗോളങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളെയും, നക്ഷത്രങ്ങളെയും, വാൽനക്ഷത്രങ്ങളെയും, ഉൽക്കകളെയും രാത്രിയിലെ തെളിഞ്ഞ ആകാശത്തിൽ മനുഷ്യന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രളയത്തിനുശേഷം മനുഷ്യർ ജ്യോതിർഗോളങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് ഇതുമൂലമാണ്.

പ്രളയത്തിന്റെ സമയത്ത് നോഹയുടെ മൂന്ന് പുത്രന്മാർക്കും നൂറു വയസ്സിനടുത്തായിരുന്നു പ്രായം. നോഹ മുതിരി നട്ടുണ്ടാക്കി അതിന്റെ വീഞ്ഞ് കുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചു തന്റെ കൂടാരത്തിൽ വസ്ത്രം നീങ്ങി കിടന്നപ്പോൾ അവൻ 600 വയസ്സായിരുന്നു. ഹാം അത് കണ്ടു വെളിയിൽ ചെന്നു തന്റെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടും പറഞ്ഞു. പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറയ്ക്കാൻ അവൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ല എന്നത് ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. തുടർന്നുള്ള ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഹാമും അവന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരും ദോഷം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. യാഫെത്തും (മുത്ത പുത്രൻ) ശേമും വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറച്ചു. എന്നാൽ ഹാമിന്റെ പുത്രൻ കനാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രളയത്തിനു ശേഷം ഭൂമിയിലെ പരിസ്ഥിതിയിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ഇതിന്റെ ഫലമായി പുളിപ്പിക്കൽ (fermentation) പ്രക്രിയ ത്വരിതഗതിയിൽ ആയിമാറി. പുളിപ്പിച്ച വീഞ്ഞ് കുടിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന അപകടത്തെപ്പറ്റി അറിയാതെ നോഹ അതു കുടിക്കുകയും ലഹരി പിടിക്കുകയും

ചെയ്തു. കനാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യാഫെത്തും ശേമും നോഹയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. കനാന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് യാഫെത്തിന്റെയും ശേമിന്റെയും പിൻഗാമികളെ സേവിക്കേണ്ടി വന്നു (ഉല്പ. 9:24-27).

പുതിയ ഭൂപ്രകൃതി

പ്രളയത്തിന്റെ സമയത്ത് ഭൂമിയുടെ ഭൗമശാസ്ത്രപരമായ സവിശേഷതകളിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഗ്രീൻലാന്റിലും ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലും മഞ്ഞു മലകൾ രൂപപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരിഞ്ച് പോലും മഞ്ഞു വീഴ്ച ഇല്ലാത്ത ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് മീറ്റർ ഉയരവും ആഴവും ഉള്ള മഞ്ഞു മലകൾ തനിയെ രൂപപ്പെടുകയില്ല. ദക്ഷിണധ്രുവം ഒറ്റ ഇഞ്ചു താഴെ ജലാംശവീഴ്ചയോടുകൂടി ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വരണ്ട ഭൂഖണ്ഡമാണ്. ധ്രുവ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രളയത്തിനു മുൻപ് മിതമായ ഒരു കാലാവസ്ഥയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മൃഗങ്ങൾ അവിടെ മേഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു. മേഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ തന്നെ പ്രാചീനഗജങ്ങൾ (mammoths) മഞ്ഞിൽ ഉറഞ്ഞു പോയി. അവയുടെ വായിൽ നിന്ന് ആ സമയത്ത് അവ ചവച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സൂര്യകാന്തിച്ചെടികളും കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീന ഗജങ്ങളുടെ എല്ലുകളെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ദ്വീപുകൾ റഷ്യയുടെ തീരത്തിനകലെ കണ്ടെത്തി. ഇപ്പോൾ മഞ്ഞുറഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന വടക്കു ഭാഗത്തെ ധ്രുവപ്രദേശം ഒരു കാലത്ത് അർദ്ധോഷ്ണ മേഖലയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സസ്യജാലങ്ങൾ കൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു.

പ്രളയസമയത്ത് പർവ്വതങ്ങൾ തനിയെ പൊങ്ങി വന്നു. ഭൂമിയുടെ പുറത്തോടിൽ പ്രകമ്പനം ഉണ്ടായി. ഇന്ത്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡം വടക്കോട്ട് തള്ളപ്പെടുകയും ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ പർവ്വതമായ ഹിമാലയം രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കരയിൽ നിന്നുള്ള ജലം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സമുദ്രങ്ങളിൽ അഗാധഗർത്തങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടു. സമുദ്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആഴമേറിയ ഭാഗങ്ങൾ ഗർത്തങ്ങളിലാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. 35,000 അടിയിൽ കൂടുതൽ (ഏകദേശം 11,000 മീറ്റർ), ഭൂമിയിലെ സമുദ്ര അടിത്തട്ടിലുള്ള ഏറ്റവും ആഴം കൂടിയ ഗർത്തമായ ചലഞ്ചർ ഡീപ് എന്ന മറിയാനാ ഗർത്തം ഫിലിപ്പൈൻസിലെ കിഴക്കൻ പെസഫിക്കിന്റെ പുറത്തോടിന്റെ അടിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ പസഫിക് ഭൂവൽക്ക ഫലകം ഫിലിപ്പൈൻ ഭൂവൽക്ക ഫലകത്തിന് കീഴിൽ പോകുന്നു.

പ്രളയത്തിനുശേഷം പെട്ടകം ഉറച്ച അരാറാത്ത് പർവ്വതത്തിന്റെ ഉയരം 5,137 മീറ്റർ ആണ്. അതേ സമയം ദക്ഷിണധ്രുവത്തിലെ ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയ മഞ്ഞു മലയായ മൗണ്ട് വിൻസന്റെ ഉയരം സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് 5, 168 മീറ്റർ ആണ്. ആകാശത്തിന് മുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മേഘങ്ങളുടെ മേലാപ്പ് തകർന്നപ്പോൾ ധ്രുവങ്ങളിലെ താപനില വളരെ താഴുകയും ധ്രുവപ്ര

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജലം ഉറഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്തു. ദക്ഷിണ ധ്രുവത്തിൽ 4,000 മീറ്റർ വരെ ഐസ് കൂഴിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഉത്തര ധ്രുവത്തിൽ ഐസ് കൂടുതലായും കാണുന്നത് ആർട്ടിക് സമുദ്രത്തിലാണ്. പസഫിക് സമുദ്രത്തിലെയും ഗൾഫ് സ്ട്രീമിലെയും ഉഷ്ണജല പ്രവാഹങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ മഞ്ഞിനെ ഉരുകുന്നു. എന്നാൽ ദക്ഷിണധ്രുവം കരയിൽ ആണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പ്രളയം നടന്നു എന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യമായി ഇത് നിലനിൽക്കുന്നു.

പ്രളയത്തിന് മുൻപ്, ദൈവം ആദാമിനോട് പറഞ്ഞു:

“വയലിലെ സസ്യം നിനക്കു ആഹാരമാകും. നിലത്തുനിന്നു നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ തിരികെ ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിയർപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും; നീ പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും” (ഉല്പ. 3:18-19).

പ്രളയത്തിനു മുൻപ് മൃഗങ്ങളെ യാഗം അർപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രളയത്തിനു ശേഷം മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെ ഭക്ഷണം ആക്കാൻ തുടങ്ങുകയും അവൻ മാംസാഹാരിയാവുകയും ചെയ്തു. മൃഗങ്ങളെ “ശുദ്ധിയുള്ളതെന്നും” “ശുദ്ധിയില്ലാത്തതെന്നും” വേർതിരിക്കാൻ തുടങ്ങി (ഉല്പ. 7:2). ശുദ്ധിയുള്ള മൃഗങ്ങളെ യാഗത്തിന് ഉപയോഗിച്ചു (ഉല്പ. 8:20). ദൈവം പറഞ്ഞു:

“നിങ്ങളെയുള്ള പേടിയും നടുക്കവും ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകൾക്കും സകല ഭൂചരങ്ങൾക്കും സമുദ്രത്തിലെ സകലമത്സ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകും; അവയെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂചരജന്തുക്കളൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം ആയിരിക്കട്ടെ; പച്ച സസ്യം പോലെ ഞാൻ സകലവും നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. പ്രാണനായിരിക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടെ മാത്രം നിങ്ങൾ മാംസം തിന്നരുതു” (ഉല്പ. 9:2-4).

ഏദൻ തോട്ടത്തിലും, പ്രളയത്തിന് മുൻപും ഭൂമിയിൽ വന്യമൃഗങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. വന്യമൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ഭയക്കുന്നു. ഈ ഭയം മൂലമാണ് അവർ മനുഷ്യരെ ആക്രമിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ്രളയത്തിനു മുൻപ് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് മൃഗങ്ങൾ ഒരു ഭീഷണിയും നേരിട്ടില്ല. പ്രളയത്തിനു ശേഷം മൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ഭയക്കുകയും അവർ ക്രൂരമൃഗങ്ങൾ ആയി മാറുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പുതിയ മതം - ബാബേൽ ഗോപുരം

ഈ സമയത്ത് എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരേ ഭാഷ (എബ്രായ) യാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. അവർ ശിനാർ സമതലത്തിൽ ജീവിച്ചു വന്നു. ഹാമിന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ഒരുവൻ നിമ്രോദ് ബാബേൽ ഗോപുരവും ചില നഗരങ്ങളും പണിയാൻ ആരംഭിച്ചു. നിമ്രോദ് “യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നായാട്ടു വീരൻ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു (ഉല്പ. 10:9). അവന്റെ ദുഷ്പ്രകൃതം വച്ച്

നോക്കുമ്പോൾ നിമോദ് ഒരു മല്ലനായിരുന്നിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വീണുപോയ ദൂതന്മാരും മനുഷ്യവർഗ്ഗവും സഹവസിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പ്രളയത്തിന് മുൻപും പിൻപും ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അമാനുഷിക വ്യക്തിത്വങ്ങളായിരുന്നു ഈ മല്ലന്മാർ. ബാബേൽ ഗോപുരത്തിനൊപ്പം ഏതാനും ചില പട്ടണങ്ങളും ആ പ്രദേശത്ത് അവൻ നിർമ്മിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. “ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന ഒരു ഗോപുരമായിരുന്നു അത്” (ഉല്പ. 11:4). സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ജ്യോതിർഗോളങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ ആണ് ഗോപുരം നിർമ്മിക്കുന്നത്. പ്രളയത്തിന് മുൻപ് ആകാശത്തിൽ മേഘത്തിന്റെ മേലാപ്പ് മൂലം നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഗ്രഹങ്ങളെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രളയത്തിനു ശേഷം മേലാപ്പ് തകർന്നപ്പോൾ അവയെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമാകാൻ തുടങ്ങി. അന്ധവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ ആകാശത്തിൽ ചലിക്കുന്ന ഈ പുതിയ വെളിച്ചങ്ങൾ എല്ലാം ദേവന്മാരാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചു.

എരെക് നിമോദിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസത്തിലൂടെയും, ഹമുറാബിയുടെ ശാസനങ്ങളിൽ നിന്നും ബഹുദൈവവിശ്വാസം അവിടെയെല്ലാം നിലനിന്നിരുന്നതായി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഗിൽഗമേഷും ഹമുറാബിയും എരെക്കിലെയും ബാബിലോനിലെയും രാജാക്കന്മാർ ആയിരുന്നു. ഏകദേശം, ബിസി 2150, 1750 എന്നീ കാലയളവിലാണ് അവർ ഭരിച്ചിരുന്നത്.

പ്രളയത്തിനു ശേഷവും കനാനിൽ മല്ലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് വീണുപോയ ദൂതന്മാർ മനുഷ്യരാശിയുടെ രക്തത്തെ മലിനമാക്കാൻ ആ സമയത്തും ശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്ന സത്യത്തിലേക്കാണ്. നോഹ വൃദ്ധനായി, അവനു മൂന്നു വയസ്സായപ്പോൾ ആണ് ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസം (പദ്യം) എഴുതപ്പെട്ടത്. അതായത്, അബ്രാം ജനിക്കുന്നതിനു 50 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്. നിമോദ് പണിത പട്ടണമായ എരെക്കിലെ രാജാവിന്റെ കഥയായ ഗിൽഗമേഷിന്റെ ഇതിഹാസം പറയുന്നത്, സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ഇരട്ടി പൊക്കം ഉള്ള ഒരു മല്ലനായിരുന്നു ഇയാൾ എന്നാണ്. ഇതിഹാസപ്രകാരം മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം അയാൾ ദേവനും മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം അയാൾ മനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളുടെ ഭാര്യമാരെയോ, ആൺമക്കളെയോ, പെൺമക്കളെയോ ഒക്കെ ലൈംഗികപുരണത്തിന് വേണ്ടി തട്ടിയെടുത്തിരുന്ന സേച്ഛാധിപതിയായിരുന്നു അയാൾ. അയാളുടെ ഭരണത്തിൽ ആരുടേയും ഭാര്യമാർ സുരക്ഷിതരല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പട്ടണത്തിലെ മുപ്പന്മാർ ഗിൽഗമേഷിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ മറ്റൊരു മല്ലനെ അയക്കേണം എന്ന് ദേവന്മാരോട് അപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് “ദിവ്യ തൂപ്പലിൽ” നിന്നും പൊടിയിൽ നിന്നും എൻകിഡു എന്ന മല്ലൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അയാൾ ഗിൽഗമേഷുമായി പോരാടിയെങ്കിലും ഗിൽഗമേഷ് തന്നെ പോരാട്ടത്തിൽ ജയിച്ചു. ഒടുവിൽ എൻകിഡു ഗിൽഗമേഷിന്റെ സ്വവർഗ്ഗ പങ്കാളിയായി മാറി.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ഈ കഥയ്ക്ക് പുരാണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവിശേഷതകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ബൈബിളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയത്തിന് ഇത് സാധ്യത നൽകുന്നു. ബഹുഭാര്യത്വം അക്കാലത്തെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്ന് ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

പുതിയ ഭാഷകൾ

ബാബേൽ ഗോപുരം പണിത്തവരുടെ ഭാഷ കലക്കി ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. ഗോപുരത്തിന്റെ പണി പാതി വഴിയിലായി. ഇതിനു മുൻപ് ലോകമൊട്ടാകെ ഒരേ ഭാഷയാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. മിക്കവാറും എബ്രായ ഭാഷയാണത്. കാരണം, ശേമിന്റെ ദൈവിക പരമ്പരയിലുള്ള ആരും ജാതീയമായ ബാബേൽ ഗോപുരത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവരുടെ എബ്രായ ഭാഷയ്ക്ക് മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. എബ്രായരുടെ പിതാവായ ഏബർ ശേമിന്റെ മകന്റെ കൊച്ചുമകൻ ആയിരുന്നു. ഏബറിന്റെ മകനായ പേലെഗിന്റെ സമയത്താണ് ഭൂവാസികൾ “പിരിഞ്ഞുപോയതു” (ഉല്പ. 10:25).

ഭൂമിയിലെ ജീവിതവ്യവസ്ഥയെ മാനുഷികഭരണയുഗം സമൂലമായി മാറ്റി. ഇന്ന് കാണുന്ന രാഷ്ട്ര സംവിധാനങ്ങൾ ഒക്കെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് ആ യുഗത്തിലാണ്. മനുഷ്യർ രാജാക്കന്മാരായും, ഏകാധിപതികളായും, ജനാധിപത്യ സമൂഹങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായും ഭരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെല്ലാം അവരുടെ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, ദൈവം അവർക്ക് അനുവദിച്ച ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

അടുത്തകാലത്താണ്, സാംസ്കാരികവൈവിധ്യം രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജനസമ്മതി നേടിയത്. ഇതിനു വഴിമരുനിട്ടത് ജനസംഖ്യാ വിസ്ഫോടനമാണ്. ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ തോതിലുള്ള കുടിയേറ്റം രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ താദാത്മ്യത്തെ മങ്ങിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പീഡനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ തങ്ങൾ ജനിച്ചു വളർന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ദേശീയ സർക്കാരുകളുടെ സംവിധാനങ്ങൾ ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നു.

ബൈബിൾ പ്രവചന പ്രകാരം ലോക ചരിത്രത്തിന്റെ അന്തിമ ഘട്ടത്തിൽ എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സാത്താന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഒരു ഏകലോക സർക്കാർ ഉണ്ടാകും. ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിധേയത്വം കാണിക്കുന്നത് ഈ “അധർമ്മമുർത്തിയോട്” ആയിരിക്കും. ക്രിസ്തു രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും ആയി തിരികെ വരുന്നതു വരെ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തനതായ ദേശീയ താദാത്മ്യം മൂന്നര വർഷത്തേക്ക് ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും. അതിന് ശേഷം യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രം ലോകത്തെ നയിക്കുകയും ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും ആയിരം വർഷത്തേക്ക് കർത്താവിനെ സേവിക്കുകയും ചെയ്യും.

4 - വാഗ്ദത്തയുഗം

വാഗ്ദത്തയുഗം അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ യുഗം എന്നത് കൽദയ പട്ടണമായ ഊരിൽ നിന്ന് ദൈവം അബ്രാമിനെ വിളിക്കുന്നത് മുതൽ യിസ്രായേൽ ജനം ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നത് വരെയുള്ള ചരിത്രത്തിലെ ഏടാണ്.

ഏകദേശം ബിസി 2100 കാലയളവിൽ അബ്രാം വിഗ്രഹാരാധന നടമാടിയ കൽദയ പട്ടണമായ ഊരിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു യുവാവായിരുന്നു. പുരാതന ഊർ പട്ടണം ഉൽഖനനം ചെയ്തപ്പോൾ പട്ടണത്തിന്റെ അധികഭാഗവും ഒരു ജാതീയ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്തി.

തൽമുദിൽ (ജൂത പാരമ്പര്യ ന്യായപ്രമാണം) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന യഹൂദ പാരമ്പര്യപ്രകാരം അബ്രാമിന്റെ പിതാവ് തേരഹ് നിമ്രോദ് രാജാവിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആയിരുന്നു. അബ്രാം ജനിച്ചപ്പോൾ മന്ത്രവാദികൾ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നില നോക്കി അബ്രാം ഒരു ദിവസം സ്വന്തം രാഷ്ട്രം നശിപ്പിക്കും എന്ന് പ്രവചിച്ചു. അബ്രാമിനെ കൊല്ലാൻ നിമ്രോദ് ഉത്തരവിട്ടു. അബ്രാമും അവന്റെ മാതാവും അവൻ പ്രായമാകുന്നത് വരെ ഒരു ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചു ജീവിച്ചു. അബ്രാം തിരികെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ തേരഹ് ഒരോരോ മാസത്തിനും വേണ്ടി പുത്രൻ പ്രധാന വിഗ്രഹങ്ങളും അതിലധികം ചെറു വിഗ്രഹങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അബ്രാം ഒരു ഇരൂമ്പ് ദണ്ഡ് എടുത്ത് വിഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാം തല്ലിത്തകർത്തു. ഒടുവിൽ അവൻ നോഹയുടെയും ശേമിന്റെയും അടുത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി.

തൽമുദിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, തേരഹ് രഹസ്യമായി മകനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ശേം തേരഹിനെ വിഗ്രഹാരാധന ഉപേക്ഷിക്കാനും അബ്രാമിനോടൊത്ത് കനാൻ ദേശത്തേക്ക് പോകാനും പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

യഹൂദ തൽമുദിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പല കഥകളുടെ വിശദാംശങ്ങളും ഭാവനാപരമാണ്. അന്ന് ലഭ്യമായിരുന്ന ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്ന് വിവരങ്ങൾ കടമെടുത്താണ് ഈ കഥകൾ മെനഞ്ഞത്. എന്നാൽ തൽമുദിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നടന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ തേരഹ് വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നു (യോശു. 24:2). ദേശത്തെയും ചാർച്ചക്കാരെയും പിതൃഭവനത്തെയും വിട്ടു പുറ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

പ്പെട്ടു ദൈവം അവനെ കാണിപ്പാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു പോക (ഉല്പ. 12:1) എന്ന് യഹോവ അബ്രാമിനോട് പറയുന്നു. ഇതൊക്കെ തൽമുദിലും കാണാൻ കഴിയും. ഈ കല്പനകൾക്ക് ഒപ്പം ദൈവം അബ്രാമിന് വാഗ്ദത്തങ്ങളും കൊടുക്കുന്നു: “ഞാൻ നിന്നെ വലിയോരു ജാതിയാക്കും; നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ പേര് വലുതാക്കും; നീ ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും. നിന്നെ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ശപിക്കും; നിന്നിൽ ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” (ഉല്പ. 12:2-3).

തേരഹ് അബ്രാമിനെയും കൊണ്ട് ഊരിൽ നിന്ന് വടക്ക് പടിഞ്ഞാറ് ദിശയിൽ ഫ്രാത്ത് നദിക്കു സമാന്തരമായി യാത്ര ചെയ്ത് ഹാരാനിൽ വന്നതായി നാം ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നു. ഫ്രാത്ത് നദിയിൽ നിന്ന് 100 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തിൽ ബെലിഖ് നദിയുടെ തീരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വാണിജ്യ നഗരമാണ് ഹാരാൻ. “ചന്ദ്രദേവന്റെ” ഒരു പ്രമുഖ ആരാധനാ കേന്ദ്രമായിരുന്നു ഈ നഗരം. ആ സമയത്ത് തേരഹ് ചന്ദ്രദേവനെ ആരാധിച്ചിരുന്നോയെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമല്ല.

തേരഹ് എന്ന പേര് ഒരു കൽദയ നാമമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം “കാലതാമസം” എന്നാണ്. അബ്രാമിന്റെ ഹാരാനിലെ വാസം മൂലം ദൈവകല്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ അബ്രാം താമസം വരുത്തി. ജസ്നിയസിന്റെ നിഘണ്ടു പ്രകാരം ഹാരാൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം “വരണ്ടുണങ്ങിയ സ്ഥലം” അഥവാ “സൂര്യനാൽ വരണ്ടുപോയ” എന്നൊക്കെയാണ്. ഒരു പക്ഷെ, ഒരു ആത്മീക പാഠം ഇവിടെ നിന്ന് നമുക്ക് പഠിക്കാൻ കഴിയും. ദൈവ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ നാം അമാന്തം വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ വരൾച്ചയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകും.

തേരഹ് മരിക്കുമ്പോൾ അബ്രാമിന് 75 വയസ്സായിരുന്നു. ദൈവകല്പന അനുസരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പെട്ടെന്ന് തന്നെ അബ്രാം സഹോദരപുത്രനായ ലോത്തിനെയും കൊണ്ട് കനാൻ ദേശത്തേക്ക് യാത്രയായി.

ദേശത്ത് ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ അബ്രാമിന്റെ വിശ്വാസം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ക്ഷാമം മൂലം അബ്രാം ഭാര്യ സാരായിയുമൊത്ത് ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ഫറവോൻ സാരായിയെ തന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം ഇടപെട്ടു സാരായിയെ മോചിപ്പിച്ചു. അബ്രാം കനാനിൽ “ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം” എന്നർത്ഥമുള്ള ബേഥേലിൽ വന്നുപാർത്തു. അവിടെ നേരത്തെ അബ്രാം ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗപീഠം പണിതിരുന്നു. (ഉല്പ. 13:1-4).

ബേഥേലിൽ വച്ച് അബ്രാമിന്റെ ഇടയന്മാരും ലോത്തിന്റെ ഇടയന്മാരും തമ്മിൽ പിണക്കമുണ്ടായി. രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ആടുമാടുകൾ അനവധിയായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ലോത്ത് ബേഥേൽ വിട്ടുപോയി. അവൻ യോർദ്ദാനരികെയുള്ള നീരോട്ടമുള്ള സമതലം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ലോത്ത് തിരഞ്ഞെടുത്ത, ദൈവം തീയിറക്കി നശിപ്പിച്ച ദുഷ്ട പട്ടണങ്ങളായ സൊദോമിന്റെയും ഗൊമൊറായുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ ചാവുകടലിന്റെ വടക്കേ മുന്നമ്പിൽ കാണാൻ

കഴിയും. അബ്രാം വീണ്ടും യാത്ര ചെയ്ത് “കൂട്ടായ്മ” എന്നർത്ഥമുള്ള ഹെബ്രോൻ മലമ്പ്രദേശത്തു വന്ന് അവിടെ താമസിച്ചു.

അബ്രഹാമിക ഉടമ്പടി

ദൈവം അബ്രാമിന്റെ വിശ്വാസം പരീക്ഷിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പന പ്രകാരം തന്റെ ഏകപുത്രനായ യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗം കഴിക്കാൻ അബ്രാം ഒരുങ്ങി. ദൈവത്തിന് അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അബ്രാം വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കി. ദൈവം അബ്രാമിനോട് സംസാരിച്ചു:

“നീ ഈ കാര്യം ചെയ്തു, നിന്റെ ഏകജാതനായ മകനെ തരുവാൻ മടിക്കായ്ക കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ഐശ്വര്യമായി അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്റെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെയും അത്യന്തം വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ സന്തതി ശത്രുക്കളുടെ പട്ടണങ്ങളെ കൈവശമാക്കും. നീ എന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചതു കൊണ്ടു നിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരം ഭൂമിയിലുള്ള സകലജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നു ഞാൻ എന്നെക്കൊണ്ടു തന്നെ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (ഉല്പ. 22:16-18).

അബ്രഹാമിനു ലഭിച്ച വാഗ്ദത്തം പിന്നീട് യിസ്ഹാക്കിനും (ഉല്പ. 26:1-4) യാക്കോബിനും (ഉല്പ. 27:28; 28:10-15; 35:9-12) ലഭിച്ചതായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ നരബലി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം അതിനെ ന്യായം വിധിച്ചു. ദൈവം യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു:

“മോലേക്കിന്നു തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവർ ബെൻ-ഹിനോം താഴ്വരയിൽ ബാലിന്റെ പുജാഗിരികളെ പണിതു; ഈ ശ്ലേഷ്ടതകളെ പ്രവർത്തിച്ചു യെഹൂദായെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിപ്പാൻ ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല; എന്റെ മനസ്സിൽ അതു തോന്നിട്ടുമില്ല” (യിരെ. 32:35).

തന്റെ മകനെ ബലിയർപ്പിക്കണം എന്ന ദൈവകല്പന അനുവരെ അബ്രഹാം അറിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവസങ്കല്പത്തിന് വിരുദ്ധമായിരുന്നു. കാരണം, പ്രളയത്തിനു ശേഷം കൊലപാതകത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ വധശിക്ഷയായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അബ്രഹാമിന്റെ അനുസരണം നിരുപാധികമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന് തന്റെ പുത്രനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കാനാകുമെന്ന് അബ്രഹാം വിശ്വസിച്ചു (എബ്രാ. 11:17-19). തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രൻ ഒരു ദിവസം മനുഷ്യന്റെ പാപത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി പാപയാഗമായി മരിക്കുമെന്നും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നും ഇതിലൂടെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തി. ദൈവം അബ്രഹാമിന്റെ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

അനുസരണം കണ്ടപ്പോൾ പിന്തുറത്തു ഒരു കുറ്റിക്കാട്ടിൽ കൊമ്പ് പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്ന ആട്ടുകൊറ്റനെ അവനു നൽകി.

വാഗ്ദത്ത യുഗം യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പിതാക്കന്മാരായ ഗോത്ര പിതാക്കന്മാരുടെ യുഗമാണ്; അബ്രഹാമിനോടും, യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും (യിസ്രായേൽ) ദൈവം ചെയ്ത ഉടമ്പടി യാക്കോബ് മരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അവന്റെ സന്തതികളിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു (ഉല്പ. 48&49). ദൈവം തന്റെ ഉടമ്പടി അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്ക് നൽകിയ വ്യക്തമായ കാലയളവ് ബെബിലിലെ എല്ലാ ഭാവി പ്രവാചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനമാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന, ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരായിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽ എന്ന രാജ്യത്തെ വാർത്തെടുക്കാനും, ഭൂമിയിൽ സത്യം കാത്തു സൂക്ഷിക്കാനും, ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനും അബ്രഹാമിനെ ഊരിലെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു.

പ്രളയത്തിന് ശേഷം ദൈവത്തിന്റെ ഹിതപ്രകാരം ഭരിക്കാൻ ഉള്ള അവസരം ലോകരാജ്യങ്ങൾക്ക് ദൈവം നൽകി എങ്കിലും അവരെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടു. ദൈവം **അബ്രഹാമിന്** സ്വന്തമായി ദേശം കൊടുക്കുമെന്ന് **ഉടമ്പടി ചെയ്ത** ഈ കാലയളവ് ദൈവത്താലുള്ള ഒരു പുതുയുഗമായിരുന്നു (ഉല്പ. 13:15; 15:18-21). ഈ ദേശം ഒരു “*ശാശ്വതാവകാശമായിരിക്കും*” (ഉല്പ. 17:7-8) അത് യിസ്ഹാക്കിലൂടെ അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടും (ഉല്പ. 17:19-22).

“മഹോന്നതൻ ജാതികൾക്ക് അവകാശം വിഭാഗിക്കയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ വേർപിരിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ എണ്ണത്തിനു തക്കവണ്ണം ജാതികളുടെ അതിർത്തികളെ നിശ്ചയിച്ചു.” (ആവ 32:8).

രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവർക്ക് യിസ്രായേലുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കും. അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും, അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിയെ ശപിക്കുന്നവരെ ദൈവം ശപിക്കും (ഉല്പ. 12:3; 27:29). എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മേലും ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതി ദ്വാരാ പ്രവഹിക്കണമെന്ന് ദൈവം തീരുമാനിച്ചു (ഉല്പ. 22:18).

യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷയേൽക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ പോലും വിജാതീയർ അവരെ നിന്ദിക്കാനോ പീഡിപ്പിക്കാനോ പാടില്ലെന്ന് യെഹെസ്കേൽ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിനെതിരെ നിന്നതിനു ദൈവം സോർ, ഏദോം, മോവാബ്, അമോൻ, ഈജിപ്റ്റ്, ഫിലിസ്ത്യർ തുടങ്ങിയ ജാതികളെ ന്യായം വിധിച്ചു (യെഹെസ്കേൽ അദ്ധ്യായങ്ങൾ 25-32 വരെ).

നാം ഈ ഉടമ്പടി യെ അബ്രഹാമിക ഉടമ്പടിയെന്ന് വിളിക്കുന്നു (ഉല്പ. 17: 7). ഇത് ദൈവം അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതികളുമായി നടത്തിയ ഒരു കൂട്ടം ഉടമ്പടികളാണ്. അടുത്ത യുഗമായ ന്യായ പ്രമാണ യുഗത്തിൽ ദൈവം സിനായ് ഉടമ്പടി

നൽകുന്നു (പുറ. 31:16-17), നിത്യപൗരോഹിത്യ ഉടമ്പടി, (സംഖ്യാ. 25: 11-13), പാലസ്തീന്യ ഉടമ്പടി (ആവ. 28-30), ദാവീദ് ഉടമ്പടി (2 ശമു. 23:6) ഇവയെല്ലാം അബ്രഹാമിക ഉടമ്പടിയിൽ ആണ് പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അന്ത്യകാലത്ത്, യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രം പൂർണ്ണമായും വിടുകപ്പെട്ട്, ഭൂമിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം യിസ്രായേലുമായി ഒരു പുതിയ ഉടമ്പടി (യിരെ. 31:31) വെക്കുമെന്ന് യിരെമ്യാവും മറ്റ് പ്രവാചകന്മാരും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ഉടമ്പടികൾ എല്ലാം ശാശ്വതമാണ്. അതൊരിക്കലും റദ്ദ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇത് അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതി ദൈവത്തിൽ നിന്നകലുന്ന സമയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിക്കുമെങ്കിലും യിസ്രായേൽ മുഖാന്തരം ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആത്യന്തികമാണ്.

“ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും യെഹൂദാഗൃഹത്തോടും പുതിയൊരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ കൈക്കൂ പിടിച്ചു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ ഞാൻ അവരോടു ചെയ്ത നിയമംപോലെയല്ല; ഞാൻ അവർക്കു ഭർത്താവായിരുന്നിട്ടും അവർ എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്; ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യം ക്ഷമിച്ച് അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഇനി ഓർക്കുകയില്ല. ഇതു ഞാൻ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടു ചെയ്യുന്ന നിയമം.

എന്നാൽ ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്ക് ജനമായും ഇരിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. ഇനി അവരിൽ ആരും തന്റെ കുട്ടുകാരനെയും തന്റെ സഹോദരനെയും യഹോവയെ അറിക എന്നു ഉപദേശിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും എന്നെ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

അറിയും; ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യം മോചിക്കും; അവരുടെ പാപം ഇനി ഓർക്കയും ഇല്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

സൂര്യനെ പകൽ വെളിച്ചത്തിനും ചന്ദ്രന്റെയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥയെ രാത്രി വെളിച്ചത്തിനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നവനും കടലിലെ തിരകൾ അലറുവാൻ തക്കവണ്ണം അതിനെ ഇളക്കുന്നവനും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നു നാമമുള്ളവനുമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഈ വ്യവസ്ഥ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു മാറിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ, യിസ്രായേൽ സന്തതിയും സദാകാലം എന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ജാതിയാകാതെവണ്ണം മുടിഞ്ഞുപോകും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മീതെ ആകാശത്തെ അളക്കുവാനും താഴെ ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യാനും കഴിയുമെങ്കിൽ, ഞാനും യിസ്രായേൽ സന്തതിയൊക്കെയും അവർ ചെയ്ത സകലവും നിമിത്തം തള്ളിക്കളയും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു” (യിരെ. 31:31-37).

വാഗ്ദത്ത യുഗം തുടങ്ങിയത് വിശ്വസ്തനായ അബ്രാം ദൈവത്തെ അനുസരിച്ച് വിഗ്രഹാരാധികളുടെ പട്ടണമായ ഊർ ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ദേശത്തിനു വേണ്ടി പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്. എന്നാൽ വാഗ്ദത്തദേശം അബ്രഹാമിനും, യിസ്ഹാക്കിനും യാക്കോബിനും കൈവശപ്പെടുത്താൻ ആയില്ല. എന്നാൽ അബ്രഹാമും, യിസ്ഹാക്കും, യാക്കോബും ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചു. പൗലോസ് പറയുന്നു:

“ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിക്കാതെ ദൂരത്തുനിന്നു അതു കണ്ട് അടിവദിച്ചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ അന്യരും പരദേശികളും എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞും കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചു” (എബ്രാ. 11:13).

യാക്കോബിന്റെ കാലത്ത് അവന്റെ ദുഷ്പുത്രന്മാർ യോസേഫിനെ അവനു 17 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് വിറ്റുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്റെ മൂപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ദൈവം യോസേഫിനെ ഉയർത്തി ഈജിപ്റ്റിന്റെ പ്രധാന മന്ത്രിയായി നിയമിച്ചു. ഏഴു വർഷം നീണ്ടു നിന്ന ക്ഷാമത്തിന്റെ സമയത്ത് യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ ധാന്യം വാങ്ങാൻ ഈജിപ്റ്റിൽ വന്നു. ക്ഷാമത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വർഷം അവർ വീണ്ടും ധാന്യത്തിന് വന്നപ്പോൾ യോസേഫ് അവർക്ക് തന്നെതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ അവർ നിരപ്പ് പ്രാപിച്ചു. യാക്കോബ് ഈജിപ്റ്റിൽ വന്നു പാർത്തു. യോസേഫ് പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ അവർ ദേശത്ത് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ യോസേഫിന്റെ മരണശേഷം അവനെ അറിയാത്ത ഒരു ഫരവോൻ വരികയും യിസ്രായേൽ മക്കളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതി പരദേശത്ത് പ്രവാസികളായി 430 വർഷം പ്രയാണം ചെയ്തു. അബ്രാം ഹാരാനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട സമയം മുതൽ യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട ദിവസം വരെയുള്ള കാലയളവായി (ഗാല. 3:17). യഥാർത്ഥത്തിൽ യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഈജിപ്റ്റിൽ

നാല് തലമുറ (215 വർഷങ്ങൾ) വരെ ജീവിച്ചു. (ഉല്പ. 15:16; പുറ. 6:16-20). ആ കാലയളവിൽ അവർ വിഗ്രഹങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുകയും (യെഹെ. 20:7-8) ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈജിപ്റ്റുകാർ യിസ്രായേൽ മക്കളെ പീഡിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ ദൈവത്തോട് നിലവിളിച്ചു. ദൈവം അവരുടെ മോചനത്തിനു വേണ്ടി മോശെയെ അയച്ചു.

വാഗ്ദത്തയുഗം അനുഗ്രഹത്തിൽ തുടങ്ങി ഈജിപ്റ്റിലെ അടിമത്തത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ഒരു പുതിയ ഭരണ വ്യവസ്ഥ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അത് നമ്മെ ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിലേക്ക് നയിക്കും.

പഠിക്കാനുള്ള പാഠങ്ങൾ

വാഗ്ദത്തയുഗം ഇന്ന് നമുക്ക് ധാരാളം ആത്മീയ പാഠങ്ങൾ നൽകുന്നു. അബ്രഹാമിന്റെ നാളുകളിലെ പോലെ നാം ഇന്ന് വലിയ വിശ്വാസത്യാഗത്തിന്റെയും വിഗ്രഹാരാധനയുടെയും കാലത്താണ് ജീവിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ലോകം ഇന്ന് വചനത്തിന്റെ സത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു കഴിഞ്ഞു. വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ഒരിക്കലായി നൽകപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനവിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഇന്ന് അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലെ സഭകൾ ധാരാളം തട്ടുപൊളിപ്പർ സംഗീതങ്ങളിലേക്കും സമകാലിക ജനപ്രിയ കൂട്ടുപാട്ടു കച്ചേരികളിലേക്കും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പലയിടത്തും ശബ്ദം അസഹനീയമായ പരിധിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. സഭകളിൽ പ്രസംഗം തീരുന്നതുവരെ ചെവി അടപ്പനുകൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സഭാ വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ നാം കേൾക്കുന്നു.

വേദശാസ്ത്ര കലാലയങ്ങളിൽ ഉദാര ദൈവശാസ്ത്രം (liberal theology) പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടിക്ക് പകരം പരിണാമ സിദ്ധാന്തം അവിടങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭ്യസിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ദൈവവിശ്വാസീയതയും, അപ്രമാദിത്വവും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പുള്ള വരവിനെ അവർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു.

വെളിച്ചം കുറഞ്ഞ മുറികളിൽ മെഴുകുതിരികൾ തെളിച്ച് റോമാ പാരമ്പര്യ ആരാധനയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേക അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ച് നിഗൂഢാത്മകമായ (mysticism), “പാരമ്പര്യ ധ്യാനങ്ങളും” ഇന്ന് വ്യാപകമായി ആചരിക്കപ്പെടുന്നു.

ജനങ്ങൾ അത്ഭുതങ്ങൾക്കും അടയാളങ്ങൾക്കും പിന്നാലെ പോകുന്നതും, സ്വയം പ്രഖ്യാപിത “പ്രവാചകന്മാർ” ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ശബ്ദം കേട്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതും, അവർ പൈശാചികമായ ഭാഷാ ജല്പനങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അവയ്ക്ക് ദൈവവചനത്തിന്റെ തന്നെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതും ഇന്ന് സാധാരണമാണ്.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ഒരു വിശ്വാസി ഇത്തരം വ്യാജ ആത്മീയതയ്ക്ക് എതിരെ എപ്പോഴെങ്കിലും നിലകൊണ്ടാൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് ബഹിഷ്കരണവും തിരസ്കരണവും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ക്രിസ്തീയ ലോകം അതിവേഗത്തിൽ മഹത്വയാ ബാബിലോൻ പോലെ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദൈവം അതിനെ മഹോപദ്രവകാലത്ത് ന്യായം വിധിക്കും. അത് താഴെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ആകും.

“ദുർഭൂതങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും സകല അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെയും തടവും അശുദ്ധിയും അറപ്പുമുള്ള സകലപക്ഷികളുടെയും തടവുമായിത്തീർന്നു” (വെളി. 18:2).

അബ്രാം അതുപോലെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ദൈവം അവനോട് മതപരമായ വിശ്വാസത്യാഗം നിറഞ്ഞ ഊരിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി പുറപ്പെടാനും, ദൈവം നയിക്കുന്നിടത്തൊക്കെയും വിശ്വാസത്തിൽ നടക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. പഴഞ്ചൻ എന്ന് പലരും വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന വേർപാടിന്റെ ഉപദേശം നമുക്ക് ബൈബിളിൽ കാണാൻ കഴിയും. പൗലോസ് കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതി:

“നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രവും ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും കൂടിപ്പാൻ പാടില്ല; നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ മേശയിലും ഭൂതങ്ങളുടെ മേശയിലും അംശികൾ ആകുവാനും പാടില്ല.” (1 കൊരി. 10:21).

“നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോട് ഇണയല്ലാപ്പിണ കൂടരുത്; നീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും തമ്മിൽ എന്തൊരു ചേർച്ച? വെളിച്ചത്തിന് ഇരുളോട് എന്തൊരു കൂട്ടായ്മ?” ക്രിസ്തുവിനും ബെലിയാലിനും തമ്മിൽ എന്തു പൊരുത്തം? അല്ല, വിശ്വാസിക്ക് അവിശ്വാസിയുമായി എന്തു ഓഹരി? ദൈവാലയത്തിനു വിഗ്രഹങ്ങളോടു എന്തു യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലോ. “ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും അവരുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവവും അവർ എനിക്കു ജനവും ആകും” എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു “അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അശുദ്ധമായതു ഒന്നും തൊടരുത്; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു പിതാവും നിങ്ങൾ എനിക്കു പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ആയിരിക്കും” എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (2 കൊരി. 6:14-18).

അബ്രാമിനെ സംബന്ധിച്ച് തന്റെ യാത്ര വിജനമായ പാതയിൽ ആയിരുന്നു. അബ്രാം വിഗ്രഹാരാധിയായ തന്റെ പിതാവ് തേരഹിനെ ഹാരാൻ വരെ കൂടെക്കൂട്ടി. അതിനപ്പുറം അവർക്ക് ഒരുമിച്ച് യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവിടെ വച്ച് തേരഹ് മരിച്ചു. ഹാരാനിൽ നിന്ന് ഒരു പരദേശിയായി അബ്രാം വാഗ്ദത്ത ദേശത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. അബ്രാമിന്റെ ഇടയന്മാർക്കും ലോത്തിന്റെ ഇടയന്മാർക്കും ഇടയിൽ പിണക്കമുണ്ടായപ്പോൾ ലോത്ത് നീരോട്ടമുള്ള ദേശം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അബ്രാമിനെ വിട്ടുപോയി. അങ്ങനെ അബ്രാമിന് തന്റെ സഹോദരപുത്രനെയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. യോർദ്ദാനരികെയുള്ള നീരോട്ടമുള്ള സമതലം തിരഞ്ഞെടുത്ത ലോത്ത് സോദോം, ഗൊമോറാ നിവാസികളോട് കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചു. അബ്രാം പിന്നീട് സോദോം, ഗൊമോറാ

പട്ടണങ്ങളുടെ നാശത്തിന് സാക്ഷിയായി. ലോത്ത് തന്റെ രണ്ട് പുത്രിമാരെത്തുടർന്ന് ഒരു ഗൃഹയിൽ ദയനീയമായ അവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കുന്ന കാഴ്ച തീർച്ചയായും അബ്രാമിനെ വേദനിപ്പിച്ചു കാണും.

അബ്രാഹാം ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തോടു കൂടെ ഒറ്റയ്ക്ക് നടന്നു. അവൻ വാഗ്ദത്ത ദേശം അവകാശപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിലും വിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളുടെ നിവൃത്തി ദൂരത്തുനിന്ന് കണ്ടു (എബ്രാ. 11:13).

ഇന്ന് ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതേ പാത തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അവർ മുഖ്യധാരാ സഭകൾ വിട്ട് “ഭവന സഭ”കളിലും ചെറിയ കൂടായ്മയിലും ഉള്ള വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തോടു ചേർന്ന്, ദൈവത്തെ മാനിക്കുകയും, ജീവന്റെ വചനം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും, പരസ്പരം ധൈര്യപ്പെടുത്തി മോക്ഷവീഥിയിൽ പ്രയാണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ആ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ അബ്രാമിന് കൂടും ബുദ്ധിമുട്ടും ചാർച്ചക്കാരും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ആകർഷകത്വം മറികടക്കേണ്ടി വന്നു. അവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതരെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ അവൻ “ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ” എന്ന പേര് ലഭിച്ചു.

“നീയോ, എന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലേ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യാക്കോബേ, എന്റെ സ്നേഹിതനായ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയേ, നീ എന്റെ ദാസൻ” (യെശ. 41:8).

ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതുവരെയും അബ്രാഹാം പഠിച്ച പാഠം ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല: ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതനാകുന്നതിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ ആകുന്നത് നല്ലത്. നാം ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ഒരിക്കലും ഭൂമിയുടെ അനുഗ്രഹമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല.

യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഈജിപ്റ്റിൽ അടിമകളായി അകപ്പെട്ടു പോയതുകൊണ്ട് വാഗ്ദത്തയുഗം പരാജയത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ദൈവം ദേശങ്ങളുടെമേൽ അയച്ച ക്ഷാമത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വർഷം യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഈജിപ്റ്റിൽ എത്തി. ഏഴു വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ഈ ക്ഷാമം അസാധാരണമായിരുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “സകല ദേശങ്ങളിലും ക്ഷാമമുണ്ടായി... ഭൂമിയിൽ എങ്ങും ക്ഷാമം കഠിനമായി തീർന്നതുകൊണ്ടു സകലദേശക്കാരും ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ മിസ്രയീമിൽ യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു” (ഉല്പ. 41:54,57).

ഏഴു വർഷത്തെ സമൃദ്ധിക്ക് ശേഷമാണ് ക്ഷാമം വന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി പ്രകാരം ചരിത്രത്തെ അടുത്ത യുഗമായ ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിലേക്ക് നയിക്കേണ്ടത് വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ദൈവം യോസേഫിന്റെ കാലത്ത് ഭൂമിയിൽ ഒരു ആഗോള ക്ഷാമം അയക്കാൻ മുമ്പ് കാരണങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്:

1) തന്റെ ദാസനായ യോസേഫിനെ ഈജിപ്റ്റിലെ സിംഹാസനത്തിൽ എത്തിക്കാൻ ദൈവം ക്ഷാമം അയച്ചു. യോസേഫിനെ ദുഷ്ടസഹോദരൻ മാർ ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് ഒരു അടിമയായി വിറ്റു. കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും അവിടെയും യോസേഫ് ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തി. ദൈവം തന്റെ ദാസന്മാരെ കരുതുകയും അവരോടുള്ള തന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

2) യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ക്ലേശിപ്പിക്കാനും അതുമൂലം അവരെ അനുതാപത്തോടെ അവന്റെ മുൻപിൽ എത്തിക്കാനും ദൈവം ക്ഷാമത്തെ ഉപയോഗിച്ചു. ഇരുപതു വെള്ളിക്കാശിന് അവർ യോസേഫിനെ ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് അടിമയായി വിറ്റുവെങ്കിലും ദൈവം അവനെ ഉയർത്തി.

യോസേഫ് യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ നിഴലാണ്. ഏഴു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ക്ഷാമത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വർഷമാണ് അവന്റെ സഹോദരൻമാർ തങ്ങൾ യോസേഫിനോടു ചെയ്ത പാതകത്തെപ്പറ്റി അനുതപിച്ചത്.

യേശുവിനെ മൂപ്പതു വെള്ളിക്കാശിന് വിറ്റ യിസ്രായേലിനെ (യേശുവിന്റെ സഹോദരങ്ങൾ) അവന്റെ മുന്നിൽ മുട്ട് കൂത്തിക്കാൻ അന്ത്യകാലത്ത് ദൈവം ഏഴു വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മഹോപദ്രവകാലത്തെ (യാക്കോബിന്റെ കഷ്ടകാലം) ഉപയോഗിക്കും (യിരെ. 30:7). റഷ്യ യിസ്രായേലിനെ അധിനിവേശം ചെയ്യുന്നതും, യിസ്രായേൽ അവർ ഒരിക്കൽ തിരസ്കരിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനോട് അനുതാപത്തോടെ നിലവിളിക്കുന്നതും മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വർഷത്തിന് ശേഷമായിരിക്കും

3) പ്രവചനം നിറവേറ്റപ്പെടാൻ. സഹോദരൻമാർ തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നതായുള്ള യോസേഫിന്റെ സ്വപ്നം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടണം.

ക്ഷാമത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വർഷത്തിൽ യോസേഫ് ജീവനോടെയിരിക്കുന്നു എന്ന് യാക്കോബ് കേൾക്കുകയും അവൻ കുടുംബത്തോടൊപ്പം ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് താമസം മാറ്റുകയും ചെയ്തു. യിസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയായിരുന്നു അത്. ബൈബിളിൽ നാം വായിക്കുന്നു:

“ദൈവം യിസ്രായേലിനോടു രാത്രി ദർശനങ്ങളിൽ: യാക്കോബേ, യാക്കോബേ എന്നു വിളിച്ചതിനു ഞാൻ ഇതാ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവം തന്നെ; മിസ്രയീമിലേക്കു പോകുവാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; അവിടെ ഞാൻ നിന്നെ വലിയ ജാതിയാക്കും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ മിസ്രയീമിലേക്കു പോരും; ഞാൻ നിന്നെ മടക്കി വരുത്തും; യോസേഫ് സ്വന്തംകൈകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണു അടക്കും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു” (ഉല്പ. 46:2-4).

5 - ന്യായപ്രമാണയുഗം

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നുള്ള പുറപ്പാട് മുതൽ പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ സഭ രൂപപ്പെടുന്നതു വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണ് ന്യായപ്രമാണയുഗം; ഏകദേശം 1648 വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന കാലയളവ്. അബ്രാം ഹാരാൻ വിട്ടുപോന്ന സമയം മുതൽ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പുറപ്പാട് വരെയുള്ള 430 വർഷങ്ങൾ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ “പരദേശ പ്രയാണം” നീണ്ടുനിന്നു. എന്നാൽ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ നാല് തലമുറകൾ മാത്രമാണ് ഈജിപ്റ്റിൽ ജീവിച്ചത് (ഉല്പ. 15:16). അതൊരു 215 വർഷ കാലയളവ് ആയിരുന്നു - ലേവി, കഹാത്ത്, അഥാം, മോശെ (പുറ. 6:16-20). എബ്രായരുടെ ത്വരിതഗതിയിലുള്ള വർദ്ധനവ് കണ്ട് മിസ്രയീമ്യർ (ഈജിപ്ത്യർ) ഭയപ്പെട്ടുപോയി. ഫറവോൻ ദേശത്തിലെ എല്ലാ ആൺ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സുതികർമ്മിണികൾ അവന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതം കാണിച്ചു. പിന്നെ ഫറവോൻ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം നദിയിൽ ഇട്ടുകളയേണമെന്ന് ഈജിപ്ത്തിൽ നിയമം പുറപ്പെടുവിച്ചു. എന്നാൽ പീഡിപ്പിക്കുന്നോറും യിസ്രായേൽ ജനം പെരുകികൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ കല്പന എത്ര നാൾ പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നു എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ മോശെ ജനിച്ചപ്പോൾ ഈജിപ്റ്റ് ഭരിച്ചിരുന്ന ഫറവോന്റെ സമയത്ത് ഈ നിയമം നിലനിന്നിരുന്നു. തനിക്കുവേണ്ടി പീഥോം, റയംസേസ് എന്ന സംഭാരനഗരങ്ങളെ പണിയാൻ പുരുഷന്മാരായ അടിമകളെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് കണ്ട ഫറവോൻ ഈ കല്പന റദ്ദ് ചെയ്ത് കാണും. അല്ലെങ്കിൽ മോശെയെ ദത്തെടുത്ത തന്റെ മകളുടെ സ്വാധീനം മൂലമായിരിക്കാം ഫറവോൻ നിയമം അസാധുവാക്കിയത്. മോശെയുടെ അമ്മ ഒരു ഞാങ്ങണപ്പെട്ടകത്തിനുള്ളിൽ അവനെ വച്ച് പെട്ടകം നൈൽ നദിയിൽ ഒഴുക്കിയപ്പോൾ ഫറവോന്റെ പുത്രി കുഞ്ഞിനെ കാണുകയും അവനെ സ്വന്തപുത്രനായി ദത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നാല്പത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മോശെ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് മിദ്യാൻ ദേശത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. യിസ്രായേലിനെ മോചനത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ ദൈവം മോശയ്ക്ക് അവിടെ വച്ച് പരിശീലനം നൽകി. അടുത്ത നാല്പത് വർഷം മോശെ ആടുകളെ മേയിച്ച് നടന്നു. ഒടുവിൽ യിസ്രായേലിനെ കനാൻ ദേശത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ മോശെ ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

യിസ്രായേൽ ഈജിപ്റ്റിൽ കഷ്ടതയനുഭവിപ്പാനുള്ള മൂന്ന് കാരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

- 1) യിസ്രായേൽ മക്കൾ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ഈജിപ്റ്റിലെ ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചു. ദൈവത്തിന് അവരെ അനുതാപത്തിലേക്ക് നയിക്കണമായിരുന്നു.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

2) ദൈവത്തിന് യിസ്രായേലിനെ ഒരു പ്രത്യേക ജനതയായി സംരക്ഷിക്കണമായിരുന്നു. മിസ്രയീമ്യരുമായി ഇടകലരുന്നതിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിന് അവരെ മാറ്റിനിറുത്തണമായിരുന്നു. യിസ്രായേൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി കടന്നുപോയ പീഡനത്തിലൂടെ ദൈവം അവരെ വേർതിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരദേശങ്ങളിൽ ജീവിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ തനതായ താദാത്മ്യം സൂക്ഷിക്കാൻ ഇതു മൂലം ദൈവത്തിന് കഴിഞ്ഞു. യിസ്രായേൽ ജനത ഈജിപ്തുകാരുമായി ഇടകലരാൻ തുടങ്ങി. അവരിൽ നിന്ന് ഒരു സങ്കര ജാതി ഉളവാക്കുന്നത് നാം വായിക്കുന്നു. വലിയോരു “സമ്മിശ്രപുരുഷാരവും” ആടുകൂട്ടം കന്നുകാലികളുമായി അനവധി മൃഗങ്ങളും അവരോടു കൂടെ പോന്നു (പുറ. 12:38).

3) ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ഇതിലൂടെ നിറവേറ്റി: “അപ്പോൾ അവൻ അബ്രാമിനോട്: നിന്റെ സന്തതി സ്വന്തമല്ലാത്ത ദേശത്തു നാനൂറു സംവത്സരം പ്രവാസികളായിരുന്ന് ആ ദേശക്കാരെ സേവിക്കും; അവർ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുമെന്നു നീ അറിഞ്ഞുകൊൾക. എന്നാൽ അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ വിധിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ വളരെ സമ്പത്തോടും കൂടെ പുറപ്പെട്ടുപോരും” (ഉല്പ. 15:13-14).

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈജിപ്റ്റ് കനാൻ ദേശം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. ഫറവോൻ സാറായിയെ അബ്രഹാമിൽ നിന്ന് എടുത്ത ദിവസം മുതൽ അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിയുടെ ക്ലേശം ആരംഭിച്ചു. ഇത് 430 വർഷങ്ങൾ പുറപ്പാട് വരെ നീണ്ടു നിന്നു. അവർ പീഡയിൽകൂടെ കടന്നു പോകാതിരുന്ന ഒരേ ഒരു കാലയളവ് യോസേഫ് ഭരിച്ച 30 വർഷങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

430 വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ യിസ്രായേൽ മക്കൾ യഹോവയോട് നിലവിളിച്ചു. അബ്രഹാമിന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ദേശത്തിലേക്ക് അവരെ നയിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ ദാസനായ മോശെയെ ഉപയോഗിച്ചു.

യിസ്രായേൽ മക്കളെ വിട്ടയക്കാൻ ഫറവോൻ ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചു. ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം ഈജിപ്റ്റിൽ ദൈവം ബാധകളെ അയച്ചു (ഉല്പ. 15:14). യിസ്രായേൽ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ പെസഹ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം കട്ടിളക്കാലിന്മേലും കുറുമ്പടിമേലും

ഇല്ലാത്ത വീടുകളിൽ കയറി സംഹാരമുതൽ കടിഞ്ഞുലുകളെ എല്ലാം സംഹരിച്ചു. യിസ്രായേൽ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഫറവോൻ സൈന്യങ്ങളുമായി അവരെ പിന്തുടർന്നു. ദൈവം യിസ്രായേലിന് വേണ്ടി ചെങ്കടൽ പിളർക്കുകയും അവർ അത് കടക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഫറവോനും സൈന്യവും ദൈവം ഒരുക്കിയ ചെങ്കടൽ പാതയിലൂടെ യിസ്രായേലിന്റെ പിന്നാലെ പോകാൻ ശ്രമി

ച്ചപ്പോൾ വെള്ളം തിരികെ വരികയും അവർ ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങിത്താഴുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഈജിപ്റ്റിന് കനാനുമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുകയും കനാൻ പിടിച്ചെടുക്കാൻ യിസ്രായേലിന് വഴി തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

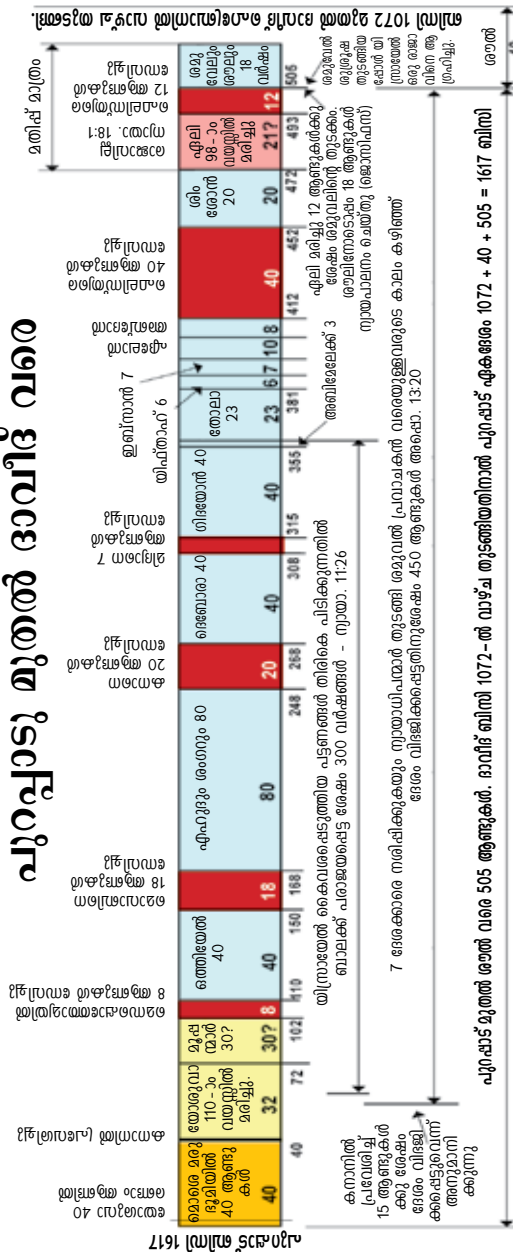
ടെൽ-എൽ-അർമാർണ ഫലകകൾ ഈജിപ്റ്റിലെ ടെൽ-എൽ-അർമാർണ എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത ഒരു കൂട്ടം കളിമൺ ഫലകങ്ങൾ ആണ്. യിസ്രായേൽ കനാനിൽ പ്രവേശിച്ച സമയത്ത് ഈജിപ്റ്റ് ഭരിച്ച ഹറവോന്റെ വിദേശകാര്യ വകുപ്പിന്റെതാണ് ഈ ഫലകങ്ങൾ. ഹബീറു (എബ്രായർ) കനാൻ പിടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ കനാനു പട്ടണങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ ഈജിപ്റ്റിലെ ഹറവോനോട് സൈനിക സഹായം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കത്തുകൾ ആണ് ഈ ഫലകങ്ങളിൽ ഉള്ളത്. എന്നാൽ അവരുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ ഉള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല അപ്പോൾ ഹറവോൻ. 40 വർഷം മുൻപ് യിസ്രായേലിനെ പിന്തുടർന്ന് മുഴുവൻ സൈന്യത്തേയും ചെങ്കടലിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഈജിപ്റ്റ് ആ വലിയ നഷ്ടത്തിൽ നിന്ന് അതുവരെ കരകയറിയിരുന്നില്ല.

യിസ്രായേൽ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തു വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് പോകേണ്ട വഴി നിശ്ചയിച്ചത് ദൈവമായിരുന്നു. ഹറവോനെയും അവന്റെ സൈന്യത്തെയും നശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ദൈവം അങ്ങനെയൊരു വഴി ഒരുക്കിയത്. ആദ്യം യിസ്രായേൽ വടക്കോട്ട് സൂക്കോത്തിലേക്ക് കനാന്റെ തീരം പറ്റി ദീർഘമല്ലാത്ത പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം ആ സമയത്ത് മോശെയോട് തെക്കോട്ടു സഞ്ചരിക്കാൻ അരുളപ്പാട് കൊടുത്തു. അവർ തെക്കോട്ടു സഞ്ചരിച്ച് ഇടത് ഭാഗത്ത് ചെങ്കടലും വലത് ഭാഗത്ത് പർവ്വതങ്ങളും നിൽക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് എത്തി അവിടെ കൂടുങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോഴും അവർ ഈജിപ്റ്റിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ദൈവം യിസ്രായേലിനും ഈജിപ്റ്റിനും മധ്യത്തിൽ മേഘസ്തംഭവും അഗ്നിസ്തംഭവും നിർത്തി യിസ്രായേലിനെ ചെങ്കടൽ കടക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. ഹറവോനും അവന്റെ സൈന്യവും ചെങ്കടലിലൂടെ യിസ്രായേലിനെ പിന്തുടർന്നപ്പോൾ കടൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് ഹറവോനെയും അവന്റെ 600 രഥങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു.

അതുകൊണ്ട് ഈജിപ്റ്റിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ നാശം സമ്പൂർണ്ണമായിരുന്നു. “അവരിൽ ഒരുത്തൻ പോലും ശേഷിച്ചില്ല” (പുറ. 14:28). മിസ്രയീമിൽ അവർക്ക് രാജാവില്ലാതെയായി!

അങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ഈജിപ്റ്റിൽ (മിസ്രയീം) നിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ന്യായപ്രമാണയുഗം ആരംഭിച്ചു. സീനായ് മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് നിയമങ്ങളും, പൗരോഹിത്യവും, സമാഗമനകുടാരവും ഒക്കെ യിസ്രായേലിന് ലഭിക്കുന്നത് ഈ യുഗത്തിലാണ്. ഒരു പുതിയ കാര്യനിർവ്വഹണ യുഗം ആരംഭിക്കുന്നു.

പ്രായസ്കരണത്തിന്റെ ആവർത്തനം

“യിസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്രയീമിൽ കഴിച്ച പരദേശവാസം നാനൂറ്റി മുപ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു. നാനൂറ്റി മുപ്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ട്, ആ ദിവസം തന്നെ, യഹോവയുടെ ഗണങ്ങൾ ഒക്കെയും മിസ്രയീം ദേശത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു” (പുറ. 12: 40-41).

ദൈവം യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രവുമായി സീനായ് പർവ്വതത്തിൽ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു.

ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്ന വാഗ്ദത്തം ദൈവം യിസ്രായേലിന് നൽകി. അതുപോലെ തന്നെ സമാഗമനകുടാരത്തിലും വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലും സേവ ചെയ്യുവാൻ ദൈവം ഫീനെഹാസുമായി ശാശ്വതമായ ഒരു പൗരോഹിത്യ നിയമത്തിലേർപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം യിസ്രായേലിന് ന്യായപ്രമാണം കൊടുത്തപ്പോൾ തന്നെ അവർ അത് ലംഘിക്കുകയും, ഒരു സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി മോശെ കൽപലകകൾ പൊട്ടിച്ചു കളയുകയും, രണ്ടാമത് പുതിയവയിൽ എഴുതേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു.

തുടക്കത്തിൽ ന്യായപ്രമാണയുഗം സമാഗമനകുടാരത്തിൽ നിന്നും, വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. യിസ്രായേലിന്റെ 40 വർഷത്തെ മരുഭൂപ്രയാണത്തിനിടയിൽ ഒരു പുരോഹിത സംവിധാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. പെരുന്നാളുകളും, യാഗങ്ങളും, വഴിപാടുകളും നിലവിൽ വന്നു. ഒരോ ഗോത്രത്തിനും പ്രത്യേകം ദൗത്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു. അവർ കന്നാനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരോ ഗോത്രത്തിനും അതിലുൾപ്പെടുന്ന കുടുംബങ്ങൾക്കും ദേശത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ അവകാശമായി നൽകി.

40 വർഷത്തെ മരുഭൂപ്രയാണത്തിന് ശേഷം യിസ്രായേൽ യോശുവയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കന്നാനിൽ പ്രവേശിച്ചു. യോശുവയുടെയും തന്റെ സമകാലീനരായ മൂപ്പന്മാരുടെയും കാലത്ത് യിസ്രായേൽ യഹോവയെ സേവിച്ചു. എന്നാൽ അതിന് ശേഷം അവർ അടിക്കടി ദൈവത്തെ വിട്ടു ജീവിച്ചു. 400 വർഷത്തോളം അവർക്ക് ന്യായപാലനം ചെയ്യാൻ ദൈവം ന്യായാധിപന്മാരെ അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നെടുത്തു നൽകി. പുറം 52-ലെ പട്ടികപ്പട്ടം കാണുക.

തുടക്കം മുതലേ യിസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു. കാരണം യഹോവ അവർക്ക് രാജാവായിരുന്നു (1 ശമു. 12:12). എന്നാൽ ശമുവേൽ പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് അവർക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ യിസ്രായേൽ ഒരു രാജാവിനെ ചോദിച്ചു. വിജാതികളുടെ സമ്പ്രദായം അവർക്കും വേണമായിരുന്നു. ദൈവം അവർക്ക് ശൗലിനെ രാജാവായി നൽകി. എന്നാൽ ശൗൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ “തന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യനായ” ദാവീദിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ദൈവം ദാവീദുമായി ഒരു നിത്യനിയമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, ദാവീദിന് അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു വാഴുവാൻ ഒരു പുരുഷൻ ഇല്ലാതെ വരികയില്ല എന്നും ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. (യിരെ. 33:21).

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ദാവീദിന്റെ സമയത്താണ് അവസാനത്തെ മല്ലന്മാർ ജീവിച്ചത്. ദാവീദിന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം മല്ലന്മാരെപ്പറ്റി നാം വായിക്കുന്നില്ല.

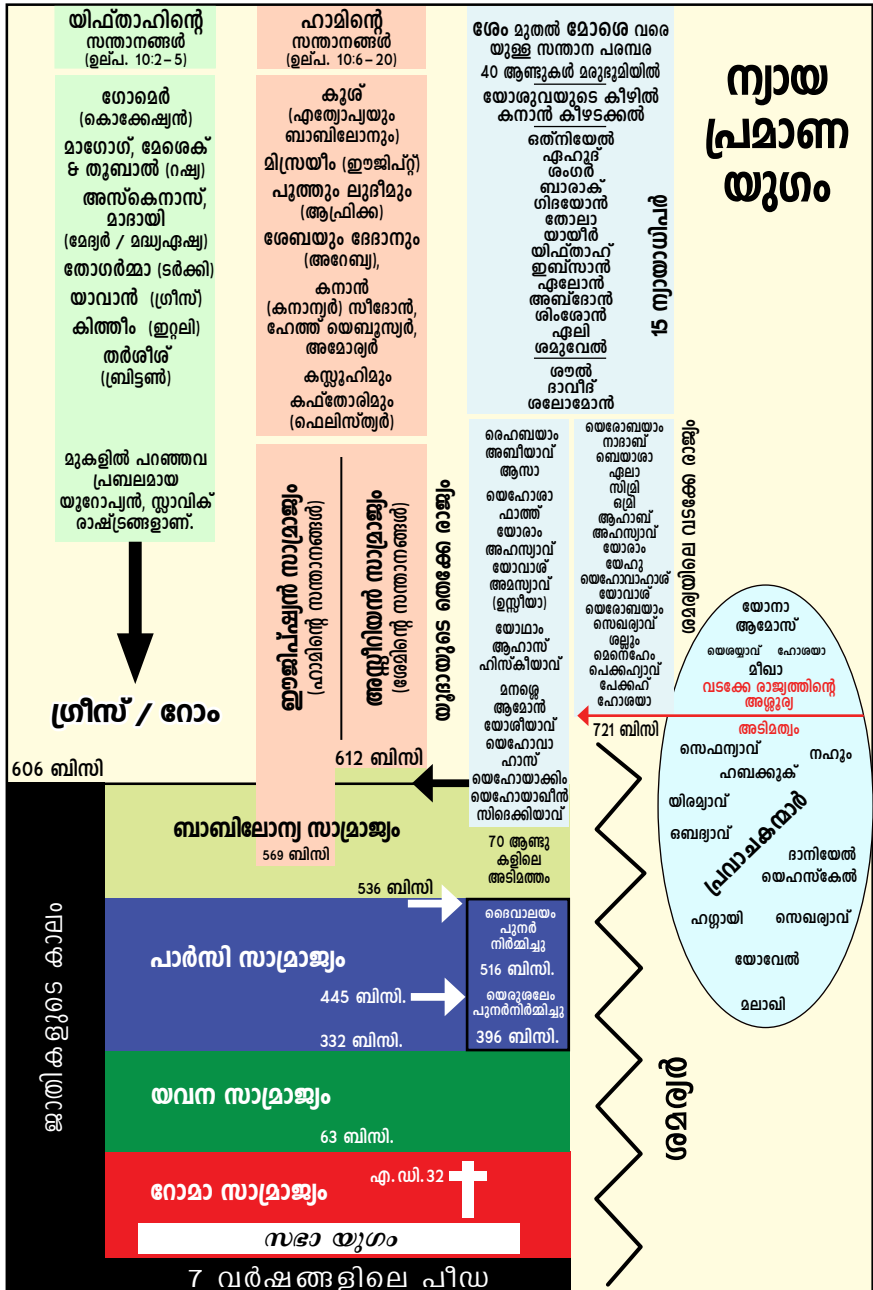
ദാവീദിന് ശേഷം, തന്റെ പുത്രൻ ശലോമോൻ യിസ്രായേലിൽ വാണു. എന്നാൽ അവന്റെ മരണശേഷം രാഷ്ട്രം വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. 10 വടക്കേ ഗോത്രങ്ങൾ ശമരിയ അവരുടെ രാജധാനിയാക്കി. ശേഷിച്ച രണ്ടു തെക്കേ ഗോത്രങ്ങളുടെ രാജധാനി യെരൂശലേം ആയി മാറി. തുടക്കം മുതൽ തന്നെ വടക്കേ രാജ്യം വിഗ്രഹാരാധനയിൽ ഏർപ്പെടുകയും മിസ്രയീമ്യർ ആരാധിച്ചിരുന്ന രണ്ടു കാളക്കുട്ടികളെ അവരുടെ ദേവന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. ബിസി 721-ൽ ദൈവം അശ്ശൂരിനെ അവിടേക്കയച്ചു. അനേകം പേരെ അവർ പ്രവാസികളായി മേദ്യയിലേക്ക് കെ.

തെക്കേ രാജ്യമായ യഹൂദാ പാപത്തിലും വിഗ്രഹാരാധനയിലും വീണപ്പോൾ ദൈവം ബാബിലോൻ രാജാവായ നെബുഖദ്നേസറിനെ അവരുടെ ഇടയിലേക്ക് അയച്ചു. (ബിസി 606 - 586). അവൻ യഹൂദയെ ആക്രമിച്ച് ജനങ്ങളെ പ്രവാസികളായി ബാബിലോനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. എഴുപത് വർഷം അവർ അവിടെ പ്രവാസത്തിൽ കഴിച്ചു. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം നിന്നുപോയി (യെരെ. 21:25-27). ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശു ക്രിസ്തു മടങ്ങിവന്ന് ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് വരെ (അപ്പൊ. 15:14-18; ആമോ. 9:11) അതു ഒഴിഞ്ഞു തന്നെ കിടക്കും.

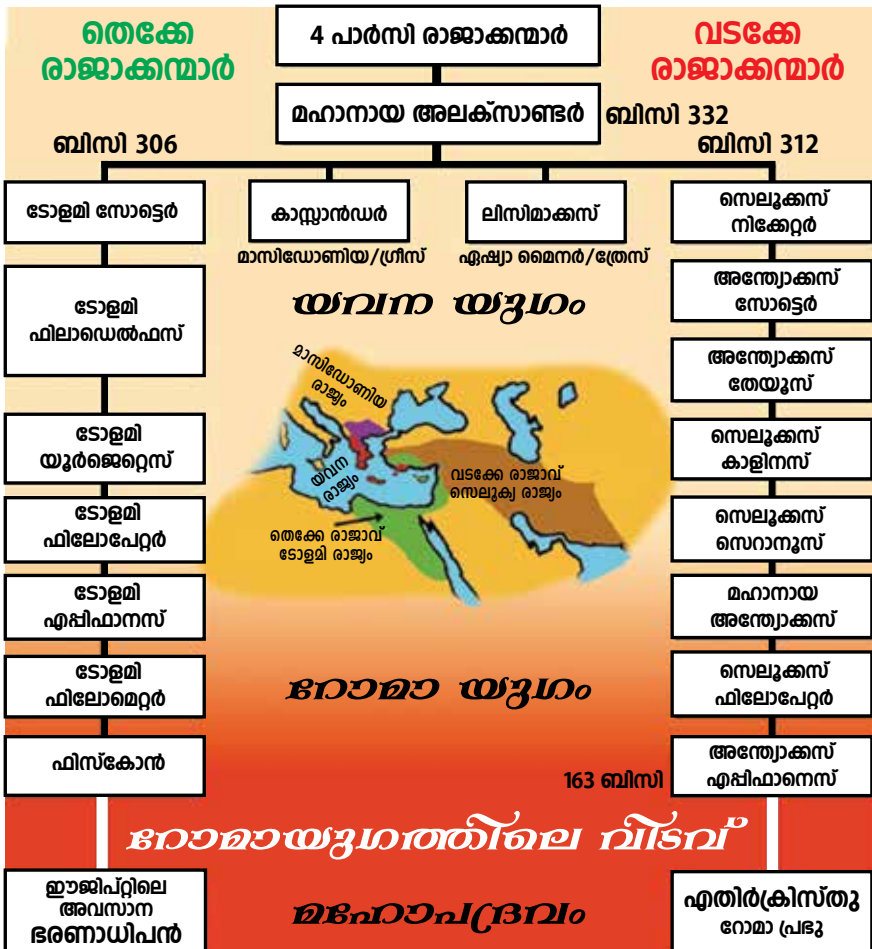
ബിസി 538-ൽ പാർസി രാജാവായ കോരെസ് ബാബിലോന്യ സാമ്രാജ്യം മറിച്ചിട്ടു. യിരെമ്യാ പ്രവാചകന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തിയായി (യിരെ. 25:11-12) ബാബിലോനിലെ 70 വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിനു ശേഷം സെരുബ്ബാബേലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കോരെസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഒരു കുട്ടം യഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ തിരികെയെത്തി. അവർ **വിശുദ്ധ മന്ദിരം** ബിസി 516-ൽ പുതുക്കി പണിതു. അതു കഴിഞ്ഞ് ബിസി 445-ൽ നെഹെമ്യാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കുടുതൽ യഹൂദർ പാർസി രാജാവായ അർത്ഥാഹ്ശാസ്ത്രവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം യെരൂശലേം പട്ടണം പുതുക്കി പണിയാൻ തിരികെയെത്തി.

ബിസി 400 ആയപ്പോഴേക്കും രാജ്യം നിസ്സംഗതയിലേക്ക് വീണു. വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലെ ആരാധനയുടെ നിയന്ത്രണം പരീശൻമാരും സദുക്യരും ഏറ്റെടുത്തു. ആരാധന ഒരു ചടങ്ങായി മാറി. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ അനുസരണവും അപ്രത്യക്ഷമായി. അവയുടെ സ്ഥാനം **ചടങ്ങുകളും കർമ്മങ്ങളും** ഏറ്റെടുത്തു.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

യവന സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ പാർസി സാമ്രാജ്യത്തെ ബിസി 332-ൽ കീഴടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ബിസി 323-ൽ യവന സാമ്രാജ്യം നാലു ഭാഗങ്ങളായി വേർപിരിഞ്ഞു. യഹൂദർ യവന സെലൂക്യരുടെ വടക്കേ രാജ്യത്തിനും ഈജിപ്റ്റ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഗ്രീക്ക് ടോളമിയുടെ തെക്കേ രാജ്യത്തിനും ഇടയിലായി. സെലൂക്യ സേനയും ടോളമിയുടെ സേനയും തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്തത് കാരണം യഹൂദ രാജ്യത്തിന് വളരെ നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഏകദേശം ബിസി 167-ൽ സെലൂക്യ രാജാവ് അന്തിയൊക്കസ് എപ്പിഫാനെസ് വടക്കേ സെലൂക്യ രാജ്യം ഭരിച്ചപ്പോൾ യഹൂദരെ വളരെയധികം പീഡിപ്പിച്ചു. മക്കബായർ യവനരെ പുറത്താക്കുന്നത് വരെ ഈ പീഡനം തുടർന്നു പോന്നു. ദാനിയേൽ ഈ

ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. (ദാനി. 11:1-35, 8:1-25). ബിസി 175 മുതൽ ബിസി 163 വരെയുള്ള അന്തിയൊക്കസ് എപ്പിഫാനെസിന്റെ ഭരണകാലം യഹൂദരെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും വഷളായിരുന്നു.

റോമൻ പടത്തലവനായ പോമ്പി ബിസി 63-ൽ യെരൂശലേം പിടിച്ചതോടെ യവന സാമ്രാജ്യം തകർന്ന് വീണു. റോമക്കാർ ഏദോമ്യനായ മഹാനായ ഹേരോദാവിനെ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി ബിസി 37-ൽ നിയമിച്ചു. ഏക ദേശം ബിസി 1-ൽ ഹേരോദാസ് മരിച്ചു. അതിനു ശേഷം അവന്റെ പുത്രന്മാർ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു.

മശിഹായുടെ വരവ്

ദൈവശാസീയമായ പഴയ നിയമത്തിലെ അവസാന പുസ്തകം മലാഖി ബിസി 400-ലാണ് എഴുതിയത്. 400 വർഷത്തോളം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് യാതൊരു അരുളപ്പാടും ഉണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ മലാഖിയുടെ പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം എന്ന നിലയിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ കടന്നു വന്നു:

“എനിക്ക് മുമ്പായി വഴി നിർത്തേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന കർത്താവും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന നിയമദൂതനുമായവൻ പെട്ടെന്നു തന്റെ മന്ദിരത്തിലേക്കു വരും; ഇതാ, അവൻ വരുന്നു എന്ന് സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (മലാ. 3:1).

ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിലെ അവസാനത്തെ യഹൂദ പ്രവാചകനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ (മത്താ. 11:13). അവൻ മശിഹായുടെ വരവിനെ വിളംബരം ചെയ്യുകയും ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശു ക്രിസ്തു ഏകദേശം ബിസി 3-ൽ ജനിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു:

“ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻ വരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു” (ലൂക്കോ. 16:16).

യോഹന്നാനും, യേശുവും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത 12 ശിഷ്യന്മാരും “സ്വർഗ്ഗ രാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രസംഗിച്ചു (മത്താ. 3:1; 4:17; 10:7). യേശു ക്രിസ്തു രാജാവായി വാഴുന്ന ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകാൻ യിസ്രായേലിന് ദൈവം അവസരം കൊടുത്തു. എന്നാൽ മൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം രാജ്യം യേശുവിനെ തിരസ്കരിച്ചു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ മശിഹായെ ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടായി വിളംബരം ചെയ്തു (യോഹ. 1:29). യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. ഹേരോദാസ് യോഹന്നാനെ ശിരച്ഛേദം ചെയ്യിച്ചതോടുകൂടി തന്റെ ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചു.

സെഖര്യായാവിന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തിയെന്നോണം ഓശാന ഞായറാഴ്ചയിൽ യേശു തന്നെത്തന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി പരിചയപ്പെടുത്തി:

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“സീയോൻ പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തിൽ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്ക; യെരൂശലേം പുത്രിയേ, ആർപ്പിടുക! ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അവൻ നീതിമാനും ജയശാലിയും താഴ്മയുള്ളവനും ആയി കഴുതപ്പുറത്തും പെൺകഴുതയുടെ കുട്ടിയായ ചെറുകഴുതപ്പുറത്തും കയറിവരുന്നു” (സെഖ. 9:9).

എന്നാൽ യെശയ്യാവിന്റെ “അവൻ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടും തൂജിക്കപ്പെട്ടും” എന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം (യെശ. 53) എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ തന്നെ ജനത നാല് ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം യഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ പെരുന്നാളിൽ കുരിശിൽ ഏറ്റി. മരണത്തേയും പിശാചിനേയും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മൂന്നാം ദിവസം യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അവിടുന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ആദാം മുതൽ ക്രിസ്തുവരെയുള്ള നിദ്ര പ്രാപിച്ച പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ പാറുദീപ്യമായി നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു. നാല്പത് ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒലിവ് മലയിൽ വച്ച് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ “അവൻ ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി ഉയരത്തിൽ കയറി” (എഫെ. 4:8) എന്ന വചനപ്രകാരം പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഒലിവ് മലയിൽ വച്ച് ശിഷ്യന്മാരുമായുള്ള അവസാനത്തെ കൂട്ടായ്മയിൽ അവർ യേശുവിനോടു:

“കർത്താവേ, നീ യിസ്രായേലിന് ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം യഥാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു” (അപ്പൊ. 1:6).

മുന്ന് വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ദൈവരാജ്യം “സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന സന്ദേശത്തിലൂന്നിയ പ്രസംഗം ശിഷ്യന്മാർ അപ്പോൾ അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. അവർ വീണ്ടും ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങണമെന്ന് ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ യിസ്രായേൽ അനുതാപത്തിലേക്ക് വരണം. അവൾ ഭൂലോകമൊക്കെയും ചിതറി ക്കപ്പെടണം. അതിനു ശേഷം അവൾ മഹോപദ്രവത്തിലൂടെ കടന്നുപോകണം. അതിനിടയിൽ കൃപയുടെ സുവിശേഷം ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കപ്പെടണം. “യെഹൂദനും യവനനും എനില്ല... എല്ലാവരും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ഒന്നാകുന്ന” സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം. ന്യായപ്രമാണയുഗം കടന്നുപോയി. പുതുയുഗം പിറന്നിരിക്കുന്നു.

പഠിക്കാനുള്ള പാഠങ്ങൾ

സുവിശേഷങ്ങൾ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിന് കീഴിലാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നാം ഓർക്കണം. എഡി 65 ആയപ്പോഴേക്കും മുന്ന് സംക്ഷേപ സുവിശേഷങ്ങൾ (Synoptic Gospels) എഴുതപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഏകദേശം എഡി 90-ലാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടത്. എഡി 70-ൽ യെരൂശലേം നഗരം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധ മന്ദിരം ചുട്ടെരികപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യേശു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞതുപോലെ യഹൂദന്മാർ ലോകമെങ്ങും ചിതറപ്പെട്ടു (ലൂക്കോ. 21:24).

പെന്തക്കോസ്തിന് മുൻപുള്ള യിസ്രായേലിനു വേണ്ടിയുള്ള യേശുവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും ശുശ്രൂഷ ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. സഭ ആ സമയത്ത് നിലനിന്നിരുന്നില്ല. യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു:

“ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ” (മത്താ. 10:5-6).

അതുകൊണ്ട് ഉപമകളുടെ പ്രാഥമികമായ അർത്ഥം യിസ്രായേലിനാണ് ബാധകം, അല്ലാതെ സഭയ്ക്കല്ല. ഈ സത്യം നാം ഓർക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവ വചന സത്യങ്ങളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ വിഭജിക്കാൻ ഇത് നമ്മെ സഹായിക്കും. ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിന് കീഴിൽ യിസ്രായേലിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള തിരുവെഴുത്തുകളെ ജനങ്ങൾ സഭയുടെ ഉപദേശമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ന് തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങൾ പരക്കുന്നത്.

സമാന്തര സുവിശേഷങ്ങളും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷവും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. സമാന്തര സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടത് യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിന്റെ ശുശ്രൂഷകളും നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്താണ്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടത് ദൈവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട് യഹൂദർ ലോകമെമ്പാടും ചിതറിയതിന് 20 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ്. അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ സുവിശേഷവും, ലേഖനങ്ങളും, വെളിപ്പാട് പുസ്തകവും എഴുതിയത് യഹൂദന്മാരുടെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലെ കർമ്മങ്ങളുമായും ആചാരങ്ങളുമായും പരിചയമില്ലാത്ത വിജാതീയരായ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. യഹൂദ സമയക്രമത്തിന് പകരം റോമൻ സമയക്രമമാണ് യോഹന്നാൻ തന്റെ എഴുത്തുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചത്. യോഹന്നാൻ “ലോകം” എന്ന പദം 81 പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചു. എന്നാൽ സമാന്തര സുവിശേഷങ്ങളിൽ “ലോകം” എന്ന പദം വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ - 11 പ്രാവശ്യം.

യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജനതയാണ്. അവർ ഭൂമിയിലെ രാജ്യം അവകാശമാക്കും. സഭ എന്നത് സ്വർഗ്ഗീയ ജനമാണ്. “സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മികാനുഗ്രഹത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന...” (എഫെ. 1:3) എന്നാണു വായിക്കുന്നത്.

“നമ്മുടെ പൗരത്വമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു; അവിടെ നിന്നു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്ന് നാം കാത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാരശക്തികൊണ്ട് നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും” (ഫിലി. 3:20-21).

സുവിശേഷങ്ങളിൽ “ദൈവരാജ്യം”, “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം” എന്നീ പദങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന വലിയ പ്രാധാന്യം പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാർക്ക് യിസ്രായേലിനെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശയുടെ തുടർച്ചയാണ്. ക്രിസ്തു രാജാ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും ആയി വീണ്ടും വന്ന് തന്റെ സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും അത് നിവർത്തിയാകുന്നത്. നാല് സുവിശേഷങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ സത്യങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലം ഇതായിരിക്കണം.

ദൈവം യിസ്രായേലിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. അബ്രഹാമിനോടുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ശാശ്വതവും നിരൂപാധികവുമായ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അന്ത്യകാലത്തിലെ സംഭവവികാസങ്ങളിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കാൻ യിസ്രായേൽ പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടണം. അതുകൊണ്ട്, യിസ്രായേൽ പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുൻപ് സഭ പൂർണ്ണമാകണം. അത് കഴിഞ്ഞ് സഭ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പോകണം. ഇങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. കാരണം, യേശു “കല്യാണവിരുന്നിൽ നിന്നായിരിക്കും” യിസ്രായേലിലേക്ക് വീണ്ടും വരുന്നതെന്ന് അവിടുന്ന് തന്നെ (ലൂക്കോ. 12:36) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇനി നമുക്ക് ആറാം കാര്യനിർവ്വഹണ ഘട്ടമായ സഭായുഗത്തെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കാം.

6 - സഭാ യുഗം

യഹൂദപെരുന്മാർ ആയ പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിൽ, എഡി 32-ൽ ആണ് സഭായുഗം ആരംഭിച്ചത്. യേശു കല്ലറയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് 50 ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരുന്നു അത്. സഭായുഗത്തിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരും ജീവനോടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുന്ന ഉത്പ്രാപണത്തോടുകൂടി ഈ യുഗം അവസാനിക്കും. മഹോപദ്രവകാലത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പായിരിക്കും ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്.

പെസഹാദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് മൂന്നു മണിക്ക് ശേഷം യഹൂദന്മാർ പെസഹ ആചരിക്കാൻ വേണ്ടി കുഞ്ഞാടുകളെ അറക്കുന്നതുപോലെ യേശു അറക്കപ്പെട്ടു. അതിലൂടെ യേശു പഴയ നിയമം നിവർത്തീകരിച്ചു. “നമ്മുടെ പെസഹാ കുഞ്ഞാടും അറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു തന്നെ” (1 കൊരി. 5:7).

പുറപ്പാടിന്റെ സമയത്ത് പെസഹാ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം അവരുടെ വീടുകളിലെ കട്ടിക്കാൽമേലും കുറുമ്പടിമേലും പുരട്ടിയതുകൊണ്ട് യിസ്രായേലരുടെ ആദ്യജാതന്മാർ സംഹാരത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. അതുപോലെ നാം ക്രിസ്തു കാൽവരിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്തിൽ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ നാം നിത്യന്യായവിധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നു. മൂന്നു മണിക്കൂർ നീണ്ടു നിന്ന അന്ധകാരത്തിൽ കുരിശിൽ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പൂർണ്ണ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു.

യേശു മരിച്ചപ്പോൾ അനേകം പ്രവചനങ്ങൾ നിവർത്തിയായി. “അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മൂറിവേറ്റു” എന്ന് യെശയ്യാവ് പ്രവചിച്ചിരുന്നു (യെശ. 53:5). തന്റെ അങ്കിക്കായി പട്ടാളക്കാർ “ചീട്ടിടുമെന്നും” (സങ്കീ. 22:18) അവിടുത്തെ “കൈകളെയും കാലുകളെയും” തുളക്കുമെന്നും (സങ്കീ. 22:16) ദാവീദ് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തു “ചോദിക്കപ്പെടുന്ന” കൃത്യസമയത്തെപ്പറ്റി ദാനിയേൽ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട് (ദാനി. 9:26).

യേശു മരിച്ചപ്പോൾ അനേകം പ്രവചനങ്ങൾ നിവർത്തിയായി. “അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മൂറിവേറ്റു” എന്ന് യെശയ്യാവ് പ്രവചിച്ചിരുന്നു (യെശ. 53:5). തന്റെ അങ്കിക്കായി പട്ടാളക്കാർ “ചീട്ടിടുമെന്നും” (സങ്കീ. 22:18) അവിടുത്തെ “കൈകളെയും കാലുകളെയും” തുളക്കുമെന്നും (സങ്കീ. 22:16) ദാവീദ് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തു “ചോദിക്കപ്പെടുന്ന” കൃത്യസമയത്തെപ്പറ്റി ദാനിയേൽ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട് (ദാനി. 9:26).

പെസഹാ പെരുനാളിനു ശേഷം മൂന്നാമത്തെ ദിവസമാണ് യഹൂദന്മാർ ആദ്യ ഫലപ്പെരുന്മാൾ കൊണ്ടാടുന്നത്. അന്നേ ദിവസം ഗോതമ്പ് വിളവെടുപ്പിൽ നിന്ന് ഒരു കറ്റ ആലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് യഹോവയുടെ മുന്നിൽ നീരാജനം ചെയ്യണം. ഇതേ ദിവസമാണ് ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആദ്യഫലമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത്. പൗലോസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയപ്പോൾ ക്രിസ്തു ആദ്യഫലപ്പെരുന്മാൾ തന്റെ ഉയിർപ്പിലൂടെ പൂർത്തീകരിച്ചുവെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിദ്രകൊണ്ടവരിൽ ആദ്യഫലമായി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു” (1 കൊരി. 15:20).

യേശു ക്രിസ്തു മരിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഭൂതം ഉണ്ടായി (മത്താ. 27:51). മന്ദിരത്തിലെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളം രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി. ആ വർഷം മന്ദിരത്തിൽ പുരോഹിതൻ ചീന്തിപ്പോയ തിരശ്ശീലയ്ക്ക് മുന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ആദ്യഫല കറ്റ നീരാജനം ചെയ്തപ്പോൾ ആദ്യഫലപെരുന്താൾ ക്രിസ്തുവിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റെന്നും, പാപികളായ മനുഷ്യർക്ക് അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചെന്നും അതിലൂടെ വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

അതുകഴിഞ്ഞ് ഏഴ് ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം വരുന്ന ദിവസത്തെ, അതായത് അമ്പതാമത്തെ ദിവസത്തെ യഹൂദർ വിളവെടുപ്പ് പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ദിനമായി ആഘോഷിക്കുന്നു. പെന്തക്കോസ്ത് പെരുന്താൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ ദിവസമാണ് മാളികമുറിയിൽ കൂടിയിരുന്ന 120 ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച ഉണ്ടായതും സഭ സ്ഥാപിതമായതും. ദൈവത്തിനും യിസ്രായേലിനും മധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശാശ്വത അടയാളമായ ശബ്ബത്ത് (പുറ. 31:17) കടന്നു പോവുകയും സഭ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ന്യായപ്രമാണയുഗം പുതുയുഗമായ സഭായുഗത്തിന് വഴിമാറി. യിസ്രായേലിന് ആത്മീക അന്ധത പിടിച്ചു. എഡി 70-ൽ റോമാക്കാർ യെരൂശലേം നഗരം നശിപ്പിച്ചു. യഹൂദർ ലോകമെങ്ങും ചിതറപ്പെട്ടു.

യിസ്രായേലിനെ ആത്മീക അന്ധത ബാധിക്കുമെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനു 700 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് യേശുതാ പ്രവാചകൻ പ്രവചിച്ചു പറഞ്ഞു (യെശ. 6:9-13; 29:10). യേശു ക്രിസ്തുവും പൗലോസും ആ പ്രവചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട് (മത്താ. 13:14-15; യോഹ. 12:40; അപ്പൊ. 28:26-27).

ദാവീദ് മശിഹായുടെ ക്രൂശീകരണം മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞപ്പോൾ “യിസ്രായേലിന്റെ കണ്ണു കാണാതെവണ്ണം ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ” എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു (സങ്കീ. 69:23). അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് യിസ്രായേലിന്റെ ആ സമയത്തെ അവസ്ഥ കണ്ട് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനം ഉദ്ധരിച്ചു (റോമ. 11:10). അവൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം യിസ്രായേലിന് അംശമായി കാഠിന്യം ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു” (റോമർ 11:25).

ദൈവം ഒലിവ് മരത്തിലെ (യിസ്രായേൽ) “സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ” ഒട്ടിച്ചിട്ട് “കാട്ടാലിവിനെ” (ജാതീയ വിശ്വാസികൾ) അവയുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടിച്ചു ചേർത്തെന്ന് റോമർ പതിനൊന്നാം അധ്യായം വ്യക്തമായി പറയുന്നു. “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം” ഇതു തുടരുന്നതും അതിനു ശേഷം ഇങ്ങനെ “യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും” എന്ന് അതേ അധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു (റോമ. 11:26).

പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ജാതികളുടെ ഭാഷകളിൽ ആണ് പ്രസംഗിച്ചത്. യിസ്രായേലിന് അന്ധത ബാധിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവം വിജാതീയരിലേക്ക് തിരിയുകയാണെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിച്ചു. ദൈവം “വിക്കിവികി പറയുന്ന അധരങ്ങളാലും അന്യഭാഷയിലും യിസ്രായേലിനോട് സംസാരിക്കും... എങ്കിലും കേൾപ്പാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു” എന്ന് യെശയ്യാവ് പ്രവചിച്ചു (യെശ. 28:11-12). ആ സമയം വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യിസ്രായേൽ തിരസ്കരിച്ച സുവിശേഷ സന്ദേശം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യയിലെ പിസിദ്യോദേശത്തിലെ യഹൂദരോട് പൗലോസ് സംസാരിച്ചു:

“ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെത്തന്നെ നിത്യജീവന് അയോഗ്യർ എന്നു വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു” (അപ്പൊ. 13:46).

പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിലെ അവസാന അധ്യായത്തിൽ പൗലോസ് യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനം ഉദ്ധരിച്ച് യഹൂദന്മാരിൽ പ്രധാനികളായവരോട് സംസാരിക്കുന്നു. “ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഈ രക്ഷ ജാതികൾക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ” (അപ്പൊ. 28:28).

ദൈവവും യിസ്രായേലും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിൽ ഒരു വിള്ളൽ വീണെന്ന് ദൈവവചനത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ തുടങ്ങിയ ആ വിള്ളൽ “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുമ്പോൾ” അവസാനിക്കും. യിസ്രായേലും ദൈവവും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിൽ വീണ ആ വിള്ളൽ ആണ് സഭായുഗം.

സഭായുഗത്തിൽ സ്വാഭാവിക ഒലിവ് കൊമ്പായിരുന്ന യിസ്രായേലിനെ ദൈവം ഒടിച്ചു കളഞ്ഞുവെങ്കിലും “അവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിൽക്കാത്താൽ”... “വീണ്ടും അവരെ ഒട്ടിച്ചാൻ” താൻ ശക്തനാണെന്ന് ദൈവം പറയുന്നു (റോമ. 11:23).

യിസ്രായേലിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലിൽ തടസ്സം സംഭവിക്കുന്ന സമയത്താണ് സഭ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സഭ പൂർണ്ണമായതിന് ശേഷം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ യിസ്രായേൽ അനുതപിക്കുകയും വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ ആവുകയും ചെയ്യും. യിസ്രായേലിന്റെ ആത്യന്തികമായ അനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി ദൈവവചനത്തിൽ ധാരാളം സൂചനകൾ ഉണ്ട്.

സഭ ഒരു മർമ്മമാണ്

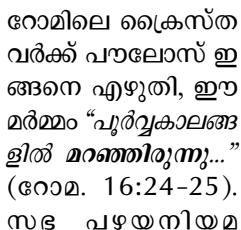
സഭയാകുന്ന മർമ്മത്തെ പൗലോസിനോട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ദൈവം അത് ഗോപ്യമായി വച്ചിരുന്നു. റോമർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലും (റോമ. 16:25-26), എഫെസ്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലും (എഫെ. 3:1-10), കൊലൊസ്സർ

കുളു ലേഖനത്തിലും (കൊലൊ. 1:18-27) പൗലോസ് ഈ മർമ്മത്തെപ്പറ്റി എഴുതി.

“ഞാൻ മീനെ ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു **മർമ്മം** അറിയാവുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ അതുവായിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മർമ്മത്തിൽ എനിക്കുള്ള ബോധം നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം. ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവന്റെ വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ആത്മാവിനാൽ **വെളിപ്പെടുത്തുപോലെ** പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു അറിയാവുന്നിരുന്നില്ല. അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷത്താൽ **ക്രിസ്തു യേശുവിൽ കൂട്ടവകാശികളും ഏകശരീരസ്ഥരും** വാഗ്ദത്തത്തിൽ പങ്കാളികളും ആകേണം എന്നുള്ളതു തന്നെ” (എഫെ. 3:3-6).

പഴയനിയമത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിൽ യഹൂദരും വിജാതീയരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിജാതീയർ യഹൂദവിശ്വാസത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ മോവാബ്യജാതിക്കാരിയായ രുത്ത് ചെയ്തതു പോലെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തദേശം വിട്ട് യിസ്രായേലിൽ “യിസ്രായേൽദേശത്തിലെ അന്യന്മാർ” എന്ന നിലയിൽ ചേർന്നു. ബിസി 1000-ൽ ശലോമോന്റെ ഭരണകാലത്ത് ജാതീയ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്ന് യഹൂദ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച 1,53,600 പേർ യിസ്രായേലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ഇവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്ത് കൊടുത്തിരുന്നു (വ്യാ. 12:43-49).

“അതിൽ യെഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല; ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല. ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തു ദേശ്യവിൽ ഒന്നത്രേ” (ഗല. 3:28).

ത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നില്ല എന്നും പഴയനിയമം യിസ്രായേലിനു വേണ്ടിയാണ് എഴുതപ്പെട്ടത് എന്നുമാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ആത്മിക പ്രയോജനത്തിനുവേണ്ടി ഇന്ന് നമുക്ക് പഴയനിയമം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും, എന്നാൽ അതിലെ പ്രവചനങ്ങൾ യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത്.

അതു മാത്രമല്ല, സഭയ്ക്ക് ഭാവിയിൽ ഒരു സമയപരിധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു ശേഷം യിസ്രായേൽ വീണ്ടും കർത്താവിങ്കലേക്ക് തിരിയുകയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുമ്പോൾ” (റോമ. 11:25) എന്ന വാക്യം തീർച്ചയായും സഭയുടെ സമയപരിധിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ട സഭ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെടുകയും യിസ്രായേലിന് വീണ്ടും പ്രാമുഖ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ പ്രത്യേക സമയപരിധി അല്ലെങ്കിൽ സന്ദർഭമാണ് സഭയുടെ ഉത്പ്രാപണം. അത് സംഭവിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും” (1 തെസ്സ. 4:16-17).

പുതിയനിയമം, സഭായുഗത്തിലെ വിശ്വാസികൾ മാത്രമാണ് “ക്രിസ്തുവിൽ” ആയിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ ആയിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സഭയാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ആയിരിക്കുക എന്നതാണ് (കൊലൊ. 1:24). നാം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽ സ്ഥാപിക്കും അല്ലെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തിലൂടെ അതിലാക്കും.

ആദാം മുതൽ ക്രിസ്തുവരെയുള്ള എല്ലാ പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരും യേശു ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടി പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തെന്ന് മത്തായി 27:52-53 വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതാണ്. ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം അനേകം പേർക്ക് യെരൂശലേമിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനം പെട്ടെന്നായിരിക്കുമെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു:

“ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുചിരിക്കുന്നു” (യോഹ. 5:25).

യേശു ക്രിസ്തു കുരിശിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ആദ്യം പറുദീസയിലേക്ക് പോയി. താൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ പറുദീസയിൽ കാത്തിരുന്ന, നിദ്രാപിച്ച പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി (എഫെ. 4:8-10). പറുദീസ ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് (2 കൊരി. 12:4).

സഭായുഗത്തിലെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനം “ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുമ്പോൾ” (ഇതാണ് ഉത്പ്രാപണം) നടക്കും. ആ ദിവസം, “...മരിച്ചവർ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേൽപാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും” (1 തെസ്സ. 4:16-17).

സഭായുഗം യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു തൽക്കാല വിരാമമാണ്

യിസ്രായേലിന്റെ ആത്മിക ചരിത്രത്തിലെ ഈ ഇടവേളയെപ്പറ്റി ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ തന്റെ എഴുപത് “ഏഴുകൾ” “ആഴ്ചവട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള” (70 ഏഴുകൾ) പ്രവചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (ദാനി. 9:24-27). ദാനിയേലിന്റെ ജനത്തെപ്പറ്റിയും അവന്റെ നഗരമായ യെരൂശലേമിനെപ്പറ്റിയും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി വെളിപ്പെടുത്താൻ ദൈവം ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ ദാനിയേലിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അർത്ഥഹ്ശഷാരാജാവിന്റെ ഇരുപതാം ആണ്ടിൽ (ബിസി 445) അവൻ “യെരൂശലേമിനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പണിവാൻ” കൊടുത്ത കല്പന മുതലുള്ള യഹൂദന്മാരുടേയും യെരൂശലേമിന്റെയും കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് എഴുപത് “ഏഴുകൾ” നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്. മശിഹാ പ്രഭു തന്നെത്തന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ആണ് അറുപത്തൊമ്പത് ഏഴുകൾ (483 വർഷങ്ങൾ) പൂർത്തിയായത്. ഇത് സെലൂക്യവിന്റെ പ്രവചനപ്രകാരം ഓശാന ഞായറാഴ്ചയിൽ (കുരുത്തോ ലാപെരുന്നാൾ) നിവർത്തിയായി:

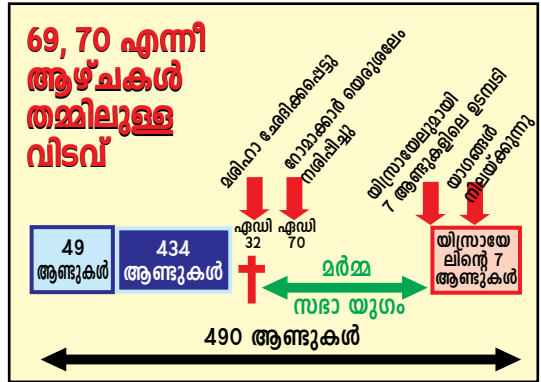
“സീയോൻ പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തിൽ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്ക; യെരൂശലേം പുത്രിയേ, ആർപ്പിടുക! ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അവൻ നീതിമാനും ജയശാലിയും താഴ്മയുള്ളവനും ആയി കഴുതപ്പറ്റത്തും പെൺകഴുതയുടെ കുട്ടിയായ ചെറുകഴുതപ്പറ്റത്തും കയറിവരുന്നു” (സെഖ. 9:9).

ഒരു “ഏഴ്” മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ ശേഷിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആ കാലഘട്ടം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് താഴെപ്പറയുന്ന മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കണം.

- 1) മശിഹാ “ചേരിക്കപ്പെടണം”. ഇത് നാല് ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം സംഭവിച്ചു.
- 2) യെരൂശലേം നഗരവും ദൈവാലയവും നശിപ്പിക്കപ്പെടണം: ഇത് എഡി 70-ൽ സംഭവിച്ചു.
- 3) യിസ്രായേൽ വീണ്ടും ഒരു രാഷ്ട്രമാകണം. യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ച രാഷ്ട്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാവി പ്രഭു ഉയർന്നു വരികയും അവൻ യിസ്രായേലുമായി ഏഴ് വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇത് ഭാവിയിൽ നടക്കുന്ന സംഭവമാണ്.

ഇതിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഘടകങ്ങൾ ചരിത്രമായി. യിസ്രായേൽ 1948-ൽ ഒരു രാഷ്ട്രമായി മാറി. യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അവസാനത്തെ ആഴ്ച വട്ടം ഇതുവരെ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. എഴുപതാമത്തെ “ആഴ്ച” (ഏഴ് വർഷങ്ങൾ) ഭൂമിയിൽ ആരംഭിക്കാൻ വേണ്ടി സഭ അതിനുമുമ്പ് ഇവിടെ നിന്ന് മാറ്റപ്പെടണം. ഈ ഏഴ് വർഷങ്ങൾ യിസ്രായേലിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സമയമാണ്. യിസ്രായേലുമായി ഏഴ് വർഷത്തെ ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന “റോമാ പ്രഭു

വിനു” വേണ്ടി നാം കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ റോമൻ പ്രഭുവാണ് എതിർക്രിസ്തു. റോമാ സാമ്രാജ്യം യൂറോപ്യൻ യൂണിയന്റെ (EU) കൊടിക്കീഴിൽ പുനർജീവി ക്കപ്പെടുന്നത് നാം കാണുന്നു. മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ അവൻ യിസ്രായേലുമായുള്ള ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുകയും രാജ്യം കർത്താവിലേക്ക് തിരിയുകയും ചെയ്യും (യെഹെ. 39:22-29).

യിസ്രായേലിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് യാക്കോബിന്റെ പ്രവചനം

രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ വിജാതീയ വിശ്വാസികൾ യഹൂദന്മാരുടെ പരിച്ഛേദന ഏൽക്കണമെന്ന് ആദിമ സഭയിലെ യഹൂദവിശ്വാസികൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വെല്ലുവിളിച്ചു. യാക്കോബ് അതിനു പരിഹാരം നിശ്ചയിച്ചു. നാം വായിക്കുന്നു: “അവർ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു കേട്ടു കൊൾവിൻ; ദൈവം തന്റെ നാമത്തിനായി ജാതികളിൽനിന്ന് ഒരു ജനത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു കടാക്ഷിച്ചതു ശിമോൻ (പത്രോസ്) വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഇതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒക്കുന്നു. “അനന്തരം ഞാൻ **മടങ്ങി വന്ന്** ദാവീദിന്റെ വീണുപോയ കൂടാരത്തെ വീണ്ടും പണിയും; അതിന്റെ ശൂന്യശിഷ്യങ്ങളെ വീണ്ടും പണിത് **അതിനെ നിവർത്തും**; മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന **സകലജാതികളും കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കും** എന്ന് ഇതു പൂർവ്വകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന കർത്താവും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ” (അപ്പൊ. 15:13-18).

ദൈവം ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തെ കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് മാറ്റിനിർത്തുമെന്നും ആ സമയം ദൈവം ജാതികളെ തന്റെ ജനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നുമുള്ള ആമോസിന്റെ പ്രവചനം യാക്കോബ് ഉദ്ധരിച്ചു. എന്നാൽ അതിന് ശേഷം ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരികയും ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ യിസ്രായേൽ മുഖാന്തരം ജാതികൾ ഒരിക്കൽകൂടി വളരെയധികം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.

ദൈവം തന്റെ ദിവസത്തിൽ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മറിച്ചുകളയുമെന്നും യെഹെസ്കേൽ പ്രവചിച്ചു, “അതിന് അവകാശമുള്ളവൻ വരുവോളം അതു ഇല്ലാതെയിരിക്കും” (യെഹെ. 21:27).

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

മറിയയോട് ഗ്രബിയേൽ ദൂതൻ അവൾ യേശുവിന് ജന്മം കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു:

“അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കും അവൻ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന് എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു” (ലൂക്കൊ. 1:32-33).

സഭ വിശുദ്ധ മന്ദിരമായ ആലയമാണ്

ദൈവം എപ്പോഴും മനുഷ്യനോടൊത്ത് വസിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കാലത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ദൈവം ആദാമിനോടൊത്ത് ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ നടന്നു. ദൈവം ഹാനോക്ക്, നോഹ, അബ്രഹാം എന്നീ പിതാക്കന്മാരോടൊപ്പം നടന്നു. യിസ്രായേൽ ഈജിപ്റ്റ് വിട്ട് വന്ന സമയത്ത് ദൈവം മോശെയോട് സംസാരിച്ചു:

“ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ വസിച്ചാൻ അവർ എന്നിങ്ങനെ ഒരു വിശുദ്ധ മന്ദിരം ഉണ്ടാക്കേണം. തിരുനിവാസവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും ഞാൻ കാണിക്കുന്ന മാതൃകപ്രകാരമൊക്കെയും തന്നെ ഉണ്ടാക്കേണം... അവിടെ ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി കൃപാസനത്തിന്മേൽനിന്നും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതന്മേൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു കെരുബുകളുടെ നടുവിൽ നിന്നും യിസ്രായേൽ മക്കൾക്കായി ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിപ്പാനിരിക്കുന്ന സകലവും നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യും” (പുറ. 25:8-9,22).

മോശെയുടെ സമയത്ത് ദൈവത്തിന്റെ തിരുസാന്നിധ്യം സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേഘസ്തംഭവും അഗ്നിസ്തംഭവും വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന് മുകളിലായി കാണപ്പെട്ടു. ശലോമോന്റെ കാലത്ത് ദൈവാലയം പണിയപ്പെട്ടു. ആ സമയത്ത് ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സ് വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്മേൽ ഇറങ്ങി. യെഹെസ്കേലിന്റെ കാലത്ത് യിസ്രായേൽ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ നിന്ന് യഹോവയുടെ മഹത്ത്വം വിട്ടുപോയി. (യെരെ. 9:3; 10:4,18-19; 11:12-13). ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, സഹസ്രാബ്ദ മന്ദിരം പണിയപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സ് മടങ്ങിവരും (യെരെ. 43:1-7).

യേശു ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവന്റെ ശരീരം ഒരു മന്ദിരമായിരുന്നു. ദൈവം അവനിൽ വസിച്ചു. അവൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവമായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ എഴുതി:

“വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു” (യോഹ. 1:14).

പെന്തക്കോസ്ത് ദിവസം സഭ സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ അതൊരു ഭൗമിക മന്ദിരം ആയിരുന്നില്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഭദ്രാസന ദേവാലയങ്ങൾ ഒന്നും പണിതുയർത്തിയില്ല. കാരണം സഭ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിയപ്പെട്ട ആത്മിക മന്ദിരമായിരുന്നു (എഫെ. 2:19-22). ദൈവം സഭയിൽ വസിക്കുന്നു. “അവനിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാക്കേണ്ടതിന്നു ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു” (എഫെ. 2:22). പൗലോസ് എഴുതി:

“ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൃഷി, ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണം. എന്നിങ്ങനെ ലഭിച്ച ദൈവകൃപയ്ക്ക് ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ളൊരു പ്രധാനശില്പിയായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരുത്തൻ മീതെ പണിയുന്നു; താൻ എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്ന് ഓരോരുത്തനും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നു ഇടുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല” (1 കൊരി. 3:9-11).

ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരത്തെ തെറ്റായതും അശുദ്ധവുമായ ഉപദേശത്താൽ ആരെങ്കിലും മലിനമാക്കിയാൽ അത് ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. സത്യ സഭ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു സംഘം ആയിരിക്കുന്നതിനു പകരം ഇന്ന് ശിശുക്കളുടെ സ്നാനം, കാൽവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ, സഹസ്രാബ്ദ രഹിത ഉപദേശം, കൃപാവരങ്ങളുടെ പേരിൽ വ്യാജ അന്യഭാഷ, വെള്ളം ചേർത്ത വേദശാസ്ത്രം ഈശ്വരപരിണാമ സിദ്ധാന്തം തുടങ്ങിയ ദുരുപദേശങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു വിഗ്രഹാരധനാ സൗധം ആയി മാറിയിരിക്കുകയാണ്:

“നിങ്ങൾ (ബഹുവചനം) ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം വിശുദ്ധമല്ലോ, നിങ്ങളും വിശുദ്ധ മന്ദിരം തന്നെ.” (1 കൊരി. 3:16-17).

സഭ ഇഷ്ടികയും കല്ലും അല്ല, പത്രോസ് എഴുതിയതുപോലെ ജീവനുള്ള കല്ലു കളാണ്:

“മനുഷ്യർ തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശ്രേഷ്ഠവും മാനുവുമായ ജീവനുള്ള കല്ലായ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന പോലെ ആത്മിക ഗൃഹമായി യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള ആത്മികയാഗം കഴിപ്പാൻ തക്ക വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗ്ഗം ആകേണ്ടതിനു പണിയപ്പെടുന്നു” (1 പത്രോ. 2:4,5).

ഒരു ദിവസം സഭയുടെ പണി പൂർണ്ണമാകും. ജീവനുള്ള അവസാനത്തെ കല്ലും അതിനോട് ചേരും. അതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ സമാഗമനകുടാരമായ സഭ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉത്പ്രാപനത്തിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടുന്നത്. വിശുദ്ധ നഗരമായ പുതിയ യെരൂശലേമിൽ ആയിരിക്കും അത് വാഴുക. അത് “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരമായ സ്വർഗ്ഗീയ യെരൂശലേമിനും അനേകായിരം ദൂതന്മാരുടെ സർവ്വസംഘത്തിനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന ആദ്യ ജാതന്മാരുടെ സഭയ്ക്കും” ആയിരിക്കും (എബ്രാ. 12:23).

സഭ ഒരു ശരീരമാണ്

പുതിയ നിയമം തുടരെത്തുടരെ സഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഒരോ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയും ഈ ശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാണ്. ക്രിസ്തു സഭയുടെ തലയാണ്. തലയിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളും, നിർദ്ദേശങ്ങളും വരേണ്ടത്. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളും ജഡികളായ ആശയങ്ങളും സഭയുടെ മുകളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ പൗലോസ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു:

“താഴ്മയിലും ദൂതന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ച് സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും തന്റെ ജഡമനസ്സിനാൽ വെറുതെ ചീർക്കുകയും തലയെ മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരും നിങ്ങളെ വിരുത്ത് തെറ്റിക്കരുത്. തലയാ യവനിൽ നിന്നല്ലോ ശരീരം മുഴുവൻ സന്ധികളാലും ഞരമ്പുകളാലും ചൈതന്യം ലഭിച്ചും ഏകീഭവിച്ചും ദൈവികമായ വളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നു” (കൊലൊ. 2:18-19).

ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച നിമിഷം മുതൽ ഒരോ വിശ്വാസിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അംഗമാണ് എന്നു നാം വായിക്കുന്നു:

“യെഹൂദന്മാരോ യവനന്മാരോ ദാസന്മാരോ സ്വതന്ത്രരോ നാം എല്ലാവരും ഏക ശരീരമാകുമാർ ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു അവയവമല്ല പലതത്രേ” (1 കൊരി. 12:13-14).

ക്രിസ്തീയ ലോകം മനുഷ്യരെ സഭയുടെ തലയായി വച്ചു. ഇത് അവരെ ജഡമനസ്സിനാൽ വെറുതെ ചീർപ്പിച്ചു. പ്രാദേശിക സഭകളെ പരിപാലിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവിക മനുഷ്യരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു (അപ്പൊ. 20:28). ആത്മീകരായ മുപ്പന്മാരും ദൈവിക ശുശ്രൂഷകരും പത്രോസിനോട് ചേർന്ന് അവർ “ഇടവകകളുടെമേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നവരായിട്ടല്ല. ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിനു മാതൃകകളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു” (1 പത്രോ. 5:3) എന്ന് പറയണം. ഇടയൻ ക്രിസ്തുവായതുകൊണ്ട് ആടുകൾ അവന്റേതാണ്.

മനുഷ്യശരീരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് തലച്ചോറിലെ നാഡീവ്യൂഹത്തിൽ നിന്നാണ്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതും, നയിക്കേണ്ടതും, ഉത്തേജിപ്പിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ തലയായ ക്രിസ്തുവാണ്. സഭയിലെ ഒരോ അംഗവും ഉത്തരം പറയേണ്ടത് തലയോടാണ്. സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തുവാകുന്ന തലയ്ക്കും മദ്ധ്യേ നിൽക്കാൻ ഒരു വ്യക്തിയേയും അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. എല്ലാ അംഗങ്ങളും തലയാൽ നയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തികഞ്ഞ ഐക്യവും ഒത്തൊരുമയും ഉണ്ടാകും. ക്രിസ്തു,

“സഭ എന്ന ശരീരത്തിന്റെ തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും താൻ മുഖനാകേണ്ടതിന് അവൻ ആരംഭവും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ആദ്യനായി എഴുന്നേറ്റുവന്നും ആകുന്നു. അവനിൽ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും വസിക്കുന്നു” (കൊലൊ. 1:18-19).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം സാർവത്രികമാണ്. ഭൂമിയിൽ ഒരേ ഒരു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമേയുള്ളൂ. ഒരോ പ്രാദേശിക സഭയും പ്രാദേശികമായ സാഹചര്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി പ്രവർത്തിക്കണം. എന്നാൽ ശരീരം പൂർണ്ണമായും ഒരുമിച്ചു വരുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചാണ്. അതിനെപ്പറ്റി നമ്മൾ “സർവ്വസംഘത്തിനും... ആദ്യ ജാതന്മാരുടെ സഭക്കും” (എബ്രാ. 12:23) എന്ന് വായിക്കുന്നു. സഭകളുടെ ലോകസമിതി അല്ലെങ്കിൽ പാപ്പാ സഭ എന്നീ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ദൈവവചനത്തിൽ സാധുതയില്ല. മാത്രമല്ല, അതൊക്കെ തലയാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ഏർപ്പാടുകളാണ്. കത്തോലിക്ക വിശ്വാസികൾ സഭാതലവന്മാരെ നമസ്കരിക്കുന്നതും, പുണ്യാളന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, സഭാതലവന്മാരുടെ ഉത്തരവുകൾ അപ്പാടെ അനുസരിക്കുന്നതും കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇന്നത്തെ ക്രിസ്തീയ ലോകം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമല്ല എന്ന് മനസ്സിലാകും.

സഭ ഒരു മണവാട്ടിയാണ്

പൗലോസ് കൊരിന്തിലെ വിശ്വാസികളെ അവർ ക്രിസ്തു എന്ന ഏക പുരുഷനു നിർമ്മലകന്യകയായി ഏല്പിപ്പാൻ “വിവാഹനിശ്ചയം” ചെയ്തിരിക്കുന്നു (2 കൊരി. 11:2) എന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു മണവാളനാണെന്ന് യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ പറഞ്ഞു. ന്യായപ്രമാണ യുഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു പഴയ നിയമ വിശുദ്ധനായ താൻ മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനാണെന്നും യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു. പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ മണവാളന്റെ സ്നേഹിതരാണ്. അവൻ പറഞ്ഞു:

“മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ ആകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; ഈ എന്റെ സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. അവൻ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം” (യോഹ. 3:29-30).

മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാന്തയും തന്നോടൊപ്പം വന്ന് ഭൂമിയിലെ കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണ വിരുന്നിനു “തന്നെത്താൻ ഒരുക്കും” (വെളി. 19:7). സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കല്യാണത്തിന് മുൻപ്, ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരുന്നതിന് മുൻപ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുമെന്ന് ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ യുക്തിസഹമായി തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. “ക്രിസ്തു കല്യാണത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങി വരുമെന്ന്” ലൂക്കോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു (ലൂക്കോ. 12:36).

ജൂതരുടെ വിവാഹ ആചാരപ്രകാരം കല്യാണത്തിന് ഒരു വർഷം മുൻപ് വിവാഹനിശ്ചയം നടന്നിരിക്കണം. ഈ ഉടമ്പടിയുടെ ചട്ടം അനുസരിച്ച് പ്രതിശ്രുതവധുവിനെ മണവാളന്റെ “ഭാര്യ” എന്നാണ് വിളിക്കുക.

വിവാഹനിശ്ചയത്തിന്റെ സമയത്ത് മണവാളൻ മണവാട്ടിക്ക് വേണ്ടി തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കും. അത് തയ്യാറാകുമ്പോൾ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

പിതാവ് തന്റെ പുത്രനെ മണവാട്ടിയെ വിവാഹത്തിന് വേണ്ടി വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞയക്കും.

മണവാളനെ തന്റെ പിതാവ് അയക്കുന്ന സമയം **എപ്പോൾ** എന്ന് മണവാട്ടിക്കും മണവാളനും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവർ ഏത് സമയവും തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. മണവാളൻ മണവാട്ടിയെ കൊണ്ടുപോകാൻ വരുമ്പോൾ മണവാട്ടിയെ ഒരു പല്ലക്കിൽ ചുമന്നുകൊണ്ട് മണവാളന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന വിവാഹ ചടങ്ങിന് കൊണ്ടുപോകും. വിവാഹ ചടങ്ങുകൾ പൂർത്തിയായതിന് ശേഷം മണവാളനും മണവാട്ടിയും മാത്രം “മണവര”യിലേക്ക് പ്രവേശിക്കും. ഏഴു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ പുറത്ത് കാത്തു നിൽക്കുന്ന വിരുന്നുകാരുടെ മുൻപിൽ കല്യാണ അത്താഴത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ആത്മിക വിവാഹത്തിന് യഹൂദ മാതൃകയാണ് പിന്തുടരുന്നത്. ലംഘിക്കാനാവാത്ത ആ ഉടമ്പടി ബന്ധത്തിൽ വിശ്വസിച്ച്, ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ വിട്ട് ക്രിസ്തുവിലേക്ക് തിരിയുന്ന ഭൂവാസികൾ ക്രിസ്തുവുമായി വിവാഹനിശ്ചയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പിതാവ് ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ സമയം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ കാന്തയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവൻ തന്റെ പുത്രനെ (ക്രിസ്തു) ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കും. ക്രിസ്തു ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വരികയും തന്റെ കാന്തയെ തന്നിലേക്ക് വിളിക്കുകയും ചെയ്യും:

“ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും” (1 തെസ്സ. 4:16-17).

സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയുടെ അവസാനം, സഭ വസിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം “ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെപ്പോലെ” ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നെ പുതുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരും (വെളി. 21:2-3,9-10).

ഭാവിയിലെ ശാശ്വതമായ പുതിയ ആകാശത്തിലും പുതിയ ഭൂമിയിലും ഒരുക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ യെരൂശലേമിൽ സഭ വസിക്കും. യിസ്രായേൽ നഗരത്തിന് ചുറ്റും വസിക്കും. നഗരത്തിന് ചുറ്റും പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ട് കവാടങ്ങളും അതിലോരോ കവാടത്തിലും ഓരോ ദൂതനും ഉണ്ടാകും. മറ്റ് യുഗങ്ങളിൽ നിന്ന് “രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജാതികൾ” പുതിയ

ഭൂമിയിൽ വസിക്കും. യേശു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് പോലെ സഭയ്ക്ക് പുതിയ യെരൂശലേമിൽ ഒരു വിശിഷ്ടസ്ഥാനം ഉണ്ട്.

“ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കും; ഞാനും ജയിച്ചു എന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നെ” (വെളി. 3:21).

സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം യിസ്രായേലിന് ഒരു അടയാളം

കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു തൊട്ടു മുൻപ് തന്റെ ഒലിവ് മല പ്രഭാഷണത്തിൽ യേശു തന്റെ ജൂതശിഷ്യൻമാരോട് “യുഗാവസാനത്തിന്റെ അടയാളം” എങ്ങനെ ആയിരിക്കുമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു. അവിടുന്ന് അതിന് ശേഷം 7 വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മഹോപദ്രവത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു. മഹോപദ്രവ കാലത്തിന് മുമ്പ് ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്:

- 1) ആദ്യത്തെ പകുതി മത്തായി 24:7-14 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
- 2) മധ്യഭാഗത്തെ വിഷയം മത്തായി 24:15-20 വരെയാണ്.
- 3) രണ്ടാമത്തെ പകുതി മത്തായി 24:21-28 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷം “പെട്ടെന്നു തന്നെ” തന്റെ രാജ്യം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ക്രിസ്തു മടങ്ങി വരുന്നതിനെ തുടർന്ന് ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് മഹോപദ്രവം സംഭവിക്കുന്നത് അന്ത്യനാളുകളിലെ “യുഗാവസാനത്തിങ്കൽ” ആയിരിക്കും. കർത്താവ് ഭൂമിയിൽ വാഴാൻ മഹത്വത്തിലും ശക്തിയിലും മടങ്ങിവരുന്നതിന് തൊട്ടുമുൻപുള്ള ഒരു ചെറിയ കാലയളവ് ആണ് മഹോപദ്രവകാലം. നാം വായിക്കുന്നു:

“ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും; ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വീളുന്നു” (മത്താ. 24:29-30).

യേശു ക്രിസ്തു ധാരാളം അടയാളങ്ങൾ ആ സമയത്ത് പഴയനിയമ വിശുദ്ധൻമാരായിരുന്ന തന്റെ ജൂത ശിഷ്യൻമാർക്ക് നൽകി. അതിലൊരു അടയാളം പെട്ടെന്ന് ആഗോളവ്യാപകമായി ആളുകൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്. യേശുവിന് അത് സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം ആണെന്ന് പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം, യേശു മരിച്ച് കല്ലറയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ സഭ വെളിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, “ലോകാവസാനം” എത്തി എന്നു യിസ്രായേലിനുള്ള അടയാളമായി പെട്ടെന്ന് ആഗോളവ്യാപകമായി ആളുകൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നു യേശു പറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്നുള്ള ഈ അപ്രത്യക്ഷമാകൽ ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ ഉൽപ്രാപണം ആണെന്ന് നമുക്കറിയാം. സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപ്പാട് ലഭിച്ച പൗലോസ് 1 തെസ്സലോനീകർ 5:1-9, 2 തെസ്സലോനീകർ 2:1-13 വരെ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

യുള്ള വാക്യങ്ങളിൽകൂടി കർത്താവിന്റെ ദിവസം (മഹോപദ്രവകാലം) സഭ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ സംഭവിക്കില്ല എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

“ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിനല്ല, നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിലും രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്” (1 തെസ്സ. 5: 9,10).

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പെട്ടെന്നുള്ള ഈ അപ്രത്യക്ഷമാകൽ യിസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിലെ അവസാനത്തെ ഏഴ് വർഷങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും അതിനു ശേഷം രാജ്യം യേശുവിന്റെ സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും യിസ്രായേലിനുള്ള വ്യക്തമായ അടയാളമാണ്.

യിസ്രായേലിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ലോകാവസാനത്തിന്റെയും, അതിനു ശേഷം രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന മൂന്ന് അടയാളങ്ങളെപ്പറ്റി യേശു ലൂക്കോസ് 17:26-36 വാക്യങ്ങളിൽ സംസാരിക്കുന്നു:

i) ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ “നോഹയുടെ കാലത്തെപ്പോലെ ആയിരിക്കും”. നോഹ സുരക്ഷിതമായി മാറ്റപ്പെട്ടതിനു ശേഷം പ്രളയം വന്നു. മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിൽ “അതിക്രമം വർദ്ധിക്കുകയും”, “മനുഷ്യർ പെരുകുകയും”, “തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചവരെ ഭാര്യമാരായി എടുക്കുകയും” ചെയ്തു.

ii) ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ “ലോത്തിന്റെ കാലത്തു” സൊദോമിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെയായിരിക്കും. ലോത്ത് സൊദോമിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെട്ട ദിവസം അവിടെ തീയിറങ്ങി. ദൈവം സ്വവർഗ്ഗപ്രേമത്തെയും ലൈംഗിക അരാജകതയ്ക്കേതും ന്യായം വിധിച്ചു.

iii) ആഗോളവ്യാപകമായി വ്യക്തികൾ നൊടിയിടയിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകും. കിടക്കമേൽ നിന്നും, വയലിൽ നിന്നും, പൊടിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും “ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും”. “കൈക്കൊള്ളും” എന്ന വാക്കിന്റെ യവനപദം “ഒരാളിലേക്ക് തന്നെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുക” എന്നതാണ്. “ഉപേക്ഷിക്കും” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം “തള്ളിക്കളയുക” എന്നതാണ്.

ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനോട് അവരെ “എവിടേക്കാണ്” കൈക്കൊള്ളുന്നത് എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ കഴുകന്മാരെപ്പോലെ ചിരകിടച്ചുയർന്ന് ജീവനുള്ള, രക്ഷിക്കുന്ന ശരീരത്തിലേക്ക് (യവനഭാഷയിൽ അത് സോമാ ആണ്, ചത്ത ശവത്തേക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്തോമാ അല്ല.) അവരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുമെന്ന് യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു.

ശിഷ്യന്മാർക്ക് കർത്താവിന്റെ മറുപടി മനസ്സിലായി കാണില്ല. കാരണം, അവർ അപ്പോഴും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ന്യായപ്രമാണയുഗത്തിൽ ആണ്. എന്നാൽ യേശു ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച മൂന്ന് അടയാളങ്ങളും സ്പഷ്ടമാണ്. മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുൻപ് നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവർ പെട്ടെന്ന് മുകളിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് രാജ്യം വെളിപ്പെടുന്നതെന്ന് അവർ അറിയും.

“യുഗാവസാനം” വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന യിസ്രായേലിനുള്ള അവസാനത്തെ അടയാളമാണ് സഭയുടെ ഉത്പ്രാപണം.

സഭായുഗം വിശ്വാസത്യാഗത്തിൽ സമാപിക്കും

ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിലൂടെയാണെന്ന് ചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കൃപാവര സംഘങ്ങളുടെ വലിയ കൂട്ടങ്ങളെ അവർ അതിന് തെളിവായി ചൂണ്ടി കാണിക്കുന്നു. രാജ്യ വേദശാസ്ത്രത്തിന് ഇപ്പോൾ വളരെ പ്രചാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ടെലിവിഷൻ സുവിശേഷകർക്ക് കൂടുതൽ സംഭാവന കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവം നിങ്ങളെ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹിക്കും എന്ന “സമൃദ്ധിയുടെ സുവിശേഷം” ഇതിനോടൊപ്പം വിളിച്ചുപറയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന് ഏറെ പ്രചാരം ലഭിച്ചത്. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ധനവാന്മാർ ആകണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് അവർ നിങ്ങളോട് പറയും. ഭൗതിക നന്മകൾ ദൈവം കൂടെയുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ് ഇക്കൂട്ടർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന റോൾസ് റോയ്സ് കാറുകളും, അവധിക്കാല വസതികളും, സ്വകാര്യ ജെറ്റ് വിമാനങ്ങളും, ഇക്കൂട്ടർ കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപുള്ള അന്ത്യകാല ഉണർവിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ചിലരെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ പൂർണ്ണമായും അസത്യമാണ്!

ദൈവവചനം ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു:

“പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ: ദൈവം ലോകത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാകേണ്ടതിനു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു” (യാക്കോ. 2:5-6).

യിസ്രായേൽ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ അവരെ ഭൗതികമായി അനുഗ്രഹിക്കുമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ കാരണം അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഭൗതിക ജനതയാണ്. എന്നാൽ സഭയ്ക്ക് അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദത്തവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം സഭ ദൈവത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ജനമാണ്. “ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന നഗരമില്ലല്ലോ, വരുന്നവരുള്ളത് അത്രേ നാം അന്വേഷിക്കുന്നത്” (എബ്രാ. 13:14).

സഭായുഗത്തിന്റെ ചരിത്രം കാലക്രമം അനുസരിച്ച് ആസ്യയിലെ ഏഴ് സഭകൾക്കുള്ള ദൂതുകളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

- എഫെസോസ് അപ്പൊസ്തോലിക കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു;

- സ്മർനാ വിജാതീയരാലുള്ള പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന സഭ തുടങ്ങി എഡി 313-ലെ സഹിഷ്ണുതാ രാജശാസനം (മിലാൻ വിളംബരം) വരെയുള്ള കാലഘട്ടം;

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

- പെർഗ്ഗമോസ് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ഔദ്യോഗിക സഭ;

- തുയമൈര മഹാനായ ഗ്രിഗറിയുടെ കീഴിൽ പാപ്പാ സഭ എഡി 590-ൽ രാഷ്ട്രീയായികാരം കയ്യടക്കുന്നു.

- സർട്ടീസ് എഡി 1517 തുടങ്ങി നവീകരണത്തിന്റെ സമയത്ത് റോമിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് “രക്ഷപെട്ട” നവീകരണ സഭയെ ഇത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു;

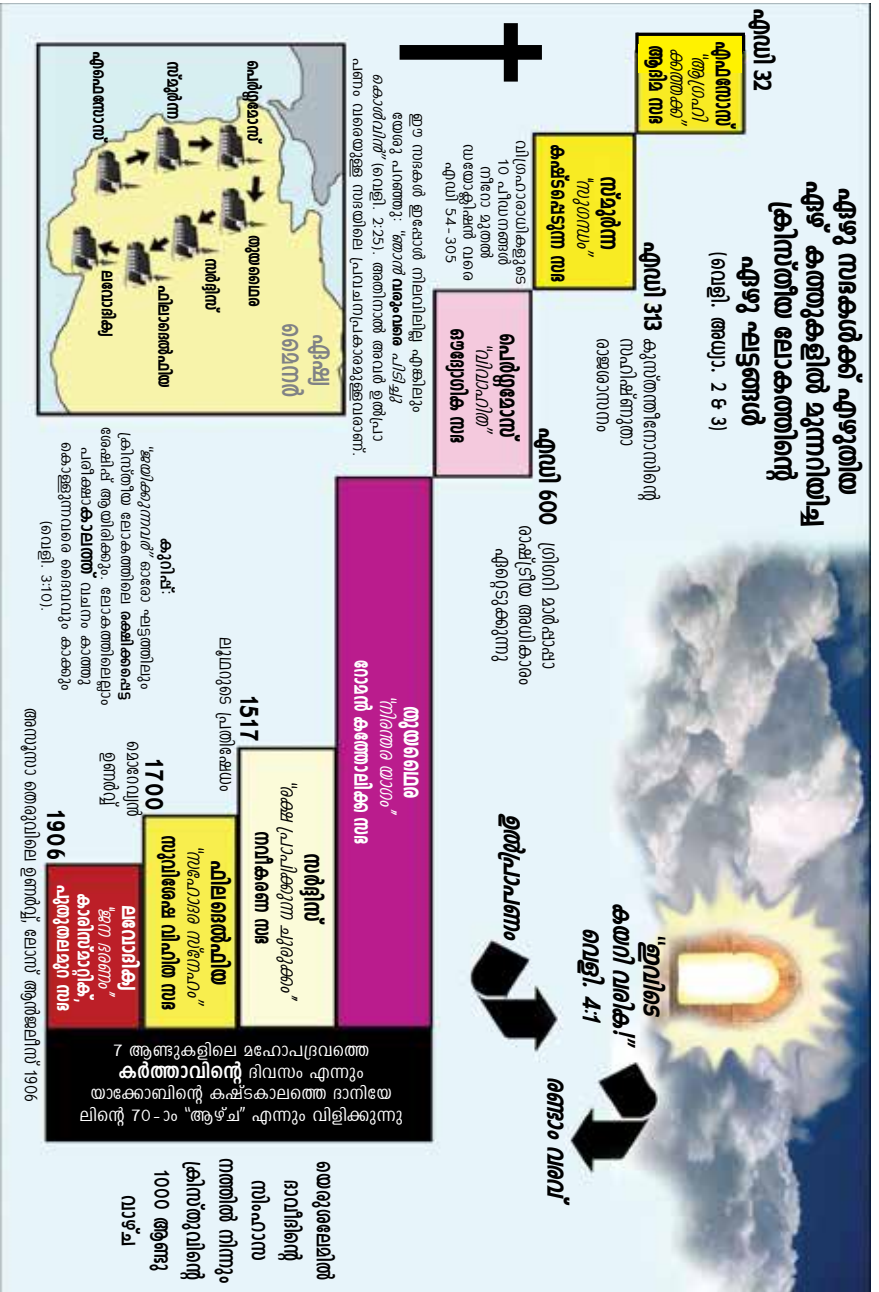
- ഫിലദെൽഫ്യ 1700-ലെ മൊറൊവിയൻ ഉണർവ്വാടുകൂടി ആരംഭിച്ച മിഷനറി സഭയെ ഇത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

ഉത്പ്രാപണത്തിന് മുൻപുള്ള ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടമായ

- ലവൊദിക്യോ സഭയുടെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ. ഇത് കർത്താവിനെ മനം മടുപ്പിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അതിനെ “വായിൽ നിന്നു ഉമിണ്ണുകളയും”. ലവൊദിക്യയിലെ സഭ “ഞാൻ ധനവാൻ; സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു; എനിക്കു ഒന്നിനും മുട്ടില്ല!” എന്നു പറയുന്നു, ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിലെ ആഗോളസഭാ ഐക്യ സമിതിയും, വ്യാജ കൂപാവര പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സഭകളുടെ അവസാനത്തെ ഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തെ വാണിജ്യ വൽക്കരിച്ചു.

ഒട്ടനവധി വസ്തുവകകൾ കൊണ്ടും നിക്ഷേപങ്ങൾ കൊണ്ടും സമ്പന്നമാണ് ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥാപിത സഭകൾ. പശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചില പാസ്റ്റർമാർ ഭാരിച്ച വ്യവസ്ഥാ ശമ്പളം പറ്റുന്നു. മിക്കവരും ആളുകളെ അല്ലെങ്കിൽ അംഗങ്ങളെ വാണിജ്യവസ്തുക്കൾ ആക്കുന്നു (2 പത്രോ. 2:1-3). കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിച്ച മിഷണറിമാരിൽ നിന്ന് എത്ര വ്യത്യസ്തരാണ് ഇക്കൂട്ടർ! ഇതാണ് സഭായുഗത്തിന്റെ അന്ത്യ ഘട്ടം. പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ചയിൽ തുടങ്ങി വിശ്വാസത്യാഗത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന യുഗം.

ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരോ ഘട്ടത്തിലും സഭയിൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും വ്യാജ വിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ “ജയിച്ചവർ” എന്ന് വിളിക്കുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഉത്പ്രാപണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ ഭാവി ചരിത്രത്തിലെ (ദാനി. 9:27) അവസാനത്തെ “ആഴ്ച” (ഏഴ് വർഷങ്ങൾ) ഇതോടെ ആരംഭിക്കും. ഈ കാലയളവിൽ “ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും” (റോമ. 11:26). ഏഴാമത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അവസാനത്തെ യുഗത്തിൽ ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന രാജ്യത്തിൽ യിസ്രായേലിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കർത്തവ്യത്തിനുവേണ്ടി ഈ കാലയളവ് യിസ്രായേലിനെ ഒരുക്കും. അതിനുശേഷം പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും ഉണ്ടാകും.

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

യോഹന്നാൻ ഏഴ് സഭകൾക്ക് ദൂത് എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. “ഇവിടെ കയറി വരിക!” എന്ന ശബ്ദവും യോഹന്നാൻ കേട്ടു.

പെട്ടെന്ന് യോഹന്നാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ യേശു മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ ന്യായവിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഏഴുമുദ്രകൾ തുറക്കാൻ ആരംഭിച്ചത് യോഹന്നാൻ കണ്ടു. ഒരോ മുദ്ര തുറക്കുമ്പോഴും ഭൂമിയിലേക്ക് ഒരോ ന്യായവിധി വീഴും. ഈ ന്യായവിധികൾ അന്ത്യകാലത്ത് ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഉഗ്രകോപമാണ്. ഏഴ് വർഷം നീളുന്ന മഹോപദ്രവകാലത്ത് അത് ഭൂമിയിൽ വെളിപ്പെടും. മഹോപദ്രവത്തിനു മുമ്പായി ഉൽപ്രാപണം സംഭവിക്കും.

ആയിരം ആണ്ടുകളിലെ വാഴ്ചയ്ക്കായി, രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവുമായ ക്രിസ്തു കല്ല്യാണത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങിവരുമ്പോൾ 7 വർഷക്കാലത്തെ ദൈവിക ന്യായവിധികളെപ്പറ്റി വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ കൂടുതലായി ഒന്നുതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് ഏഴാമത്തെ കാര്യനിർവ്വഹണഘട്ടമായ രാജ്യത്തിന്റെ യുഗമാണ്.

ഏഴാമത്തെ യുഗം ദൈവരാജ്യ യുഗമാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്

യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് യുഗങ്ങളുടെ പരമകോടിയാണ്. ഈ മഹാസംഭവത്തിലേക്കാണ് ചരിത്രവും പ്രവചനവും എല്ലാം കൂതിക്കുന്നത്: രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും ആയി വാഴാൻ ക്രിസ്തു “കല്യാണത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരും” (ലൂക്കോ. 12:36). സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് ദൈവപുത്രൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ വന്നതാണ് കർത്താവിന്റെ ആദ്യത്തെ വരവ്. അവിടുന്ന് സ്വന്തം ജനത്താൽ, യിസ്രായേലിനാൽ തന്നെ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട് കുരിശിലെ വേദനയും കഷ്ടവും സഹിച്ചു. എന്നാൽ യേശു ഇതെല്ലാം അനുഭവിച്ചു. “തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന സന്തോഷം ഓർത്തു അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ” സഹിച്ചു... (എബ്രാ. 12:2). തന്റെ മരണത്താൽ അവിടുന്ന് “അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്കു നടത്തും”. താൻ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്ത് ഇരുന്നുകൊണ്ട് “തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം ആകുവോളം കാത്തിരിക്കുന്നു”. രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ, ക്രിസ്തു മഹാശക്തിയോടെ ഭൂമിയിൽ വാഴും. സാത്താനെ അവിടുന്ന് 1,000 വർഷത്തേക്കു ബന്ധിക്കും. എതിർക്രിസ്തുവും അവന്റെ കള്ളപ്രവാചകനും തീപ്പെയ്കയിലേക്ക് എറിയപ്പെടും. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നിൽ എല്ലാ മൂടും മടങ്ങും.

യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ ഭാഗികമായ പുനരുത്ഥാനം സംഭവിക്കുമെന്ന് ദാനിയേൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഏഴു വർഷത്തെ മഹോപദ്രവത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയെപ്പറ്റി ദാനിയേൽ 11:36-45 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതിനു ശേഷം മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയെപ്പറ്റി 12-ാം അധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ എഴുതി:

“നിലത്തിലെ പൊടിയിൽ നിദ്ര കൊള്ളുന്നവരിൽ പലരും ചിലർ നിത്യജീവനായും ചിലർ ലജ്ജയ്ക്കും നിത്യനിന്ദയ്ക്കുമായും ഉണരും. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഭപോലെയും പലരെയും നീതിയിലേക്കു തിരിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും എന്നും എന്നേക്കും പ്രകാശിക്കും” (ദാനി. 12:2-3).

ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നവർ പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ അല്ല. കാരണം ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവരും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു (മത്താ. 27:52-53). അവർ സഭായുഗത്തിലെ പുതിയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാരും ആയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല, കാരണം അവർ മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുൻപ് ഉത്പ്രാപണം പ്രാപിച്ചു. അക്കൂട്ടർ മഹോപദ്രവ കാലത്ത് മൃഗത്താൽ രക്തസാക്ഷികളായി തീർന്നവരാണെന്ന് യോഹന്നാൻ പറയുന്നു (വെളി. 20:4). ലജ്ജക്കും നിത്യനിന്ദയ്ക്കുമായി ഉണരുന്നവർ മൃഗവും, മഹോപദ്രവകാലത്ത് അവനെ പിൻപറ്റിയവരുമാണ്. മത്തായി അവരെ വിളിക്കുന്നത് “കോലാടുകൾ” എന്നാണ്. ജീവനുള്ള രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ഈ ‘കോലാടുകൾ’ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ “പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകും” (മത്താ. 25:41). വധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അവർ പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിച്ച ശരീരങ്ങളുമായി

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന തീപ്പൊയ്കയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യും (ദാനി. 7:11; വെളി. 19:20).

രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ക്രിസ്തു ഭൂമിയിലേക്ക് മടങ്ങി വരുന്ന ആശ്ചര്യജനകമായ കാഴ്ച മനുഷ്യർ നോക്കി കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒട്ടേറെ ദൈവവചന ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും. പൗലോസ് പറയുന്നു, “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അഗ്നിജാലയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം കൊടുക്കുമ്പോൾ...” (2 തെസ്സ. 1:8).

മത്തായി പറയുന്നു, “മനുഷ്യപുത്രൻ ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സോടും കൂടെ വരുന്നതു കാണും” (മത്താ. 24:30). യൂദാ പറയുന്നു, “ഇതാ കർത്താവു എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും....ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു” (യൂദാ 14-15).

യോഹന്നാൻ കൂടുതൽ വിശദമായി എഴുതുന്നു: “അനന്തരം സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി; അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനു വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും എന്നും പേർ. അവൻ നീതിയോടെ വിധിക്കുകയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ കണ്ണു അഗ്നിജാല, തലയിൽ അനേകം രാജമുടകൾ... സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം നിർമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷ വസ്ത്രം ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗമിച്ചു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ അവന്റെ വായിൽ നിന്നു മുർച്ചയുള്ളവാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവൻ ഇരിമ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കോപവും ക്രോധവുമായ മദ്യത്തിന്റെ ചക്കു അവൻ മെതിക്കുന്നു. രാജാധിരാജാവും കർത്താധി കർത്താവും എന്ന നാമം അവന്റെ ഉടുപ്പിന്മേലും തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (വെളി. 19:11-16).

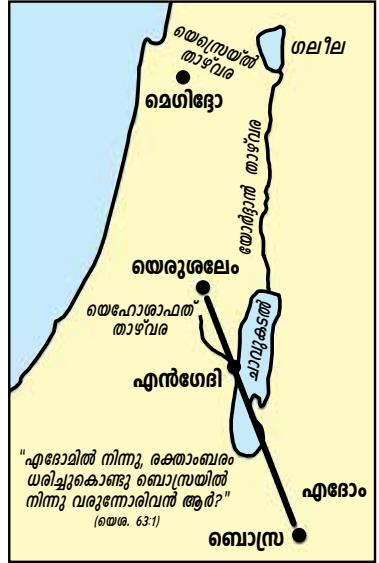
“ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ ഊതിയപ്പോൾ: ലോകരാജ്യം നമ്മുടെ കർത്താവിനും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിനും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്തെന്നേക്കും വാഴും എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാഘോഷം ഉണ്ടായി” (വെളി. 11:15).

യെശയ്യാവ് എഴുതി: “യഹോവ തന്റെ കോപത്തെ ഉഗ്രതയോടും തന്റെ ശാസനയെ അഗ്നിജാലകളോടും കൂടെ നടത്തുവാൻ അഗ്നിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും; അവന്റെ രഥങ്ങൾ ചൂഴലിക്കാറ്റുപോലെയിരിക്കും. യഹോവ അഗ്നികൊണ്ടും വാൾകൊണ്ടും സകലജഡത്തോടും വ്യവഹരിക്കും; യഹോവയുടെ നിഹതന്മാർ വളരെ ആയിരിക്കും” (യെശ. 66:15-16).

അപ്പൊസ്തൊലന്മാരായ പത്രൊസും, യാക്കോബും, യോഹന്നാനും കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന്റെ പൂർവ്വദർശനം മറുരുപമലയിൽ വച്ച് പ്രാപിച്ചു. മർക്കൊസ് അതു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു തനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഭൂമിയിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും വെളുപ്പിച്ചാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവന്റെ വസ്ത്രം അത്യന്തം വെളുപ്പായി തിളങ്ങി” (മർക്കൊ. 9:2-3).

യൂദാ എഴുതി: “ഇതാ കർത്താവും എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത ഭക്തിവിരുദ്ധമായ സകല പ്രവൃത്തികളും നിമിത്തം ഭക്തികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പരഞ്ഞ സകലനിഷ്ഠാരങ്ങളും നിമിത്തവും ഭക്തികെട്ടവരെ ഒക്കെയും ബോധം വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പ്രവചിച്ചു” (യൂദാ 15). അന്നാളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽ ഒലിവ് മലയിൽ നിൽക്കുമെന്ന് സെഖര്യാവു സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. യേശുവാവ് കർത്താവ് ഏതു ദിശയിലൂടെയാണ് യെരൂശലേമിൽ ഇറങ്ങുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“എങ്ങാമിൽ നിന്നു, രക്താംബരം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ബോസ്രയിൽ നിന്നു വരുന്നോരിവൻ ആർ? വസ്ത്രാലംകൃതനായി തന്റെ ശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ നടകൊള്ളുന്നോരിവൻ ആർ? നീതിയെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനും രക്ഷിപ്പാൻ വല്ലഭനുമായ ഞാൻ തന്നേ” (യെശ. 63:1).

ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ, “...ഏതു കണ്ണും, അവനെ കുത്തിത്തുളച്ചവരും അവനെ കാണും” (വെളി. 1:7). ക്രിസ്തു വരുന്നത് ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും ആളുകൾ കാണും. കർത്താവ് ഒരു ദിവസത്തോളം ആകാശത്തിൽ, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു നിൽക്കുമെന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം കർത്താവ് തെക്കു കിഴക്കേ ദിശയിൽ നിന്ന് ഏദോം മലയുടെ മുകളിലൂടെ, (ബോസ്റ്റ്) യെരൂശലേമിന് തെക്കു കിഴക്കുള്ള യഹോശാഫാത്ത് താഴ്വരയ്ക്ക് അപ്പുറം യെരൂശലേമിന് കിഴക്കുള്ള ഒലിവ് മലയിലേക്ക് ഇറങ്ങും. 2,000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കടന്നുപോയ അതേ സ്ഥാനമാണിത്!

കർത്താവിന്റെ വരവ് കാണുന്നതു വരെ യിസ്രായേൽ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് മായത്തരമാണ്. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ മാനസാന്തരപ്പെടാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി ഏറെ താമസിച്ച് പോയിരിക്കും. മഹോപദ്രവത്തിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ റഷ്യയും / ഇസ്ലാമിക സൈന്യങ്ങളും ദേശത്തെ അധിനിവേശം ചെയ്യുമ്പോൾ യിസ്രായേൽ മനസാന്തരപ്പെടും. “വടക്കുനിന്നുള്ള ശത്രുവിനെ ദൈവം അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദൂരത്താക്കുമ്പോൾ” ദേശത്തിനു മേൽ ആത്മാവിനെ അയക്കുമെന്ന് യോവേൽ പ്രവാചകൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു (യോവേ. 2:20). “അന്നുമുതൽ മേലാൽ, ഞാൻ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെന്നു യിസ്രായേൽ ഗൃഹം അറിയുമെന്ന്” യെഹെസ്കേൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (യെഹെ. 39:20-29).

ഉൽപ്രാപണം ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അല്ല

ഉൽപ്രാപണം മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുൻപ് നിമിഷാംശം കൊണ്ട് നടക്കും, “പെട്ടെന്നു കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും” (1 കൊരി. 15:52). എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അല്പം ദീർഘമായ സമയം എടുത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ഭൂലോകത്തെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദർശിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടും എതിർക്രിസ്തുവുമായി താൻ ഹർമ്മഗെദോൻ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമെന്നതുകൊണ്ടും അത് അല്പം ദീർഘമായ ഒരു പ്രക്രിയ ആയിരിക്കും.

ഉൽപ്രാപണത്തിൽ കർത്താവ് “ആകാശത്തിലാണ്” വരുന്നത്. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ അവിടെയാണ് കർത്താവിനെ സന്ധിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ കർത്താവ് തന്റെ വിശുദ്ധരായി അനുതപിച്ച യിസ്രായേലിനെ എതിർക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനാണ് വരുന്നത്. അവിടുന്ന് ഒലിവ് മലയിൽ വന്നു നിൽക്കും.

ഉൽപ്രാപണം കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളനായി വരുന്ന ക്രിസ്തു തന്റെ കാന്തയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണത്തിന് കൊണ്ടുപോകുന്ന സമയത്ത് ഭൂമിയിൽ മഹോപദ്രവം നടക്കുകയായിരിക്കും.

മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷം കർത്താവ് വരുമ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ന്യായാസനത്തിൽ “തന്നെത്താൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന” തന്റെ കാന്തയുമായിട്ടായിരിക്കും വരിക (വെളി. 19:7). അവൾ തനിക്ക് ലഭിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണവിരുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് കർത്താവ് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവൻ “കല്യാണത്തിൽ നിന്നാണ് മടങ്ങിവരുന്നത്” (ലൂക്കോ. 12:36) എന്നു കാണുന്നത്. മണവാട്ടിയില്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിവാഹം നടത്താൻ കഴിയില്ല. സഭ “മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷം ഉടനെ” കർത്താവിനോട് ഒപ്പം (മത്താ. 24:29) ഭൂമിയിലേക്ക് വരണമെങ്കിൽ അവൾ മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുൻപ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടണം. ഉൽപ്രാപണത്തിൽ കർത്താവ് സഭായുഗത്തിലെ തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ ചേർക്കാനാണു വരുന്നത്. എന്നാൽ അവന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ കർത്താവ് തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരും ചേർന്നാണ് വരുന്നത്.

രണ്ടാമത്തെ വരവ് മഹോപദ്രവകാലത്തിനു ശേഷമാണ്

ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് “ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം (മഹോപദ്രവം) കഴിഞ്ഞ ഉടനെ” ആയിരിക്കും (മത്താ. 24:29). സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം നടക്കുന്നത് ഏഴ് വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മഹോപദ്രവകാലത്തിനു തൊട്ടു മുൻപാണ്. “എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ആ നാൾ കള്ളൻ എന്ന പോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല... ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിനല്ല, നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്” (1 തെസ്സ. 5:4,9-10).

7 - ദൈവരാജ്യ യുഗം

അവസാനയുഗം ആരംഭിക്കുന്നത് ക്രിസ്തു രാജാധിരാജാവായി 1,000 ആണ്ടുകൾ ഭൂമിയിൽ വാഴാൻ ഒലിവ് മലയിൽ ഇറങ്ങുമ്പോഴാണ്. ലോകത്തിന്റെ തിന്മ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. എതിർക്രിസ്തുവും അവന്റെ കൂട്ടാളികളും വധിക്കപ്പെടും. പുനരുത്ഥാന ശരീരങ്ങൾ ലഭിച്ച അവർ തീപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളപ്പെടും. സാത്താനെയും അവന്റെ ദൂതവൃന്ദങ്ങളെയും ചങ്ങലക്കിട്ട് അഗാധകുപത്തിൽ (അടിയില്ലാക്കുഴി) തള്ളും. 1,000 ആണ്ടുകൾ അവർ അവിടെ യാതന അനുഭവിക്കും.

കർത്താവിന്റെ വരവിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ അവിടുന്ന് തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജ്യമായ യിസ്രായേലിനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും. “അവർ അവന്റെ വൃതന്മാരെ ആകാശത്തിന്റെ അരുതിമുതൽ അരുതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും” (മത്താ. 24:31). യേശു ക്രിസ്തു യിസ്രായേലിനെ “എന്റെ ഈ സഹോദരന്മാർ” എന്നു വിളിക്കുന്നു (മത്താ. 25:40). മഹോപദ്രവം അതിജീവിച്ച എല്ലാ രാജ്യങ്ങളെയും തന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തുവാൻ കർത്താവ് അവരെ യെരൂശലേമിലേക്ക് കൂട്ടിവരുത്തും.

മഹോപദ്രവകാലത്തെ ന്യായവിധിക്കു ശേഷം ലോക ജനസംഖ്യ തുലോം കുറവായിരിക്കും. യേശുയ്യാവ് അതിനെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്: “അതുകൊണ്ടു ഭൂവാസികൾ ദഹിച്ചുപോയി ചുരുക്കാപേർ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു” (യെശ. 24:6). യേശു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: “ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; വൃതന്മാർ നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും” (മത്താ. 24:22). എതിർക്രിസ്തുവും, അവൻ ക്രിസ്തുവിനെതിരെ അണിനിരത്തിയ വലിയ സൈന്യങ്ങളും കർത്താവിന്റെ വരവിൽ നശിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, മഹോപദ്രവത്തെ അതിജീവിച്ച ജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങളെ അവന്റെ ‘തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ’ മുമ്പിൽ കൂട്ടും (മത്താ. 25:31-46). ഈ ജാതികളെ ചെമ്മരിയാടുകളെയും (രക്ഷിക്കപ്പെട്ട) കോലാടുകളെയും (രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത) തരം തിരിക്കുന്നതുപോലെ വേർതിരിക്കും. ചെമ്മരിയാടുകളോട് അവിടുന്ന് പറയും: “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ” (മത്താ. 25:34).

കോലാടുകളോട് താൻ പറയും:

“ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എന്നെ വിട്ടു പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ” (മത്താ. 25:41).

അതുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ അവശേഷിക്കുന്ന രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളെ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തി ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം ആരംഭിക്കും. ചെമ്മരിയാടുകൾ മഹോപദ്രവം അതിജീവിച്ച ജീവനുള്ള ജാതികൾ ആയതുകൊണ്ട് അവർക്കു പുനരുത്ഥാനശരീരം ലഭിക്കുകയില്ല. സെഖര്യാവ് അതു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

“എന്നാൽ യെരൂശലേമിനു നേരെ വന്ന സകലജാതികളിലും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഏവനും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ രാജാവിനെ നമസ്കരിപ്പാനും കൂടാൻ പെരുനാൾ ആചരിപ്പാനും ആണ്ടുതോറും വരും” (സെഖ. 14:16).

കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യ

കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനു ശേഷം പെട്ടെന്ന് ഭൂമിയിൽ വച്ചു കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണവിരുന്നിന് നടക്കും. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുള്ളൂ. നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു” (വെളി. 19:9). കർത്താവ് കുരിശിൽ ഏറുന്നതിന് മുൻപ് അന്ത്യഅത്താഴത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ദൈവരാജ്യം വരുവോളം ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ഇന്നു മുതൽ കുടിക്കയില്ല” എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (ലൂക്കോ. 22:18). യേശു പറഞ്ഞു:

“യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവൻ അര കെട്ടി അവരെ ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുകയും വന്നു അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകയും ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ലൂക്കോ. 12:37).

1,260 ദിവസങ്ങൾ വീതമുള്ള രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുള്ള മഹോപദ്രവകാലം ഏഴ് വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കും. കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനു ശേഷം ഉടനെയും, കർത്താവ് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻപും ഒരു പ്രത്യേക കാലയളവ് ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു ദാനിയേൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ദാനിയേൽ എഴുതി:

“നിരന്തരഹോമയാഗം നിർത്തലാക്കുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന ജോലികൾക്കും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ (മഹോപദ്രവകാലത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ) 1,290 ദിവസം ചെല്ലും. 1,335 ദിവസത്തോളം കാത്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ” (ദാനി. 12:11-12).

കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണവിരുന്നും, (വെളി. 19:9) മഹോപദ്രവകാലം അതിജീവിച്ച ജീവനോടിരിക്കുന്ന സകല ജാതികളുടെ ന്യായവിധിയും (മത്താ. 25:31-46) കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനു ശേഷം ഉടനെയും, സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ച തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപും സംഭവിക്കും. എഴുപത്തഞ്ച് ദിവസത്തെ കാലയളവിന്റെ അവസാനത്തിൽ, കർത്താവ് മടങ്ങിവരുന്നതിനു ശേഷം അവ ശേഷിക്കുന്നവരെ “അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ” എന്നു വിളിക്കുന്നു. “ചെമ്മരിയാടുകൾക്ക്” (രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജീവനോടിരിക്കുന്ന ജാതികൾ) ഉള്ള പ്രതിഫലം അവർക്കു രാജ്യം അവകാശമാക്കാൻ യേശു അവസരം കൊടുക്കും എന്നതാണ്. യേശു ചെമ്മരിയാടുകളോട് പറയും,

“എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ” (മത്താ. 25:34).

മഹോപദ്രവകാലത്തെ രക്തസാക്ഷികൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും

ഏഴു വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മഹോപദ്രവകാലത്ത് രക്തസാക്ഷികളായവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും പുനരുത്ഥാന ശരീരങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനോടൊത്ത് 1,000 വർഷങ്ങൾ വാഴുകയും ചെയ്യും (വെളി. 20:4). സഭായുഗത്തിലെ വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തുവിനോടൊത്ത് വാഴും. ഇക്കൂട്ടർ **മഹോപദ്രവകാലത്തിനു മുൻപ്** ഉൽപാപണം പ്രാപിച്ചവരാണ്. പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാർ പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് യിസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കും (മത്താ. 19:28). അപ്പൊസ്തലന്മാർ യിസ്രായേലിനെ ന്യായം വിധിക്കുമെന്ന് യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു രണ്ടു പ്രാവശ്യം വാഗ്ദത്തം കൊടുത്തു (ലൂക്കോ. 22:29-30). അപ്പൊസ്തലന്മാർ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം ആയതുകൊണ്ട് (എഫെ. 2:20) അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാന ശരീരങ്ങളിൽ മാത്രമേ വാഴാൻ ആകൂ.

പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ഉയിർത്ത് കല്ലറയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുകയും ചിലർ യെരൂശലേമിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുപോലെ (മത്താ. 27:52-53); യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് 40 ദിവസം പ്രത്യക്ഷനായിരുന്നതുപോലെയും, സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിൽ പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാർ ഭൂമിയിൽ കർത്താവിനെ സേവിക്കാൻ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

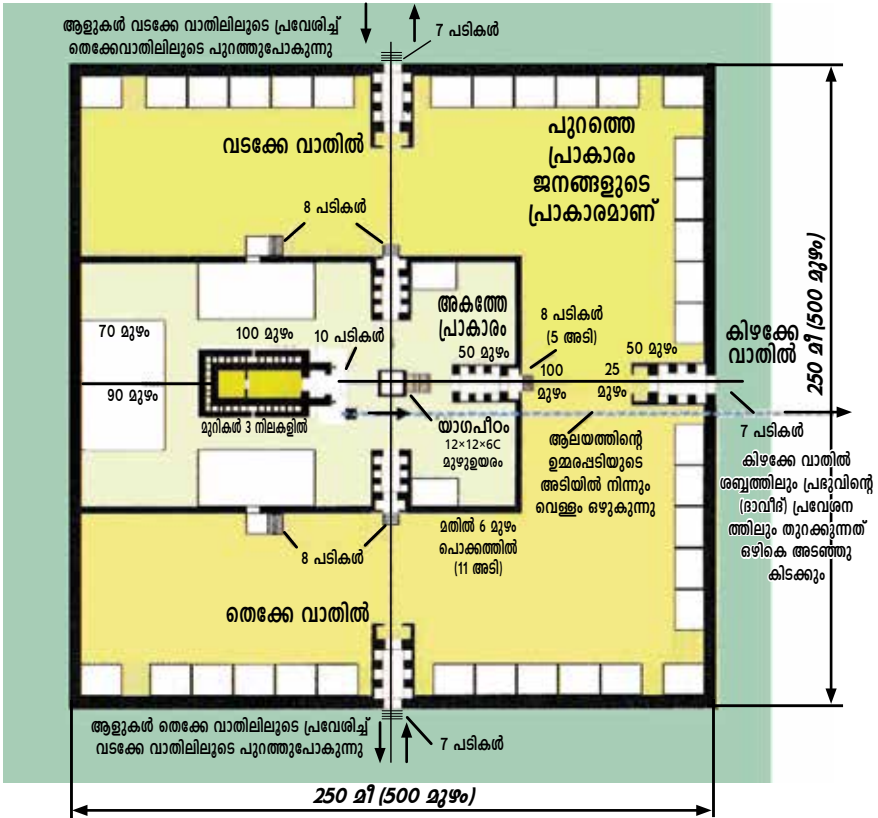
ഒരോ യഹൂദനും സ്വന്തദേശത്തിലേക്ക് തിരികെ വരും

ഭൂമുഖത്തുള്ള ഒരോ യഹൂദനേയും തങ്ങളുടെ ദേശത്തിലേക്ക് കുട്ടിവരുത്തപ്പെടും (യെഹെ. 39:28; യിരെ. 31:34); അവരെ തർശ്ശീശിന്റെ (ബ്രിട്ടൺ / യു. എസ്.എ) വിമാനത്തിലോ, കപ്പലിലോ കൊണ്ടുവരും. “ചൊന്നും വെള്ളിയും” ആദ്യമായി കൂടെ കൊണ്ടുവരുന്നവർ ഇവരാണ് (യെശ. 60:8-9). മഹോപദ്രവകാലത്ത് വിശ്വസ്ത സാക്ഷികൾ ആയി നിലകൊണ്ടതിന് ജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ യഹൂദർക്ക് വലിയ ആദരവ് നൽകും. യഹൂദർ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്ത് “യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാർ” എന്നും നമ്മുടെ “ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാർ” എന്നും വിളിക്കപ്പെടും (യെശ. 61:6). സെഖര്യാവു ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

“അങ്ങനെ അനേകജാതികളും ബഹുവംശങ്ങളും യെരൂശലേമിൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ അന്വേഷിപ്പാനും യഹോവയെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാനും വരും. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ആ കാലത്തു ജാതികളുടെ സകലഭാഷകളിലും നിന്നു പത്തുപേർ ഒരു യഹൂദന്റെ വസ്ത്രാഗ്രം പിടിച്ചു: ദൈവം നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ പോരുന്നു എന്നു പറയും” (സെഖ. 8:22-23).

യെഹെസ്കേൽ അധ്യായം 48-ൽ പറയുന്നതു പോലെ യിസ്രായേൽ ദേശം പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിലായി വിഭജിക്കപ്പെടും. പുരോഹിതന്മാർ കർത്താ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

യെഹെസ്കേലിന്റെ സഹസ്രാബ്ദ ദൈവാലയം - യെഹെ. 40-42

വിനോടൊത്ത് വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന് അടുത്തു തന്നെ വസിക്കും. ദാവീദ് അവർക്ക് പ്രഭുവായിരിക്കും. “എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് എന്നേക്കും അവർക്കു പ്രഭുവായിരിക്കും” (യെഹെ. 37:25).

ഒരു സഹസ്രാബ്ദ ദൈവാലയം നിർമ്മിക്കപ്പെടും

യെഹെസ്കേൽ 40 മുതൽ 43 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേകതകൾക്കനുസരിച്ചു നിർമ്മിച്ച വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തു വാഴും. ദൈവത്തിന്റെ അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്മരണാർത്ഥമുള്ള പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ അവിടെ ആരംഭിക്കും.

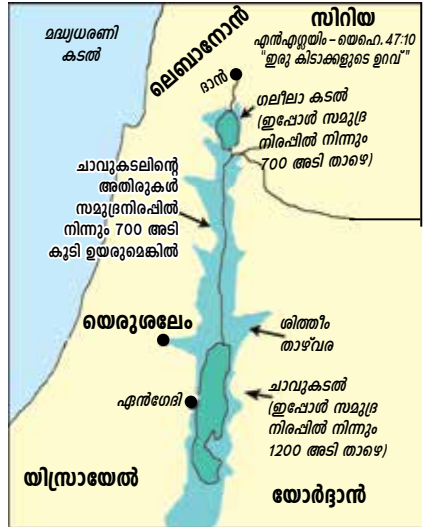
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സ് വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന് മുകളിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കും. ഇതിൽ നിന്നുള്ള വെളിച്ചം നഗരത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കും. രാജാക്ക

ന്മാർ അതിന് സാക്ഷികളാകുവാൻ വരും (യെശ. 60:1-3, 19-20). ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം അവന്റെ മന്ദിരത്തിനുള്ളിൽ ആയിരിക്കും (യെഹെ. 43:1-7).

“ഞാൻ അവരോടു ഒരു സമാധാനനിയമം ചെയ്യും; അതു അവർക്കു ഒരു ശാശ്വത നിയമമായിരിക്കും; ഞാൻ അവരെ ഉറപ്പിച്ചു പെരുക്കി അവരുടെ നടുവിൽ എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥാപിക്കും. എന്റെ നിവാസം അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടാകും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം സദാകാലത്തേക്കും അവരുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവയെന്നു ജാതികൾ അറിയും” (യെഹെ. 37:26-28).

ആദ്യത്തെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ നിന്ന് ബിസി 586-ൽ ദൈവ തേജസ്സ് വിട്ടു പോയതുപോലെ യഹോവ ഒരിക്കലും തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം വിട്ടുപോകയില്ല.

ക്രിസ്തു തിരികെ വരുമ്പോൾ യെരൂശലേമിന് കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ള ഒലിവ് മല രണ്ടായി പിളർന്ന് വിശുദ്ധ മന്ദിരം മുതൽ ചാവുകടൽ വരെ ഒരു വലിയ താഴ്വര രൂപീകൃതമാകും. വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ ശുദ്ധജലം വളരെയധികമായി ഒഴുകുന്നത് കൊണ്ട് ചാവുകടലിലെ ഉപ്പ് വെള്ളം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും അവിടെനിന്ന് മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകുകയും ചെയ്യും (യെഹെ. 47:1-12; യോവേൽ 3:18; സെഖ. 14:8). യഹൂദ്യ മരുഭൂമി ഫലഭൂയിഷ്ഠമാവുകയും അവിടുത്തെ നദികൾ എല്ലാം ഉറവകളിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളത്താൽ നിറയുകയും ചെയ്യും. “നിർജ്ജനപ്രദേശം ഉല്പന്നിച്ച പന്നിനിർപ്പുഷ്പം പോലെ പൂക്കും” (യെശ. 35:1).

യഹൂദർ ജാതികളോട് പ്രസംഗിക്കും

യഹൂദർ കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരായിരിക്കും. അവർ ദൈവവചനവുമായി രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്ക് പോകും:

“സീയോനിൽനിന്നു ഉപദേശവും യെരൂശലേമിൽനിന്നു യഹോവയുടെ വചനവും പുറപ്പെടും” (യെശ. 2:3).

കർത്താവിനെ ആരാധിക്കാൻ എല്ലാ ജാതികളും യെരൂശലേമിലേക്ക് പോകും. “എന്റെ ആലയം സകല ജാതികൾക്കും ഉള്ള പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (യെശ. 56:7).

സൃഷ്ടി സമാധാനം അനുഭവിക്കും

ക്രിസ്തു വാഴുമ്പോൾ ജന്തുലോകം വരെ ശാന്തി അനുഭവിക്കും:

“ചെന്നായ് കുഞ്ഞാടിനോടുകൂടെ പാർക്കും; പുള്ളിപ്പുലി കോലാട്ടുകുട്ടിയോടുകൂടെ കിടക്കും; പശുക്കിടാവും ബാലസിംഹവും തടിപ്പിച്ച മൃഗവും ഒരുമിച്ചു പാർക്കും; ഒരു ചെറിയ കുട്ടി അവയെ നടത്തും. പശു കരടിയോടുകൂടെ മേയും; അവയുടെ കുട്ടികൾ ഒരുമിച്ചു കിടക്കും; സിംഹം കാള എന്നപോലെ വൈക്കോൽ തിന്നും. മൂലകുടിക്കുന്ന ശിശു സർപ്പത്തിന്റെ പോതിങ്കൽ കളിക്കും; മൂലകുടിമാറിയിട്ട് പെതൽ അണലിയുടെ പൊത്തിൽ കൈ ഇടും. സമുദ്രം വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭൂമി യഹോവയുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു പൂർണ്ണമായിരിക്കയാൽ എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ എങ്ങും ഒരു ദോഷമോ നാശമോ ആരും ചെയ്കയില്ല” (യെശ. 11:6-9; യെശ. 65:25).

യിസ്രായേൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കും

ആയിരം ആണ്ടു വാഴ്ചക്കാലത്ത് ഒരു പുതിയ തലമുറ ഉയർന്നു വന്ന് യിസ്രായേലിനെ സേവിക്കാൻ വിസമ്മതം കാട്ടിയാൽ ആ രാഷ്ട്രം നശിച്ചു പോകും, “നിന്നെ സേവിക്കാത്ത ജാതിയും രാജ്യവും നശിച്ചുപോകും; ആ ജാതികൾ അശേഷം ശൂന്യമായ്പോകും” (യെശ. 60:12).

“അവൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ന്യായം വിധിക്കയും ബഹുവംശങ്ങൾക്കു വിധി കല്പിക്കയും ചെയ്യും; അവർ തങ്ങളുടെ വാളുകളെ കൊഴുക്കളായും കുന്തങ്ങളെ വാക്കത്തികളായും അടിച്ചുതീർക്കും; ജാതി ജാതിക്കു നേരെ വാളോങ്ങുകയില്ല; അവർ ഇനി യുദ്ധം അഭ്യസിക്കയും ഇല്ല” (യെശ. 2:4).

ക്രിസ്തുവിന്റെ കീഴിൽ തന്റെ സ്വന്തം ജനമായ യിസ്രായേൽ രാജ്യം ഭരിക്കുമ്പോൾ അവർ വലിയ അനുഗ്രഹവും, സമാധാനവും, സമൃദ്ധിയും അനുഭവിക്കുമെങ്കിലും ജാതികളിൽ നിന്ന് ഒരു പുതിയ തലമുറ ജനിക്കുകയും, അവർക്കു നന്മയോ തിന്മയോ തെരെഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ആയിരം ആണ്ടു വാഴ്ചക്കാലത്തിന്റെ അവസാനം ജാതികളെ പരീക്ഷിക്കാൻ സാത്താനെ അഗാധകുപത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് തുറന്ന് വിടുകയും അനേകർ വീണ്ടും അവനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ വീണ്ടും യെരൂശലേം വളയുകയും കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവരുടെ മേൽ തീയിറക്കുകയും ചെയ്യും (വെളി. 20:9).

ദുഃഖകരമെന്ന് പറയട്ടെ, യെരൂശലേമിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭൗതിക സാന്നിധ്യത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഹസ്രാബ്ദയുഗം അവസാനിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിനെതിരെയുള്ള കലഹത്തിലാണ്. സാഹചര്യങ്ങൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയം വഞ്ചന നിറഞ്ഞതും തികച്ചും അധർമികവുമാണ്. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയുടെ പ്രവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള പരാജയത്തിന് മാപ്പില്ല. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലൂടെ എല്ലാ കാല

ത്തിലേയും പാപികളായ മനുഷ്യർക്ക് മനസാന്തരപ്പെടാൻ അവസരം ലഭിച്ചതാണ്. എല്ലാവർക്കും അത് സ്വീകരിക്കാനും തിരസ്കരിക്കാനും സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛാശക്തി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും

സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയുടെ അവസാനം ഭൂമി അഗ്നിയാൽ നവീകരിക്കപ്പെടുകയും “സമുദ്രം അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും” ചെയ്യും (വെളി. 21:1). പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി പുതിയ പരിസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും. അതിനു ശേഷം പാതാളത്തിലെ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത സകല

രും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് ന്യായവിധിക്കായി “വെള്ളസിംഹാസനത്തിന്റെ” മുന്നിൽ നിൽക്കും. അവിടെ അവർ തീപ്പൊയ്കയിൽ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയുടെ അളവിനെപ്പറ്റി കേൾക്കും. രക്ഷ പ്രാപിക്കാത്തവർ മാത്രമാണ് “വെള്ളസിംഹാസനത്തിന്” മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടത് (വെളി. 20:11-15). കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകം തുറക്കപ്പെടുകയും ദുഷ്ടന്മാരുടെ പേര് അതിൽ ഇല്ലെന്നു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അത് തുറന്ന് വായിക്കുകയും ചെയ്യും. നല്ലതും തീയതുമായ സകല പ്രവൃത്തിയും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകം തുറക്കപ്പെടുകയും പുസ്തകത്തിലെ വിവരങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അനുസരിച്ച് അർഹമായ ശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ വിധിയും തികഞ്ഞതും നീതിപൂർവ്വവുമാണ്. ചിലർക്ക് “വളരെ അടികൊള്ളും”. ചിലർക്കാണെങ്കിൽ “കുറയെ അടികൊള്ളും” (ലൂക്കോ. 12:47-48).

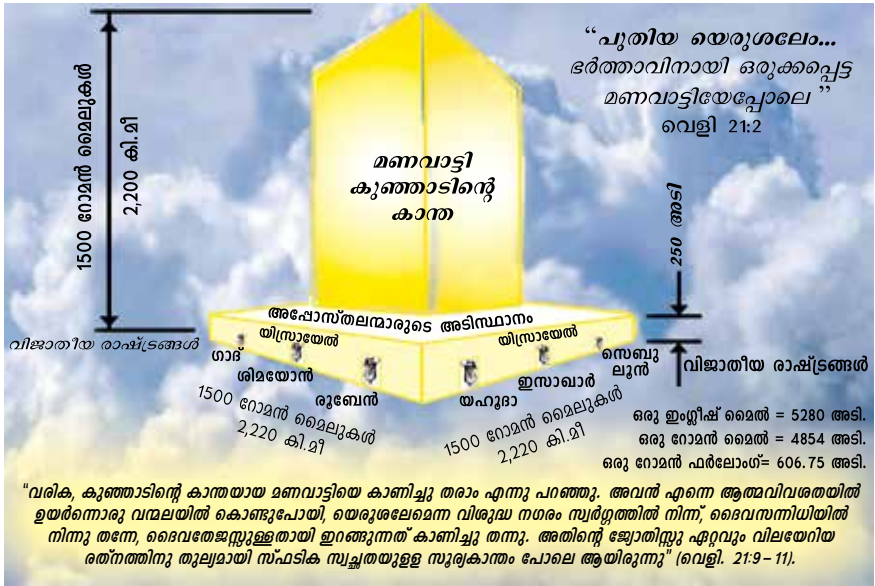
സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും (അവർ മരിച്ചെങ്കിൽ). ജീവനോടെയിരിക്കുന്നവർ ഉൽപ്രാപണം പ്രാപിക്കും (വെളി. 20:5). ക്രിസ്തുവിന്റെ ശാശ്വതമായ രാജ്യം വരും.

യേശു പറഞ്ഞ “എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ള” (യോഹ. 14:2) പുതിയ യെരൂശലേം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്, ദൈവത്തിൽ നിന്ന്, പുതുവാനഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങും. സഭായുഗത്തിലെ വിശുദ്ധന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോപ്പം നഗരത്തിൽ വാഴും. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട യിസ്രായേൽ നഗരത്തിന് ചുറ്റും വസിക്കും. “രക്ഷിക്കപ്പെട്ട” ജാതികൾ പുതുഭൂമി അവകാശമാക്കും. ദൈവത്തിന്റേയും കുഞ്ഞാടിന്റേയും സിംഹാസനം പുതിയ യെരൂശലേമിൽ

യിസ്രായേൽ സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ

ഏഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ

ആയിരിക്കും. സഭായുഗത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും (വെളി. 3:21; 22:1-3).

സകലമനുഷ്യരും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനും അവനോടൊപ്പം ശാശ്വതമായി വസിക്കാനും ദൈവം ഇച്ഛിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ബൈബിളിന്റെ അവസാന വാക്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്:

“**വരിക** എന്നു ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു; കേൾക്കുന്നവനും: **വരിക** എന്നു പറയട്ടെ; **ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ; ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സൗജന്യമായി വാങ്ങട്ടെ**” (വെളി. 21:17).

താങ്കൾ ക്രിസ്തുവിലേക്കു വന്ന് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സൗജന്യമായ പാപക്ഷമയും നിത്യജീവനും പ്രാപിച്ചുവോ? “യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്നു വായ് കൊണ്ടു ഏറ്റുപറുകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും” (റോമ. 10:9).

സുപ്രധാന ബൈബിൾ
പ്രവചനങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠന പരമ്പര:

1. വെളിപ്പാട് 2. സഭയുടെ ഉൽപ്രാപണം
3. എഴ് കാര്യനിർവ്വഹണ കാലഘട്ടങ്ങൾ 4. തിസ്രായേലിന്റെ ഉടമ്പടികളും രാജ്യവും
5. വിജാതീയരുടെ കാലങ്ങൾ 6. റഷ്യയും ഇസ്ലാമും
7. ബ്രിട്ടണും അമേരിക്കയും

